922
Gis

Æigur-Krans

Samann-flettadur af

Lifnade og Launum þeirra Trwudu,

Af þeirra LIFNADE,

So sem goodre Minningu þeirra Utfarar af Heimenum;

Þeirra LAUNUM,

So sem Velkomanda þeirra Heimfarar i Himeninn;

Enn nu Upprakenn

I Einfalldre

Lijk-Predikun,

Yfir Ord Postulans St. Pals

II. Tim IV. v. 7. 8.

Vid Sorglega Jardarfør, þess i Lijfenu

Hæ-Wedla, Hæ-Weruverduga, og Hæ-Lærda HERRA

Hr. Bisla Magnuss sonar;

Fyrrum Biskups, og Guds Tilsioonar-Manns yfir

Hoola Biskups Dæme.

Þa Hann s blessadur andvana Lijkame, var med stoorre Wru og Virding, i Soomasamlegu Samkvæme, lagdur til siins sijdarsta Hvijlldarstadar, i Doomkyrkiunne ad Hoolum i Hialltadal, þañ 23. Martii 1779.

LANDSBÓKASAFN

Prentud a Hoolum i Hialltadal, af Petre Jonssyne, 1779.

Hæ-Edla Hæ-Æruverdugre
Gud og allar Dygder elskande Hwss-Frw,

Frw Ingebiorgu Sigurdar Doottur

Þess i Lijfenu

Hæ-Edla Hæ-Æruverduga og Hælærda Herra

Herra Gisla Magnuss Sonar

Fyrrum Biskups yfer Hoola-Stifte
Epterfreyande Ecku,
æsamt Hennar Hiartkiæru B Ø R N U M
Og Teingda Næungum,

Oska eg hier med Nadar vors DRottins JEsu Christi, Guds Kiærleika, og Sameiningar H. Anda.

BLedinn er Lijfsins Lijf; Þvi það er betra ad missa Lijfed, enn Gledina fra Lijfenu; Þvi stendur þar um Jacob: Ad hans Ande hafe orded lifande i honum, þegar hann gladdest af þeim Tijdendum, ad Joseph være lifande, Gen. 45. 27. Sa Riettlæte er hughraustur i sijnum Dauda: Segir Salomon, Prov. 14. 32. Hans Glede og Von deyr ecke þo Hiartad deye, þar sem Von þess Ogudlega, er sem þess, er uppgiefur Andann. Jæa, ein broten Tonn og Footur wr Lide geingenn, so er hans Von, æ Neydartijnar Dege, Prov. 25. 19. Enn sa Riettlæte vonar þar sem enginn Von er, æ moote Von, Rom. 4. 18. Er gladur i Vonenne, ad vera og lifa med Gude. Hann skilur vid sijna Vine hughraustur, so sem þæ er lifa i þeirre Von, ad Gud mune vera med þeim. I þeirre Von kvadde Israel sinn elskulega Joseph fordum: Eg dey, enn Gud skal vera med ydur, Gen. 48. 21. Þad eina Orded er, sem þad beyska Vatn i Mara: EG DEY. Enn hitt annad sem Tred, til ad giora þad sætt: GUD SKAL VERA MED YDUR. Ef vier nu hryggiumst vid hid fyrra, sem Oldungarner i Epheso, af Pals Vidskilnade: Peir fiellu um hans Hals og kyssstu hann, syrgiande

mest

mest, vegna þess Ords, ad hañ sagde þeir mundu ei meir sia hanns Andlit, Act. 20. 37. Þo meigum vier aptur glediast, ad Gud skal vera med oss; Hañs Andlitis Ljoos leidsegia oss. Fyrst verdur fyrir oss settur sa beyske Bikar: EG DEY. Patriarchen lifer, sem sa er deya skal; Í Lijfe nu hugsar hañ uñ Daudañ; En í Daudanum, uñ Lijfed; Hañ hefur ei einasta ÞANKA, helldur GODANN ÞANKA uñ Daudañ: Hvertveggia er naudsynlegt. Enginn kañ ad segia riettilega: EG LIFE, utañ sa, sem alltijd hefur Daudann í Miñe. Eg life eilijflega, seger DRotteñ, Devt. 32. 40. Þad er miked huggunarsamlegt Ord fyrer þa, sem meiga í Sannleika segia med Paulo: Eg dey daglega, 1. Cor. 15. 31. Þo kiemur enginn sa Dagur yfer oss, ad vier hofum ei Ordsok ad þenkia, hann kuñe ad verda sa sijdarste. Í Sorg og Siwkdoome þenker margur uñ Daudañ, og ad Grafiñ, epter langt Strijd og Armædu, mune verda sitt Hws, Job. 17. 12. Enn vier skylldum eingu sijdur hugsa til hañs í vorre stærsta Glede og Velmagt. Í Bethania, þar sem Lazarus doo, og var aptur uppreystur fra Daudum, var Christo giort eitt Gestabod; Enn hañ, sem gaf Lazaro Lijfed, talar í þvi sama Giestabode uñ sinn Dauda og Grefstran, Joh. 13. 1. Joseph af Ariniathia hafde giort sier Grof í sijnum Lyste- og Aldingarde, Matth. 27. 60. Hier af sianum vier, ad þad er hid besta Rad, ad hugsa sem optast uñ Daudañ, þa verdur hañ þvi yndælle, þegar hañ kiemur, Og uñ þad eptirkomanda Lijf, ad þetta verdi þvi leidara. Þesse Adferd giorer Daudann sætañ, audur enn vier smeckum hanns Beyskiu. Daudenn drepur eingañ nema einu sinne, enn Manta-laus Otte fyrer honum, giorer þad optlega.; Bader eru eins illa til Frids: Sa sem vill deya, þa hañ skal ecke, og hinn sem ecke vill, þa hann skal. Gud giefe oss Nad til ad lifa so í Heiminum, ad hañ sie vor ecke verdugur! Ebr. 11. 38. Og so bæde ad lifa og deya, ad Gud hallde oss sialfs sijns verduga! Sap. 3. 5. Patriarchen talar uñ Daudañ med sierdeilis Hugprijde Edru-lauft; Þvi þad hefur vered hans daglegur Vane. EG DEY, seger hañ: Þegar Lijkamiñ er sem veikastur, þa er hañ sterkastur í Andanum; hver Styrkleike

sig i Lioose lætur, med merkilegum Spaadoome og Blessan yfer sijnum Børnum og Ætt-Feolke, og þar med fullur af Huggun fyrer siaalfañ sig: DRotteñ! eg bijd þijns Hiaalprædis, Gen. 49. Ef Alldureñ og Siwkdoomurenn var hønum Fullvissa um̃ Daudañ, þa var Daudenn hønum miklu stærre Fullvissa um̃ Lijfed. Vel giører Gud vid sijn Børn: Hann giefur þeim hier i Heime þad sem betra er, enn Lijfed, þad er hañs Myskunseme, Ps. 63. 4. Epter Daudann nockud betra, enn þau kuñe ad hafa hier i Lijfe, þad er þeirra Saaluhiaalp, Ps. 91. 16. Þessum er Daudeñ eiñ Abate, Phil. 1. 2. So ef vier aalijtum Daudañ so sem þa Soott, sem engiñ gietur læknad, þa er hann under eins riett aalitenn, sem ein Lækning vid øllum Saarum og Siwkdoomum, þad hefur JEsus giørt med sijnum Dauda.

Þessu nærst setur Patriarchen fyrer oss eiñ Huggunar Bikar, i þessum sømu Ordum til Josephs: GUD SKAL VERA MED YDUR. Gud lifer lengur eñ Vinerner. Guds Sonur doo til þess, ad vier skylldum lifa, og lifer siaalfur med oss, þegar Vinerner eru dauder. Med einum goodum Hwss-Fødur deyr Konuñar Forsvar, Barnaña Raad, Vinaña Glede: Enn saa blessade Hwss-Fader og vor allra Fader og Vinur i Himninum, deyr ecke. Saa sem er Abrahams Gud, er og so hañs Sædis Gud, Gen. 17. 7. Adur eñ Forelldrarner deya, þa blessa þau sijn Børn, Gen. 27. 10. sem Isaak blessade Jacob. Enn Gud blessar Børn og Efterkomendur opt og tijdum, sierdeilis, efter Forelldraña Dauda. So seger Moyses: Og þad skiede epter Abrahams Dauda, ad Gud blessade Isaak hañs Son, Gen. 25. 11. þvi hañ er Abrahams, Isaacs og Jacobs Gud, eiñiñ epter þad þeir eru dauder, sem sijner ad þeir lifa samt, þvi Gud er ecki Gud daudra, helldur lifande Maña, Matth. 22. 32. Einn Madur fyrer sinn Afgaang, kann ad hugsa gott til þess, ad hann veit þar til gooda Forveriara og holla Raadgiafa fyrer Konu og Børn, er sieu so sem hennar Stafer i Alldurdoominum, og Stoder under Hwsenu: Eñ þetta er lijtels verdt, nema hun siaalf blijfe þar ad auk, i audmiwkum Bænum og Fyrerbeidslum Noott og Dag, 1. Tim. 5. 5. þvi þa maa segia til hennar: Saa sem þig hefur giørt, hann er þinn Madur:

Drottiñ

Drottenn Zebaoth er hañs Nafn, Es. 54. 5. Hvorttveggia hafid þier reynt, þier hin Nædada! þier Utvalda FRU! hveria aller elska, sem hafa þeckt Sannleikann, 2. Joh. v. 1. DRottenn hefur giort ydur og ydar Astvinum Særed beyskt: Ydar blessade Egta Herra, þeirra Fader og Vinur hefur sagt, Eg dey: Eñ hvilijk Huggun? DRottenn skal vera med ydur ollum, hann lifer og deyr ecke: Paulus seger uñ þæa yppurstu Presta gamla Testamentisins; Ad Daudenn hafe bannad þeim ad blijfa vid, Ebr. 7. 23. so er þad og hier skied: Enn þier kunned midt i Soknudenum, ad endurlijfga ydar Sæl og Hiarta vid Lijf vors ypparsta Prests, uñ hvern hann talar i epterfylgiande Ordum: Enn þesse hefur Oforgeingilegañ Prestsskap, af þvi hann varer ad eilijfu, hvar fyrer hann og kann, ad giora þæa alltijd Sælu-hoolpna, sem fyrer hann koma til Guds, med þvi hann lifer alltijd ad bidia fyrer þeim. Þad er ydur vitannlegt, ad eg var tilkvaddur, ad tala nockur Ord, vid Utfor eda Jardar-Fer ydar Sæl. Egta-Herra (hvar eg var eingannvegiñ fær til): Enn þar sem þier, sokum Lijkamans Veikleika (hvern Gud virdest ad giora hettbærann), gætud þa ecke vered æheyrande, dyrfest eg (þo med stærstu Blygdan) ad tilskrifa ydur, æsamt Astvinunum epterfylgiande Blod, hvor ed innihallda þad sama og þa var i Einfalldleika og Veikleika framflutt. Hier med fylger þa sw Hiartans Osk, ad þier, epter hañs Afgæng, sem hier stood i Guds Stad, meged alltijd finna Gud i hanns Stad, standande ydur til hægri Handar, i ollum æliggiande Naudsynum, sa ed hugge ydur i allre Hormung, so þier kuñed ad hugga þæa, sem eru i allre Hormung, med þeirre somu Huggun, med hvorre þier erud huggadar af DRottne, þar til þier odlest med honum eilijfa Sælu i Himnenum i sinne fullkomenne Leingd og Breidd. Þess Oskar af Hiarta, Sæa sem

Ydar Kvennprijdes Hafa Æruverdugleika

Æsamt

Astvinunum,

Jafnann Jæraft Skylldugur.

Bænen.

O Þu heilage, riettlæte, og under eins næduge og myskunsame Gud! Allrar Huggunar Gud! og allra Myskunsemda Fader! Hvers Rijke ad er Fridur og Fognudur i H. Anda. Vier þijn Sorg-biteñ Børn, komum, æ þessum Hrygdar og Angistar Dege, Storms og Hæreistes Dege, Myrkurs og Þoku Dege, Skya og Myrkvidris Dege, vier komum (segie eg) hrædder og skiælfande, fram̃ fyrer þitt Guddoomlega Tignar Velde, med Øsku æ vorum Hofdum, og Secke æ vorum Lendum: Ecke þo alleinasta med wtvortes Hrygdar Bwning, helldur med Harms-fullum Hiørtum yfer þvi, ad þier hefur þocknast ad høggva so merkelegt Skard i Israel, hvar med þu hefur giort oss so nærhøggved, ad þad Sær sem þu hefur sært oss med, geingur oss i gegnum Hiartad, Jæ, þad gengur yfer oss eins og Jacob Sona Daudenn; allar þijnar Vatns Øllldur gænga nu lukt yfer oss og inn ad Sælunne: þvi hvar mun nu vera so stoor Sorg, so sem vor Sorg? Þad er Israelis Vagn og Riddara-Lid, sem þu hefur svipt i burtu fræ oss: Þu hefur wtdreged þann Þarfa-Nagla wr vorum Herbergium, æ hverium ad hængdu allar vorar vigtugustu Naudsyniar; þu hefur sleged Hyrdereñ, so Sauderner meiga þar fyrer sundurtvijstrast. Æ! mig aumañ! ad mier skyllde til falla þad Hlutskipte, æ þessum Dege, ad wthroopa þæ Harma-Søgu fyrer ydar Eyrum: Þeir sterku og volldugu eru fallner: Vor Hofud-Korona er af falleñ: Vor elskuverduge, og alltijd af oss elskade Herra, og Biskup þessa Hoola-Siftes, sæ, i Lijfenu Hæ-Edla, Hæ-æruverduge og Hæ-lærde Herra Gisle Magnussson, hann er andadur: O DRotteñ! þijn Hønd er nu næsta þwng yfer oss i þessu Tilfelle; enn þar vier vitum ad þijn Hønd hefur giort þad, þæ vilium vier ecke gænga i Rett vid þig, þvi vier kunnum ecke svara þier einu Orde moot Þusund, helldur leggium vora Hønd æ vorn Muñ, og fleygium oss siælfer nidur i Dupted, fyrer þijna Fætur, og audmykium oss under þijna volduga Hønd; ad þu kunner ad vidretta oss aftur æ Vitiunar Tijma. Vier kløgum eige yfer þinne Rædstøfun, þvi vier vitum ad aller þijner Veger, eru Myskun og Sannleike; Eñ vier kløgum og æsøkum siælfa oss fyrer þier, þad vorar Synder hafa ordsakad oss þenna svijdande Sears-Auka, og fært þessa Hørmung yfer oss. Þier og þijnu Nafne heyrer Dijrden til; enn oss Blygdan vors Andlites. Þu læanader oss so lenge þetta dijrmæta Hnoss, sem þu hafder sett oss, so sem i Gysling (eins og hanns Nafn hlioodar) sem einn Pant uppæ þijna Næd; enn fyrer Landsins Synda Saker verda Høfdingarner marger. Æ! ad vier kyñum riettelega, ad giefa þier Dijrdena, enn oss Skulldena. Vier høfum hier mist þann, sem villde vera øllum allshættar; þvi hann frelsade þann Fætæka þegar hann kveinade, og eiñ Fødurlausañ,

lausañ, sem hafde engann Hiælpara. Hier er Auga þess blinda til-lwkt, hier er Footur þess hallta lamadur: Hañ sagde ecke nei vid Bæn þeirra Fætæku, og fortærde ecke Eckiunnar Augum. Hañ æt ecke sinn Munnbita einsamall, ad Fodurlauser ætu ecke þar af. Þeirra Lendar blessudu hann, sem vermdu sig af hanns Ullu. Hañ foragtade ecke Rettarfar sijns Sveins, eda sińar Þernu, nær þau þrættudu vid hañ. Aller þesser, hveria hann forsorgade, fædde og klædde, komenu, og kvede med hærre Sorgar-Raust, þau somu Ord sem David, þa hann geck epter Lijkbørum þess stora Hers-Hofdingia i Israel, Abners Sonar Ner: Meined þier ad Abner sie daudur sem einn Dare deyr? Nei, hanns Hendur voru ecke bundnar, nie hańs Fætur settar i Kopar-Bollta.

O, þier Heimsins Lioos! Hveria hann, med Guds Fulltinge, sette, hvern æ sijnum Hrijng, til ad skijna so sem þau himnesku Lioos i Heimenum, Jæ, sem Stiornur æ Nædarennar Himne, innann Takmarka þessa Stiptes, bæde i Kyrkium og Skolum: Hann var eitt brennande og skijnande Lioos; Enn hvad skańa Stund villdud þier verda glader af hanns Liosi? Hvad hormulegt er þad? Sw Sool, af hverre þier hofdud ydar Glausa, er nu Formyrkvud; So þad sijnest nu ad rætast, sem DRottenn seger fyrer Munn Amos: Þad skal skie æ þeim Dege, seger sæ DRottenn DRottenn; Þa vil eg læta Soolena undergaanga uñ Middeged, og læta Landed verda Myrkt æ biortum Dege. Sæ same Dagur mætte vera allt myrkur, Gud skyllde hier ad ofann ecke spyria meir eptir honum, eckert Sky skyllde skijna yfir hann, Myrkur og Daudans Skugge skylldu Vanhelga hann, eitt Sky skyllde vera yfir honum. Hann skyllde ei meir gledia sig æ medal Arsins Daga, og ecke koma i Manadanna Tal; Enn þu DRottenn, sem baudst fordum Liosenu ad framűskijna wr Myrkrunum, virdstu ad skijna i Hiortum vorum, til Upplijsingar Guds Dijrdar Peckingar i Auglite JEsu Christi. O himneske Fader! burt-tak ecke þinn Liossa-Stiaka fræ oss; Lættu ecke þetta auma Hoola Stipte, eda þess Innbyggiara, vera lenge i Myrkrenu, so vier fæum ecke ad sia Dags-Liosid; Gef oss aptur eitt skiært brennande og skijnande Lioos, vid hvert vier kunnum ad Una so vel sem þad fyrra, vid hvers Misser vier nu bistunst, eins og Jonas þa Lundureñ visnade; Þad heyrde þier þo til, og þu hafder miklu stærre Rett til þess helldur eñ vier: Myskunsame Fader! Fyrergief oss vort Jstoduleyse.

O HErra Gud! Þu sem sialfur hefur wthroopad og sagt: DRottenn, DRottenn, einn myskunsamur og nædugur Gud, þolinnmoodur og miog lyknsamur og trwfastur. Þu sem græder allar Meinsemder, lat nu þijn Myskunar Jdur hrærast af Medaumkan yfer þeim, sem þu hefur mest sært, sem er þess Hæsæla Herra epterpreyande Eckia, Frw Jngebiørg Sigurdar Doorter; Þu hefur sundrad þad allra vidkvæmasta, þad er hennar Hiarta, þad er nu hælft i Grofinne, æ! lat þad vera allt i

Him-

Himninum, jœa, lœt þad vera þinn eiginn Himen, sem sagt hefur: Eg bij i Himninum og i sundurknosudum Hiertum. Hun mœa harmande segia: Kalled mig ecke Naomi, helldur Mara, þvi Drottenn hefur giort þad Sœr-beiskt fyrer mier. Sikra alla Remu þess beiska Mara med Sœtleika þess hulda Maña, so sem þess Brauds, sem ofann kom af Himne og giefur Lijf Heimenum. Innhell Fagnadarens Oleo i hennar Hiarta-Sœr, og gled so þau Beinenn, sem þu hefur sundursleged. Þu sem ad ert Fader Fodurlausra, œalijttu nu þa alla, hverra Sœler ad hœnga af Sœlu þess blessada Sœl. Herra, eins og Jacobs af Benjamins, samt hañs epterbreyande Astvine og Teyngda Nœunga, gack þu þeim ollum i Fodurs-Stad; Leat þœa hafa alla sijna Gyrnd og Unun i þier, so þu gierer allt hvad þeirra Hiarta gyrnest, heyrer þeirra Bœn, so þu frelser þœa i ollum œaliggiande Naudsynium. Kienn oss ollum i Dag, ad kannast vid þijna Vegu, sem ecke eru eins og Mannaña Veger, og vidurkienna, ad jafnvel nœr þu hrygger oss, þa er þad af Elsku. Leat nu þitt Ord vera vora stoora Huggun, so vier ei fyrerforunst i vorre Eymd, þar vier konum nu til þess, ad uppausa Vatned af Hiœlpredisins Brunnum, þa svaladu þeim Sorgmœddu Hiortum. O þu medaumkunarsame JEsu! Sem œa Dogum þinnar Hiervistar, lietst alldrei nockurn Aumingia fara frœa þier hiœlparlausann, og ecke nockurn Harmþrwngenn huggunarlausann, virdstu ad hrœrast Myskunar yfer oss ollum, þu stoore Meistare til ad hiœlpa! Til hvers skulum vier fara, utann til þijn? Þu hefur Ord eilijfs Lijfs: Helga vora Hrygd, so hun verde oss ecki ad Synd, helldur alleinasta Vitne til þess, ad vier sieum ecke Tilfinningarlauser nœr þu typtar oss. Verka þad einninn, ad vier sieum ecke hyrdulauser, nœr þu huggar oss, helldur tokum hverutvegaiu med Packlœte af þinne Hende. O Þu H. Ande! Þu ypparste Huggare i allre Neyd! Þu ert Ande Nœdarennar og Bœnarinnar; Framkvœm þœa Nœdar-Verkan hiœ oss i Dag, sem alltijd, ad vier sieum þeir, er gledia sig so sem þeir ed ecki gledia sig, og so sem hryggver, og þo jafnaun glader. Bœnheyr oss hier um, himneske Fader! Fader vor, etc.

Textus.

II. Tim. IV. Cap. v. 7. 8.

EG hefi goodre Baraattu barest, Hlauped fullendad, Trwna vardveitt. Fram̃veges er mier afsijdes løgd Korona Riettlætesins, hveria DRottenn, saa riettlaate Doomare, mun giefa mier, aa þeim Dege; Enn ecke alleinasta mier, helldur og øllum þeim sem hafa elskad hanns Opinnberan.

Inngaangurenn.

BIJSna skal til Batnadar, og hver Soott er hørdust under þad hun batnar; Segia alkunnug Ordtæke, sem ecke falla laangt hvert fraa ødru. Vier byrium nu vorn (fraa Alldødle so nefnda) Einmaanud i Dag, aa hverium Menn þykiast alltijd hafa ad vænta epter hinne hørdustu Vetrar-Skorpu; Þad vill og so reynast i þetta Sinn, þvi þad er einn hardur Skilnadur sem vier høfum aa ad minnast, og nu hefur drifid oss til þessarar Einmaanadar Samkomu; Hann mætte heita einn Einmana Maanudur, sem Job sagde fordum um̃ sijna Fædingar Noott, Job. 3. v. 7. O! ad hann ei kiæme framar i Maanadanna Tal. Þar so margur hefur Orsøk ad klaga med David i Dag: Eg er sem Einmana Titlingur aa Hwss-Þekiu, Psalm. 102. v. 7. Og bidia enn framar med sama Guds Manne: DRottenn! Snw þijnu Auglite til mijn, þvi eg er einmana og aumur, Psalm. 25. v. 16. Og ad þetta mege allt bijsna til Batnadar, so þeir sem nu nidur saa i Taarum, mege Uppskiera med Føanude, aa sijnum Tijma. Epter Setningum Forfedra vorra þaa er þesse Dagur vor Heitdagur (þott hann hafi nu ecke til ad bera nema Nafned); Og nu i Ar nefnest hann Dagur Fidelis, Trausta edur Tryggva Dagur. Nu so sem Mannsins Gaungur koma fraa DRottne, og ein Manneskia kann ecke vita sinn Veg, Prov. 20. v. 24. So meigum vier ecke aalijta þad sem eitt blindt Tilfelle, ad vier erum komner hijngad i þetta Sinn. Nei! saa Gud, i hverium vier erum, lifum og hrærunst, Act. 17. Hefur med sinne huldu Tilhlutan midad aa þenna Tijma, og hagad so øllum Krijngumstædum, ad vorer Fætur hafa aan Hrøsunar leidst einmidt uppaa þenna Stad og Stund, sem oss

 miñe

inne a Skylldu vora, i þvi ad giallda hinum Hærsta vor Heit, og hver Dagur tte ad vera vor Heitdagur. Er þad Dagur Fidelis, þa laatum oss þenа, hversu DRottens Augu lijta epter þeim Trwfostu (þeim Tryggvu) i Landu, ad þeir skule bwa hia honum, Psalm. 101. v. 6. Enn, O HErra Gud! vad stoora Orsok hofum vier nu til ad klaga: Þeir Froomu eru i burtu, þeir rwfostu (Tryggvu og Traustu) eru faaer a medal Mannanna Barna, Ps. 2. v. 2. Skal þar nu finnast epter Eiñ i Þusund, helldur enn a Predikarans Dogum, Eccl. 7. v. 28. Æ þeir goodu eru sem þeir Hluter, sem safnad er epter ñ Sumared, sem epter ordner Kvister i Vijnyrkiunne, Mich. 7. v. 1. So hefur a Guds Vijsdoomur ecke einasta med soddann Hætte stiornad þeim wtvortes rsoptum vorum til ad bera oss hijngad, helldur og so Hugskotsins og innra Mañsins, verier einnig, auk þess adur er sagt, meiga leidast til ad Jhuga þa Skickun, sem Kongur Konganna JEsus, lætur skrifa til Safnadarens Engels, edur Biskupsins i Smyrna, Apoc. 11. v. 10.

Vertu Trwr, allt til Daudans.

I hverium Ordum er Athugande, hvad JEsus heimtar af þessum Tilsioonar-Manne Safnadarens, nefnelega:

1. Hann skal vera Trwr, og 2. Hvad Trwr?

1. Vertu trwr, Fidelis; Triggur; Enn hvad skialdfeingner eru þeir medal Mannaña, sem eru Tryggver og trwer? Þad er laangtum hægra ad fa einn sierplæg-enn Raadsmann, sem svallar og sooar sijns Herra Gootze, Luc. 16. Þvi talar JEsus so alvarlega hier um, Cap. 12. 44. Hver er sa trwe og forsiaale Forsioonar Mañ, sem Herrañ kann setia yfer sitt Heimele, ad giefa þeim i Tijma akvedeñ Verd? Þeir sem hondla trwlega (eru Fideles og Tryggver) eru DRottne þecker, Prov. 12. 22. Einn Trwfastur, (Einn Tryggve) verdur miog blessadur, Cap. 28. 20. Sa sem hefur geinged a Maala med Christo og heited honum Trygd, Trw og Hollustu, hañ a, og skal vera: 1. Naunganum trwr: sa sem hefur Trwfast Hiarta, hann leyner heimuglegum Hlutum, Prov. 11. einkum sijns Naunga Yfirsioonum, hann wtrietter trwlega þad sem honum er tiltrwad; Þvi eins sem Snioo Kuldeñ um Haust-Yrkiu Tijmann, so er einn trwr Sendebode fyrer þa sem sendu hañ, þvi hañ endur-nærer Saal sinna Herra, Prov. 25. 13. 2. Er hañ sialfum sier trwr; hann for-rædi ... na eigen Saal, og dregur ecke Ok med vantrwudum, 2. Cor. 6. hann hegdar sier efter Johannis Bode, þar hann seger: Ef nockur kemur til ydar, og flytur ecke þenna Lærdoom med sier (nefnelega Christi) þann hysed ecke, og heilsed honum ecke. Þvi hver honum heilsar, verdur hluttakande i hanns vondum Verkum, 2. Pist.

v 10.

v. 10. 3. Ber honum ad vera Gude Trwr: Ad hann ottest DRotteñ, og þioone honum i Fullkomlegleika og Sannleika, Jos. 24. 14. Ad hañ keppest epter ad vera Gude so trwr, sem Gud og JEsus hefur vered honum; vidurkennande med Jacob: Minne em eg DRotteñ, enn allar þær Myskunsemder, og oll sw Trwfeste, sem þu hefur audsynt þijnum Þienara, Gen. 32. 10. Hañs Myskunseme hefur engañ Enda, helldur er hvern Morgun Ferſk og Ny, Thren. 3. 23. Hvad Trwr og Tryggur er Gud vid oss i sijnum Lofordum? hann helldur Lofan eilijflega, Pſ. 146. 6. Þvi hann er Trwr, sem þvi hefur lofad, Ebr. 10. 23. Oll þau Guds Fyrerheit sem eru til, þau eru Jea og Amen i Christo JEsu, 2. Cor. 1. 20. hvar fyrer og sialfur Gud ber þetta Nafn: Amen. Hver sem vill blessa sig a Jordunne, hañ blesse sig i Gude Amen, Es. 65. 16. Þessa Hlute seger sa sem heiter Amen, Apoc. 3. Hvad Tryggur er Gud vid oss i vorum Freistingum! Hvert þær koma fra honum sialfum til ad reyna oss; þa er Gud trwr, og vill ecke freista vor yfer Megn framñ, helldur giorer Utgangenn, asamt Freistinguñe, so vier getum stadest, 1 Cor. 10. 13. Þvi hann hefur sagt: Eg vil ecke yfergefa þig, og einganvegeñ forlata þig, Ebr. 13. 5. so vier hofum einn trwañ Hofud-Prest, Devt. 3. 6. sem kann ad sampijnast vorum Veikendum. Eda Freistingarnar koma anarstadar fra til ad villa oss; Þa er DRotteñ trwfastur, sem mun styrkia og vardveita ydur fra þvi Vonda, 2. Theſſ. 3. Hvad Tryggur og trwr er Gud vid Sijna i þeirra Christendoome? Hañ sem ad er Gud Fridarens, helge ydur aldeiles, og giefe ad giorvallur ydar Ande og Sal og Lijkame, mættu vardveitast Ostraffanlega, i Tilkomu DRottens vors JEsu Christi, 2. Theſſ. 5. 23. 24. Og hvad trwr er Gud vid oss i Daudanum? Þa meigum vier befala honum Saler vorar, so sem trwlyndum Skapara, 1. Pet. 4. 19. Ja, so sem trwfostum Endurlausnara, segiande: I þijnar Hendur fel eg miñ Anda. O hvad trwfastañ audsyndi JEsus sig i Endurlausnar Verkenu! Hañ sparade ecke sitt Lijf og Hiarta Blood, oss til Frelses: so trwr og tryggur er Gud vid oss! so skylldum vier vera trwer vid hañ! (a) i þvi ad trwa Gudi, eins og Abraham, sem trwde i Voneñe, a moote Vonenne, Rom. 4. 18. Trwed DRottne ydar Gude (sagde Josaphat) so skulud þier vera Ohulter: og trwid hanns Spamoñum, so skulud þier fa Lucku, 2. Paral. 20. (b) I þvi ad trwa a Gud, og trwa honum i ollum Tilfellum; ad þeir fleyge sier aldeiles med ollu þvi þeir eru, uppa hanns Forsioon og Forsvar: Varpa þinne Ahyggiu uppa DROTTENN, og hann mun forsorga þig, seger heil. David, i Pſ. 55. 23. (c) I þvi ad audsijna sig trwa og tryggva, i ollu þvi, sem Gud hefur þeim tiltrwad. Þad wtheimtist af Verkstioornar-Manninum, ad hann finnest trwr, 1. Cor 4. 2. So sem Moyses var trwr i ollu Guds Hwse, Ebr. 3 Hanania Slots-Vaktareñ, var einn trwfastur Madur, og Ottadest Gud framyfer marga adra, Neh. 7. 2. Gud vill hafa trwfastann Prest, hvorium hann vill og byggia stodugt (trwfast) Hws,

1. Sam. 2. Gud adgiæter þann, sem er trwr yfer litlu, jæa, þvi minnsta, Matth. 25. 21. Þrijsum þar fyrer Gud i vorum Lijkama og i vorum Anda, sem heyra Gude til, 1. Cor. 6. 20. Vertu Trur, seger JEsus: Trur þijnum Gude i Hiartanu, so sem DRottenn sañ Abraham trwfastann fyrer sier, Neh. 9. 8. I Hiartanu, jæa, einkanlega i Hiartanu, þvi Gud elskar Sannleikann, sem hulinn liggur, Ps. 51. v. 3. Trur i Verkunum, so þad siæest auglioslega, ad Tryggdenn sie eckert Yferskyn Gudhrædslunnar, 1. Tim. 3. Trur i Krosburdinum og Mootlætinu; Ad falla ei fræa æa Freistingar-Tijmanum, Luc. 8. Þad er sw heilaga Þolinnmæde og Trwenn, Apoc. 13. 16. Enn hvad trwr skal einn Guds Þioon vera? Hvad hatt skal hanns Trygd og Trwfeste stijga? Og hvad lenge? Þad seger JEsus:

2. Til Daudans; Þesse Trygd og Trw skal vara allt til Daudans, sem giorer Enda æa Lijfenu; Þvi sæa sem stendur stodugur allt til Enda, sæa skal verda hoolpenn, Matth. 24. So lenge helldur Gud wt vid oss; So tryggur er hann. Eg vil ecke yfergiefa þig, fyrr enn eg hefe fullkomnad allt þad, sem eg hefe sagt þier, seger DRotteenn vid Jacob, Gen. 28. 15. Til Daudans, þoott þad ætte ad kosta Lijfed, skal hañ þo vera Trur; Þo DRotteñ villde slæa mig i Hel, skyllde eg þa ecki vona? Samt vilda eg bevijsa mijna Vegu fyrer hanns Augsijn. Job. 13. 15. Nær eg hefi þig DRotrinn, seger David, þa skeyte eg hverke uñ Himin nie Jord, Ps. 73. Christur var hlijdinn allt til Dauda, jæa, allt til Krosins Dauda, Phil. 2. 8. So helldur og Paulus ecke sitt Lijf dijrmætt fyrer Christi Skulld, Act. 20. 24. So var hann trwr, so og aller JEsu Þijslarvottar: Þeir elskudu ecke sitt Lijf inn til Daudans; Þvi sagde eiñ þeirra fordum: Þeir meiga rijfa og slijta Hiartad wr mijnu Lijfe og Briooste; Enn alldrei skulu þeir slijta Trwna og JEsum wr mijnu Hiarta. Loksins skal þvilijk Trygd og Trw vera alvarleg, jæa, sterk, sem Daudeñ, Cant. 8. 6. Þvilijkur DRottins Elds Loge, hvorn morg Vetn fæ ecke wtslockt, þo Lijfed slockne, hvar uppæa vier hofum nu eitt lifande Dæme fyrer vorum Augum, æa vorum hinum framlidna, þvi hier mæa segiast i Sannleika riett uppmæaladur, vor Tryggve vor Trauste, vor Fidelis, hvers vier nu so hiartanlega soknum i Dag, eg mena þañ i Lijfenu Hæa-Edla og Hæa-æruverduga Biskup Hr. Gisla Magnussson; Hañ var ei sem Ephraims Born, þær vopnudu Boga-Skyttur, er sneru til Baka æa Strijds-Degenum. Hañ sloo ecki til Baka, sem eiñ falskur Boge, Ps. 78. helldur var hann Trwr og Tryggur; Tryggur i Guds Hwse: Tryggur og Trwr i sijnu eigenn Hwse; Hann gieck so sem Gud hafde kallad hann, og so tilsette hann einninn i ollum Sofnudum, 1. Cor. 7. sem hann var yferskipadur. I einu Orde: Hann bardest goodre Baraattu, etc. sem Paulus seger i uppleſnum Texta, hverium vier vilium þa i JEsu Nafne nær ganga, og i Minning Hañs Opreittu Trygdar bædi vid Gud og oss, til Uñþeinkingar taka, sierhvers JEsu Trwnadar-Mañs giorvallt Lijf, so sem eitt standande

Strijd

Strijd: Med þvi ad yfervega:

1. Strijded og Barattuna i siælfu sier: So sem þess Sæl. Herra Hroos og Æru i Grofinne.

2. Mælañ, eda Strijds-Launeñ, sem hann wr Bijtum ber: Sem Hañs Æru og Vegsemd i Himninum.

Lijfs-Historian.

Ecke er þad ad Vettugi hafandi, ei helldur æ ælijtast sem fannijt Vid-hofn edur Lands Vana æ eingu grundadur, þo þeirra Minning sie æ Loft hallded, sem odrum framar hafa þarfer vered i Guds Hwse, og sijnu Hwse, enn yfer Hefud stundad Almennings Gagn bædi i andlegum og lijkamlegum Efnum, so þeir eptirlifande siæ mege ad nockru Leite addæanlega Vegu hins allra hærsta, og hversu hañs alvitru Forsioon þocknast ad wtbwa og prijda sijn Helgidooms Kier med ymsu Atgiærse, er siælfur hañ helgar og blessar, sijnu Nafne til Dijrdar og odrum til sællrar Jhugunar, Lærdooms og Efterbreitne: Fyrer vorum Augum liggur hier andvana Lijk þess, medann lisde, Hæædla og Hææruverduga, nu fyrir Guds Dijrdar-Throni Sigri-hroosandi Biskups og vors andlega Fodurs Gisla Magnuss Sonar, hvors Æfi oss skylldugt er med færstu Ordum ad gieta, og under eins þacka Gude fyrer alla þæa Nad vor goodi Gud hafde honum giefed, lijka oss og odrum, er þess hafa ad noted, og fyrir þad Atgiorse Drotteñ hafde þeñañ blessada Herra flestum framar medsæmt. Og so sem þad er eitt sierdeilis Guds Læn ad vera kominn af goodum og gudhræddum Forelldrum, þvi skialldann fellur Eplid laungt fraa Eikinne, so vilium vier epter vidtekinne Veniu minnast med færstu Ordum æ:

1. Þessa Sæl. blessada Herra Fæding i þeñañ Heim, og af hvørju ægiætu Foolke hann er kominn i sijna Fødur og Moodur Ætt. (*)

(*) Jafnvel hø ei væri uppleseñ uema miñsta Partur þessarar Ættar-Tolu vid Sæl. Biskups

Vor hæfæle og elſkulege Fader i DRottne Biſkupenn Hr. Gisle Magnuss ſon er fæddur i pennañ Heim ad Grenjadarſtodum i Reikiadal, pann 12. Septembris 1712. Hañs Fader var Velæruverdugur og hælærdur Mañ Magnus Marcusſon, fyrſt Heyrare i Skalholltz Skola, ſijdañ i 6. Ar Skolameiſtare par (a), feck Konglegt Vonar-Bref fyrer Holte i Onundarfyrde, enn fyrer Tilſtille ſiña Velunnara feck hañ Veitingar-Bref (er ſijdar var af Konglegre Hatign ſtadfeſt) af Liensherrans Fullmegtugs pa verandi Uñbodsmanne Paale Beyer, utgiefed 13. April. 1708. og vijgdiſt þangad a ſama Are. Par epter giftest han peirre Ætt-gofugu Hofdings Jonfru Gudrunu Odds Doottur ſijdla Sumars 1710. Med Velnefndre Huſsfreyu ſinne ablade Sr. Magnus þriggia Barna, ſem voru: 1. Vor hiartkiære Biſkup Hr. Gisle. 2. Oddur, er var Landþijngs-Skrifare, Klauſturhalldare a Reinis-Stad og Sijſſlumadur i Hegraneſs Þijnge: Hann giptest Syſtkyna Barne ſijnu þeirre goodfrægu Hofdings Kvinnu Sigride Sigurdar Doottur fra Geitis-Skarde i Laangadal. Oddur andadiſt 1738. 3. Barn Sr. Magnuſar, er ſw mæta Hofdings Kvinna Gudlaug a Hrafnagile, ellſt þeirra Brædra, gift Velæruverdugum Profaſtinum Sr. Erlende Joonsſyne, hver ed nu ſæri harmar ſinn hæfæla og hiartkiæra Broodur.

Fader Sr. Magnuſar a Grenjadarſtodum var Sr. Marcus Geyrsſon, er fyrſt var Preſtur til Myvatns Þijnga, og vard ſijdañ Capellan hia Teingda Fodur ſijnum, þvi gooda og gagn-orda Skallde Sr. Jone Magnuss ſyne i Laufaſe (b) og fieck Staden epter hañ 1676. Vid Hwsfreyu ſinne Elene Jons Doottur atte Sr. Marcus

---

Biſkupſins Jardar-Før, latum vier hana þo nockurnvegen fullkomna fylgia, þeim til Froodleiks, er leſa vilia.

(a) Hverſu merkilega Forſtodu þeſſe Guds-Madur hafe veitt Skolanum og ymſu þar i Lag hrundid, maa leſa i Hr. D. Biſkups Fins Kyrkiu-Hiſtoriu 3. Part. S. 542.

(b) Sr. Jon Magnusſon er fæddur 1601. og epter þad hañ hafdi miſt Moodur ſijna 4. Vetra, olſt hañ upp hia Sr. Magnuſe Olafsſyne i Laufaſe, er atte Fodur-Syſter hañs Agneſe Eiriksdoottur: Sr. Jon var fyrſt Preſtur a Modruvallna Klauſtre, þar epter Capellan hia nefndum Foſtra ſijnum, og feck Staden epter hañ 1637. en deyde 1675. Vid Huſsfreyu ſine Gudrunu, Doottur merkilegs Mañs Sr. Jons Þordarſonar i Miklagarde og Ingibiargar Rafnsdottur, atte hañ: 1.) Jon, er giftiſt Ragnheide Hrolfs

Marcus morg Born, sem eru Fodur Systkyn vors Saal. Biskups, og voru þau þesse,

Hrolfsdottur Sigurdarsonar Sijslumañs. 2.) Katrinu, er giftist Sigurdi a Svalbardi, Syni Jons Jonssonar Løgmañs Sigurdarsonar (af Svalbards Ætt) og Poru Sigurdardottur Marcusssonar fra Heradsdal. Børn Katrinar og Sigurdar voru auk añara: (a) Sigurdur, Løgriettumadur a Briamslæk, er giftest Gudrunu, Dottur Sr. Nicolausar Gudmundssonar undañ Mwla a Skalmarnese, Fader Sijslumañaña Gudmundar og Þorgrijms, itñ. Sr. Sigurdar i Flatey og Ragnhilldar (er giftest þeim merkilega Gafumanni Olafe Guñlaugssyne i Svefneynum) Moodur Vice-Løgmañaña Eggerts og Magnusar Olafssona og þeirra Systkyna: (b) Steinunn, giftest Benedict Syni Þordar Jonssonar fra Laxamijre, Fodur Sr. Sigurdar i Garde, etc. 3. Elenn; Konn Sr. Marcusar i Laufase. 4. Steinvør, er giftist Sr. Joni a Stad i Kiñ, Syni Sr. Þorgrijms Olafssonar og Gudrunar Egilsdottur fra Geitis-Skarde, og voru þeirra Børn Sr. Olafur og Sr. Þorgrijmur Prestar a Halse, itñ. Halldora, Gudrun og Helga. Fader Sr. Jons i Laufase, var Sr. Magnus a Audkulu, Son Sr. Eircks Magnussonar Prests samastadar, enn Moodir Sr. Jons var Steinvør Petursdotter: Fader Peturs var Philippus Þorarinsson, er vegiñ var a Svinavatne og atte Solveigu, Dottur Jons Sijslumañs Magnussonar fra Svalbarde. Børn Sr. Magnusar og Steinvarar, eñ Systkyn Sr. Jons, voru: 1. Sr. Jon yngri M. S. seiñi Madur Þorkøtlu Biarnadottur, og var hañ Prestur ad Eyri vid Skutulsfiord. 2. Sr. Sigurdur a Audkulu, giftist Gudrijdi Eigilsdottur Jonssonar fra Geitis-Skardi. Sr. Sigurdur fañst daudur og illa wtleikiñ skamt fra Svinavatne 1657. 3. Sr. Biarne Pr. til Eyardals-Ar, vijgdur af Sr. Arngrijme, 1628. Hañ ablade margra Barna med Hwsfreyu sine Ingibiorgu Biarnadottur, medal hverra var Sr. Magnus Biarnason, er var Capellan Fodur sijns, og feck Stadeñ epter hañ: Hañ giftest Matthillde Jonsdottur, og drucknade i Skialfanda-Fliote. 4. Helga M. D. giftist Petri Jonssyni Geyrmundarsonar Prests. 5. Katrin, atti Þorstein Gislason, Broodur Sr. Biarna G. S. er Prestur var ad Garde i Kielduhverfe. 6. Hallgrijmur og 7. Guñar, sigldu þesser bader til Englands og lendtu seinast i Danmørk; Lærdu þeir bæder Handverk; Hirr ad auk atte Sr. Magnus 3. Børn vid tiedre Konu sinne, og munu hafa ung daued. Þa Sr. Magnus hafde i 15. Ar bwed samañ vid Steinvøru, giftest hañ i añad Sin Gudrunu, Dottur Jons Jonssonar Prentara, attu þau samann 6. Børn, eitt þeirra Gudrun, er giftest Þorleife, Syne Sr. Olafs Halldorssonar a Stad i Steingrijmsfyrde. Sr. Kirijkur a Kwlu (Fodur-Fader Sr. Jons i Laufase) var af Vestfiørdum ættadur, og olst upp hia Sr. Byrne Jonssyne Profaste a Mel og giptest Gudrunn Þorkielsdottur. Þeirra Børn, Sr. Magnus og Agnes, hverra audur er gietid: Ragnhilldur, Kona Sr. Halls Gamla Olafssonar i Høfda: Margret, Kviña Joons Arnfiñssonar, Fodur Biørns, Fodur Biargar, er atte Magnus Bardarson i Ogre, Fodur Christinar, er atte Sr. Einar a Hofe Joonsson: Helga, er giftest fyrst Illuga Grijmssyne i Stooradal og sijdar Halldore Pælssyne, er bioo ad Grund i Svijnadal: Ingun, er atte Sr. Gisle Jonsson a Hrafnagile: Þuridur, er giftist Olafe Þorkielssyne i Krossavijk, Fodur (a) Olafs Skolameistara, sijdan Prests i Grijmstwngum, er miste þar Embættid, vard sijdan Bonde i Vidvijk og atte i Prætum vid Jon Pælsson Prest a Rijpi: (b) Ingibiargar, er atte Grijm Smid i Vidvijk, og er fra þeim margt Mañs komid.

þesse, er til Alldurs komust. 1. Sr. Geyr, vel framadur innann og utannlands, var fyrst Capellan hiæ Fodur-Broodur sijnum Sr. Þorsteine Geyrssyne, og took vid Stadnum epter hann 1690. var einnig Profastur i Þijngeyar Þijnge. Hann geck ad eiga Gudrunu Yngre, Doottur Sr. Gisla æ Helgastodum (Sonar Sr. Jons Profasts i Muula Gissurarsonar) og Sigridar Geyrs Doottur Prests æ Helgastodum Marcussonar. Ei vard þeim Hioonum Barna audid, og deyde hañ uñ Hausted 1737. æ 74. Alldurs Are, einn medal lærdustu Presta þessa Stiptes i sinne Tijd og merkelegur Gæfu Madur. 2 Sr. Magnus æ Grenjadarstad. 3. Petur, lærde wt i Hoola Skoola, halldenn Vitur Madur i Logum. Hann var 1. Ar Logsagnare i Þingeyar Syslu og 2. Ar Radsmadur hier æ Hoolum, enn deyde i Boolunne Miklu 1707. 4. Sr. Jon, Vigdist til Klaustur-Prests ad Modruvollum og var einnig Profastur i Vadla Þynge, vick sijdañ þadann og vard Capellan i Laufæsi hiæ Sr. Geyr Broodur sijnum: Hann hafde Konglegt Vonar Bref fyrer sama Stad dat. 24. Januarii 1705. og deyde 1738. 5. Sr. Sigurdur, Vijgdist fyrst til Grimseyar, og fieck sijdann Eyardals-Ar Beneficium, vid hvad hann sijdann skillde og deyde hier æ Hoolum. 6. Sigridur, Giptest Sr. Jone Þordarsyne ad Tiorn i Svarfadardal, Fodur Sr. Marcusar i Hofda, Sr. Þorsteins Doomkyrkiu Prests hier og Prests þar epter ad Saurbæ, Magnusar, Biargar, fyrstu Konu Sr. Grimulfs Illugasonar i Glaumbæ, og Sigridar æ Vijdemijre, Konu Sæmundar Magnuss sonar, Skaptasonar. 7. Ingebiørg, er Giptest Klausturhalldaranum Þorarne Vigfwssyne Friderichssonar: Þau biuggu i Grenevijk, og var þeirra Dotter Gudrun, er giptest þeim goodfræga Hofdingia Syslumannenum Jone Jonssyne, Fodur Sæl. Syslumañsins Þorarens ad Grund i Eyafyrde, og Hwstrur Maulmfrijdar æ Munka-Þveræ. 8. Christin, hun giptest þeim goodfræga Hofdings Manne Sigurde æ Geitis-Skarde, Syne Biskups Hr. Einars Þorsteinssonar og Hwstrwr Ingebiargar Gisla Dottur.

Fader Sr. Marcusar i Laufase var Sr. Geyr, Son Marcusar B. ad Felle i Kyñ, Geyrssonar Prests Joonssonar. Þesse Sr. Geyr Marcusson, var vijst ordeñ Prestur vid Myvatn 1620. og bioo æ Skutastodum; þadañ fluttest hañ ad Helgastodum i Reikiadal, hvar hañ deyde 1665. og er leigdur þar innañ Kyrkiu. Sr. Geyr giftest Steinunne, Doottur Joons B. i Skridu, Þorsteinssonar (c) og Gudrijdar

(c) Fader Jons B. i Skridu var Profastureñ Sr. Þorsteiñ Illugason i Mula, eñ Mood-

rijdar, sem var Dootter Arna Magnussonar fra Grijtubacka (d) og Sigrijdar Arnadoottur Gislasonar fra Hlijdar-enda (e) og er sa Frændbalkur gosugur nærsta og kynsæll. Vid Hwsfreyu sinne

C Stein-

Mooder hañs (fyrre Kona Sr. Porsteins) var Sigridur, Dootter Jons fra Espehoole, er var Sonur Einars Briniolfssonar og Solveigar, Dottur Grijms Palssonar og Helgu, er Dotter var Narfa Porvaldssonar og Porridar Lauu Dottur Biorns Rijka Porleifssonar fra Skarde. Grijmur, Fader Solveigar, hafde Kongs-Umbod i Pijngeyar Sijslu, og var Sonur Pals a Modruvollum Brandssonar Logmañs Jonssonar Broodur Finboga Logmañs; enn Mooder Grijms Palssonar var Ingebiorg, Dotter Porvardar a Modruvollum Loptssonar Rijka og Hwstrur Margretar Vigfusdottur. Fader Profastsens Sr. Porsteins i Mula var Sr. Illuge Gudmundarson, Prestur seinast i Mula 1551. og nockra Hrijd par epter Hoolastadar Radsmadur i Tijd Biskups Olafs: Mooder Sr. Porsteins (Kona Sr. Illhuga) var Malmfrijdur, Dotter Sr. Jons i Lausase, Launsonar Finboga Logmañs.

(d) Arne a Grytubacka (Fader Gudrijdar i Skridu) var Sonur Magnusar B. Arnasonar Petrssonar i Stoora-Dal i Eyafyrde, af Ætt Modruvellinga. Eñ Mooder Arna (Kona Magnusar i Dal) var Purijdur, Laundotter Sr. Sigurdar a Grenjadarstodum, Sonar Biskups Jons Arasonar og Helgu Sigurdardottur. Arfleidde Sr. Sigurdur pessa Laun-Dottur sijna, og erfde hun par ad auk fijn Half-Systkyn, Petur og Halldoru Børn Sr. Sigurdar. Mooder Magnusar i Stooradal (fyrre Kviña Arna Petrssonar) var Porbiorg, Dotter Eyolfs Riddara Arnfiñssonar Porsteinssonar Logmañs og Snælaugar Gudnadottur Oddssonar Logmanns Pordarsonar. Mooder Arnfiñs Porsteinssonar, var Arnþrudur Magnusdotter Brandssonar fra Svalbarde, Syster Eireks rijka a Modruvollum, Moodur-Fodur Lopts rijka Guttormssonar: Enn Fader Eireks Rijka, var Magnus Svalbarde Brandsson, og er fra hsnum ad telia pa fyrre Svalbards Ætt, af hverium sw sijdare er ad nockru leite komeñ, eiñig Modruvellinga Ætt. Fra pessum Magnuse Brandssyne, ma eiñig uppefter telia til Gudmundar Dijra a Backa i Yxnadal, Porvaldssonar Audga, so til Gudmundar Rijka Eyulfssonar a Modruvollum, padañ til Hofda-Pordar og Helga Magra Landnams-Maña. Mooder Arna Petrssonar i Dal, var Sigridur (Kona Petrs Loptssonar, Ormssonar, Loptssonar Rijka) Dotter Porsteins a Keldum Helgasonar Logmanns Olafssonar, er sat ad Okrum i Skagafyrde, og Ragnheidar (al. Ragnhildar) Eireksdotter Loptssonar. Mooder Lopts Ormssonar, enn Aña Petrs, var Solveig Porleifsdotter, Syster Biorns Rijka a Skarde; Mooder Orms var Christin Oddsdotter, Filge-Kona Lopts Rijka Guttormssonar.

(e) Arne Gislason heldt fyrst Hunavatns Sijslu og uñ Hrijd Pingeyra Klaustur, veik sijdañ til Hlijdarenda og var Sijslumadur i Raungar Pijnge. Hanns Fader var Gisle Hakonarson fra Hafgrymsstodum i Skagafyrde, enn Mooder Ingebiorg, Dotter Grijms Pallssonar fra Modruvollum og Helgu Narfadottur. Fodur-Fader Arne a Hlijdarenda, var Hakon Hallsson a Vindheimum, er atte Ingune Halldorsdottu: Fader Halls, var Finboge Logmadur Jonsson, er 1467. giptest Malmfrijde Dottur

Torfa

Steinunne ætte Sr. Geyr þesse Born, er á Legg komust, sem ad eru Asa Systkyn vors Hæsæla Biskups: 1. Sr. Marcus i Laufæse, hvers nærstum er geted. 2. Sr. Þorsteiñ: Hann var nockur Ar Þienare Biskupsins Hr. Gisla Þorlækssonar, sijdann 4. eda 5. Ar Heyrare her vid Skoolañ, siglde þar epter til Hæskoolans i Kaupmañahafn, took Atteſtats Theologicum og vard Rector her vid Skoolann frá 1673. til 1683. þá hann á sama Are uñ vored vijgdest til Laufæss, enn þienade þo Skoolanum nærsta Vetur epter, og gypteſt uñ Hausted ádur Eckiu Teits Torfasonar Skalholts Stadar Ráds manns, Helgu, Doottur Sr. Jons Profasts Arasonar i Vatnsfyrde; Hann deyde 1688. Barnlaus. 3. Arne G. S. var fyrst Prestur til Reinis-Stadar Klausturs, hafde sijdann Kalla skipte vid Sr. Jon Einarsson, Klaustur Prest á Munka-Þverá, hvar hann dvalde skamma Hrijd, þar hañ miste Embætted fyrer Barn-eign. Eñ 1677. feck hann af Johan Petursſyne Klein Brief fyrer Landþijngs Skrifara Embættenu hier á Lande, bioo fyrst ad Svigna-Skarde, hvadañ hañ flutte sig ad Hoole i Hordudal, og geck ad eiga Eckiu Profastsins Sr. Jons Hannesſonar i Snoksdal Gudbiorgu Jons Dootter Gislasonar, og áttu þau ei Born saman. 4. Sigrijdur elldre gypteſt Jone, Syne Sigurdar Hrolfssonar Sijslumanns og Gudrunar, Doottur Sr. Sæmundar Profasts Karssonar i Glaumbæ. Jon var Logriettumadur i Þijngeyar Sijslu yfer 40. Ar, og ætte vid Hwsfreyu sinne (a) Biørn. (b) Halldoru, er giptest Sr. Eyreke Gudmundarsyne á Fagranese, Fodur Sr. Gudmundar Prests til Saudafells og Snoks-Dals Þijnga, Sr. Marcusar i Hvamme i Nordur-árdal, Christinar er ætte Sr. Gisla Einarsson á Audkwlu, og Olufar, er giptest Logrettumannenum Haflida Jonssyne á Svijnavatne. (c) Ragnheide (d) Malmfride, er ætte Logrettumañenn Illhuga Grymsson ad Garde i Adal-Reikiadal, Broodur Sr. Jons G. S. á Hialltabacka, enn Fodur Sr. Grijmulfs i Glaumbæ; og (e) Sigride, er ætte Thom-

(a) Torfa Arasonar Riddara (er her vard Hirdstioore 1450.) og Christinar Þorsteinsdottur Olafssonar Logmanns, hveria sijdar eignadest Helge Logmadur á Skrum. Hwsfreya Arna á Hlijdarenda het Gudrun, Dotter Sæmundar Eireksſonar i Asi i Hollturn, Biarnasonar, Sumarlidasonar; enn Mooder Sæmundar var Emerentiana Þorleifsdotter. Mooder Gudrunar Sæmundar D. á Hlijdarenda, var Gudrijdur, Dotter Vigfusa Erlendssonar, Erlendssonar, frá Kolbeinsstodum. Vigfus hafde her Hirdstioorn 1507. enn 1513. vard hann Logmadur fyrer sunnañ og austañ, epter Þorvard Broodur sinn, siglde til Norvegs 1521. og deyde þar á sama eda næsta Are epter: Hanns Hwsfreya var Gudrun Paalsdotter, Syster Þorleifs Logmans á Skarde. Erlendur Erlendsson (Fader Vigfusa, og sem wte lá i Hrijdeñe, med Sveine Spaka, er sijdann vard Biskup) ætte Gudrijde Dottur Þorvardar á Modruvollum Loptssonar Rijka og Margrietar, sem Dotter var Vigfusa Iverſonar Hoolms, Edalborens Manns wr Norvege, og voru þeir Fedgar hier á Lande Hyrdstioorar.

Thomas Helgason á Sijlalæk. 5. Sigridur yngre, giptest Sr. Gísla Jonssyne, er leinge var Prestur á Helgastødum, Fodur Profastsins Sr. Jons í Saurbæ, er giptest 1711. Ingebiorgu Biornsdootter, og var peirra Dootter Sigridur, fyrre Kuinna Sr. Biorns Schevings, Prests ad Eyardals-á. 6. Sigridur ynasta doo Barnlaus. 7. Þordijs, giptest Byrne, Syne Hákonar í Nesi nordur, Biornssonar Prests frá Saurbæ Gíslasonar. 8. Helga, doo ogipt Barnlaus

Mooder Saal. Hr. Biskupsins Gísla Magnussonar, var, sem ádur er sagt, Gudrun Odds Dotter, Syster Ingebiargar fyrre Kvinnu Profastsins Saal. Sr. Þorsteins Ketilssonar á Hrafnagile, er fæddest 1676. eñ deyde 1748. og Þorunar, er seinne Kona var Sr. Arnbiarnar Jonssonar ad Undersælle, hun fædd 1675. eñ deyde 1755. Þessar tvær lietu ei Born epter sig. Gudrun Olst upp hiá Fodur Systur sinne Hwstrw Ragneide Joonsd. frá því hun fæddest her á Hoolum 1677. til þess hun giptest í Grof á Hofdastrond Velnefndum Sr. Magnuse Marcussyne. Heñar Fader var Oddur Jonsson Klausturhalldare á Stad í Reinenesi, Sonur Profastsins Sr. Jons Arasonar í Vatnsfyrde, og Holmfrydar Sigurdar Dottur; (f) og voru, auk Klausturhalldarans Odds, þesse peirra Born, eru

(f) Fader Holmfrydar var Sigurdur, Radsmadur í Skalholte, Sonur Odds Biskups Einarssonar og Hwstrwr Helgu, Dottur Jons Biornssonar á Grund og Gudrunar Arnadottur Gislasonar frá Hlijdarenda. Fader Jons B. S. (sem hafdi nockur Ar Kongs Vald í Skagafyrde) var Sr. Biorn, er uñ Hrid hellt Þyngeyra Clausture, og sidar Melstad, Sonur Biskups Jons Arasonar og Helgu Sigurdardottur. Barna Mooder Sr. Biorns var Steinun Dotter Jons B. Magnussonar á Svalbarde og Ragnheidar Petursdottur. Mooder Holmfrydar S. D. var Þorun Rijka, D. Jons Vigfwssonar Syslum. í Þyngeyar Syslu, er atte Ingebiorgu Dotter Sr Biorns Gislasonar í Saurbæ (Brodur Arna á Hlijdarenda) og Malmfrydar, Dottur Sr. Torfa Jonssonar Finnbogasonar Logmanns. Sr. Torfe hellt Saurbærstad og matte rijma vegna þess hann hellt of fast vid þa Papisku Side. Jon Syslumadur var Son Vigfwsa B. í Dal er atte Aunnu Eyulfsdottur, og vid henne par ad auk Jon og Þorbiorgu, Mooður Gisla Hakonarsonar Logmanns. Fader Onnu Eyulfs Doottur var Eyulfur í Dal, Son Einars Logmanns og Hwstrwr Holmfrydar, Dottur Erlends Erlendssonar á Kolbeinsstodum; Enn Mooder Þinn (er giptest Eyulfe 1540.) var Helga Dotter Jons Biskups Arasonar. Fader Vigfusa í Dal var Þorsteinn B. Son Finnboga Logmanns, er giptest Steinlin Dottur Torfa Jonssonar (Olafssonar Loptssonar Rijka) er bioo í Flosa, og Helgu Gudnadottur, af Lepps Ætt. Fader Biskups Odds var Sr. Einar í Nesi nordur, fijdarst Prof. í Mu-

Moodur-Fodur Systkyn Sæl. Biskupsins. 1. Magnus Jonsson i Ogre, giptest Astrijde Dottur Sr. Jons Jonssonar og Halldoru Jons Dottur fra Hollte i Onundarfyrde, heirra Dætur Hwstrw Þorbiørg, er giptest Þale Logmanne Widalin, og Christin, er ætte Snæbiorn, Son Þals Syslumanns Torfasonar og Groou Marcusdottur. 2. Sr. Gudbrandur, vard Capellan i Vatnsfyrde hiæ Fodur sijnum, og feck Stadenn og Profastsdæmid epter hann: Hañs Hwsfreya var Elin, Dotter Hækonar Gislasonar og Helgu Magnusdottur fra Brædratwngu. 3. Sr. Sigurdur Prestur ad Hollte i Aunundarfyrde, giptest Helgu Dottur Sr. Þals Biornssonar i Selardal og Helgu Arngrimsd. Profasts fra Melstad. Þeirra Born: Þorun, Halldora, Ragnheidur (er giptest Sr. Teite Þalssyne, Fodur Profastanna Sr. Magnusar i Vatnsfyrde, Sr. Jons i Gaulverjabæ, og Halldoru, Kvinnu Syslumannsins Olafs Arnasonar) Sr. Sigurdur, er fieck Stadenn epter Fodur sinn, Jt. Jon, Helga, Gudbrandur. 4. Are, giptest Christrunu, Dottur Profastsins Sr. Þorsteins Illugasonar æ Vollum og Steinvarar Jonsdottur Profasts Runolfssonar; Þeirra Born: Jon; Holmfridur, er giptest Studioso Þorlæke Marcussyne i Grof; Biørg, giptest Klausturhalldaranum Eyolfe Einarssyne, Steinvør, er ætte Sr. Jon Einarsson æ Skinnastodum, og Gudrun. 5. Helga, giptest fyrst Teite Torfasyne, sijdañ Sr. Þorsteine Geyrssyne i Laufasi. 6. Ragnheidur elldre, giftest Torfa Sijslumañe i Flatey, Syne Jons Torfa S. og Gudrijdar Magnuss Dottur: voru Þeirra Born; Joon T. S. er giptest utanlands; Gudrijdur Hwsfreya Sr. Gunnars Þalssonar æ Gilsbacka, og Christin. 7. Ragnheidur yngre, þridia Hwstrw Biskupsins Hr. Gisla Þorlæksssonar, enn sijdare Biskupsins Hr. Einars Þorsteinsonar. 8. Anna, giptest Sr. Olafe Þorvardarsyne æ Breidabolstad, Þeirra Born, Gisle og Christin. 9. Christin, deyde Ogipt.

Fader Profastsins Sr. Jons i Vatnsfyrde var sa Nafnfræge Hofdings Mañ Are Magnusson i Ogre, Syslumadur i Isafiardar og Stranda Syslum sem vid Hwsfreyu sinne Christinu, Dottur Biskups Gud

---

i Mula Þynge og Prestur i Eydslum; Eñ Mooderenn Margret Helgadotter. Sr. Einar var fæddur ad Hraune (Homrum) i Reikiadal 1539. agiætt Skallld, merkelegur Guds Madur og misg Ætt-Sæll: Hañ deyde 15. Julii 1626. Fader Sr. Einars var Sr. Sigurdur Þorsteinsson, sijdarst Prestur i Grimsey: Og hyggium vær hann hann Fioorda Prest sijdann 1551. Er þar liggur grafinn. Hañs Hwsfreya var Gudrun, Dotter Finnboga Abota a Þverai, Sonar Einars Abota sama Stadar, Isleifssonar, Broodur Þorv Isl. D. Moodur Moodur Biskups Jons Arasonar.

Gudbrandar aa Hoolum (g) og Halldoru Arnadottur Gislasonar fraa Hlijdarenda, aatte þesse Børn: 1. Adurtiedann Sr. Jon, sem fyrst var Skolameistare i Skaalhollte, sijdañ Prestur ad Vatnsfyrde og Profastur i Isafiardar Syslu. 2. Magnus aa Reikhoolum, er giptest Þorune Rijku, Dottur Jons Vigfussonar Syslumanns og Ingebiargar Biørnsdottur: Þeirra Son var Jon, er eignadest 1641. Jorune, Dottr Magnusar Løgmañs Biørnssonar og Gudrunar Gisladottr Løgmanns Þordarsonar, og voru þeirra Børn (a) Magnus J. S. Løgmadur aa Reikhoolum, Moodur Fader Saal. Hr. Amtmannsins Magnusar Gislasonar, Hwstwr Gudrijdar i Skaalhollte og Ragnheidar Kviñu Prof. Sr. Jons Jonssonar i Stafhollte. (b) Sr. Paall aa Melstad, og (c) Elen. 3. Þorlaakur A. S. giptest Maalmfrijde, Dottur Gisla Biørnssonar (Prests Gislasonar) aa Hoole i Hordudal og Jorunar Hannesdottur Biørnssonar i Snoksdal. Binggu þau under Felle aa Fells-Strond, og var þeirra Dootter Helga, er geck ad eiga Jon Syslumann elldra Vigfussson aa Hvole, Fødur Christinar (er aatte fyrst Torfa Gudmundarson aa Keldum enn sijdar Sigurd Sigurdarson Landþijngsskrifara) og Erlendar aa Hvole Løgriettu Manns, er giptest Ingebiørgu Dootur Hr. Sigurdar Biørnssonar Løgmañs, og eru þeirra Børn Prof. Sr. Vigfws aa Setberge, Torfe Fader Gudfinnu i Hytardal, Hwssfreyn Prof. Sr Halldors Finnss. og Sesselia. 4 Halldora, gipt 1622. Gudmunde Haakonarsyne aa Þijngeyrum, Fødur Þorkels, Fødur Ara Syslumanns i Haga aa Bardastrønd og Helgu, Konu Biørns Magnussonar. 5. Helga, andadest fulltijda Barnlaus 1614.

Fader

(g) Fader Hr. Gudbrandar var Sr. Þorlakur Hallgrimsson Sveinbiarnarsonar Prests fra Mwla, Þordarsonar. Var Sr. Þorlaakur fyrst Prestur ad Stad i Rwtafyrde, sijdañ aa Stadarbacka, þar epter aa Þijngeyrum i Tijd Helga Abota, og seinast uñ Hrijd aa Melstad epter Sr. Jon Gislason, sem miste þad Kall. Mooder Hr. Gudbr. var Helga, er fyrst giptest Kraake Hallvardssyne, Fødur Sr. Jons i Gørdum aa Alftanese, og Biargar, er aatte Sr. Erlend Paalsson a Breidaboolstad i Vesturhoope. Sijdan var Helga aa Raade med Sr. Þorlake, hverium Biskup Olafur skipade i siñe Uñferd yfir Huna-Vatns Þijng 1555. ad binda Løglegañ Hiwskap vid Helgu, hvad hñ og giørde. Fader Helgu var Jon Løgmadur Nordañ og Vestañ her aa Lande, Sonur Sigmundar Prests Steinþorss. giptest Jon Løgmadur Biørgu Þorvallds D. fraa Mooberge i Laangadal, Systur Jons Þorvalldss. Abota aa Þijngeyrum, er aadur heldt Høskulldstade. Mooder Jons Løgmañs var Hwstrw Solveig, Dotter Biørns Rijka aa Skarde, Sonar Þorleifs Arnasonar og Vatnsfiardar Christinar Biørns D. Jorsalafara Einarss. Eyreksſ. Riddara Sveinbiarnars. Fader Sveinbiarnar nefnest Sigmundur, er aatte Herdysi, D. þess goodfræga Manns Rafns Sveinbiarnars. aa Eyre Baardars. Svarta, er þiente Magnuse Kñge gooda. Kona Eyreks Ridd. Sveinb. s. var Hustru Vilborg Einarsd. Þorvallds. fra Vatnsfyrde, aatte Þorv. Þuride D. Snorra Løgm. Frooda Sturlus. og maa þessar Ættir telia til Konga i Danmørku, Norvege og Englande, og annarra mestu Høfdingia hier aa Nordurløndum.

Fader Ara i Ögre var Magnus, Sonur Jons Magnussonar a Svalbarde og Ragnheidar Petursdottur: Voru Systkyn Magnusar: Jon, Logmadur: Paall Syslumadur a Stadarhoole: Sigurdur, Syslumadur i Skagafyrde og Klausturhalldare ad Stad; Steinun, Barna-Mooder Sr. Biorns a Melstad, epter hvers Afloku i Skalholltе hun gifteſt Olafe, Syne Jons Einarssonar og Christinar Gottskalksdottur Biskups; Þordijs, Solveig, Kolbein var laungietinn. Magnus var lenge Syslumadur i Þorskafiardar Þinge, bioe fyrst, epter þad hann kom ad nordann, ad Ögre vid Isafiardar-Diwp, sidann ad Bæ a Raudasande, epter þad Magur hanns Eggert Logmadur sigldе. Magnus var vitur Hofdinge og Skald gott; Giftest fyrst Elenu Jonsdoottur Sturlasonar og Gudnijar Grijmsdoottur og doo hun Barn-laus, sijdann egtade hann Ragnheidi Dottur Eggerts Logmans, Sonar Hannesar Hirdstioora, Sonar Eggerts Eggertssonar Logmanns i Vijkinne i Norege. Hustru Hannesar var Gudrun Dotter Biorns Gudnasonar Jonssonar, (af Lepps Ætt). Eggert Logmadur Eggertsson feck sitt Adals-Bref 1488. Enn hanns Sonar Son Eggert Logmadur feck Konungl. Stadfesting þar uppa 1551. Born Magnusar og Ragnheidar voru: 1. Jon eldre i Haga, Sijslumadur i Dala-Syslu; Hans Hwsfreya var Astrijdur, Dotter Gisla Þordarsonar Logmans, þau deydu bæde sijdla Arsins 1641. Peirra D. Ingebiorg er giptest i þridia sin Logmanenum Þorleifi Cortssyne. 2. Ara i Ögre devde 1652. og nockru sijdar Christin Hwsfreya hanns; einnig a sama Ara, Þorleifur, Christin og Gudrun Systkyn hans. 3. Biorn, sat ad Bæ a Raudasande og var Sijslumadur yfer Bardarstrandar-Sijslu: Hans fyrre Kvinna var Sigrijdur Dotter Dada Biarnasonar og Arnfrijdar Benedictsdottur fra Skarde a Skardsstrond; Var þeirra Son Eggert a Skarde, er atte Valgerde, Dottur Gisla Hakonarsonar Logmans. Sijdari Kona Biorns var Helga, Dotter Sr. Arngrijms Profasts a Mel og Solveigar Gunnarsdottur Gislasonar; voru þeirra Born: Sr. Paall i Selardal og Sigrijdur i Odda, Kona Profastsins Sr. Þorleifs Jonssonar, en Mooder Biskups Biorns a Hoolum. 4. Þorleifur a Hlijdarenda, hellt halfa Skaptafells-Syslu, og gieck ad eiga Groou Dottur Gisla Arnasonar fra Hlijdar-E og Ragnhilldar Gudmundard. Peirra Dotter var Þrudur, er atte þann hævitra Hofdingia Gisla Syslumann a Hlijdarenda Magnusson, Biornssonar Logm. Fodur Hustrur Gudrijdar i Skalholltе, er atte M. Þord Biskup Þorlaksson. Seinni Kona Þorleifs var Sesselia Bjornsdotter fra Laxamijre; Peirra Son Þorsteinn a Vijdevollum Sijslumadur i Skagafyrde, er atte Elene Doottur Biskups Hr. Þorlaks og Christinar Gisladottur Logmanns Hakonarsonar; Dootter Þorsteins var Hwstru Þrudur, gipt Biskup Mag. Biorn Þorleifs Syne: Grooa var og onnur Dotter Þorleifs, er giptest Biskupenum H. Gisla

Þor-

Porlaksſyne. 5 Jon yngri, af sumum kalladur Dan, bioo ad Eyre i Seidisfyrde; Hañs Kvinna var Ingvelldur Gudmundardotter Helgasonar; Peirra Born voru: Biarne, Gudrun og Sigrijdur, er ætte Jon, Son Egils Jonssonar a Geitis-Skardi og Rañveigar Marcusdottur. 6. Elin M. D. gifteſt Sæmunde, Syne Arna B. Gislasonar a Hlijdarenda og Gudrunar Sæm. D. Sæmundur hafde uñ Hrijd Stapa-Uñbod, og bioo a Eignarjord siñe Hoole i Bolunga-Vijk. 7. Ragnheidur gifteſt Einare B. Hakonarsyni Arnasonar fra Hlijdarenda, hañ bioo i Asi i Holltum og hiellt Arness-Syslu. 8. Katrin, gifteſt Biarna Hakonarsyne Broodur Einars. 9. Gudrun, giptest Henriki a Innrahoolme, er uñ hrijd hielldt Borgarfiardar-Sijslu, Syne Gisla Logmans Pordarsonar, og Hvstrvr Ingebiargar Arnadottur fra Hlijdarenda, og voru peirra Born: Pordur, Gudrun, og Jorun, er ætte Benedict Sijslumadur a Seilu, Sonur Halldors Logmanns Olafssonar. 10. Sesselia, gifteſt Isleife B. Eyulfssyne i Saurbæ: Fader Isleifs var Eyulfur B. Haldorsson, er ætte Solveigu Dotter Arna G. S. a Hlijdarenda. Af Sesseliu er kominn Biskup Vidalin og margt añad gofugra Manna. 11. Christin, deyde Barn-laus.

Fader Magnusar i Ogre var sa nafnkuñuge Høfdinge Jon Magnusson a Svalbarde, og var hañs Hvsfreya Ragnheidur Peturs Dotter, Syster Arna i Stooradal, og Sesseliu Barna-Moodur Sr. Sigurdar Jonssonar a Grenjadarstad: Enn Fodur-Fader Magnusar var Magnus Boonde i Skridu i Reykiadal, er hafde Kongs Syslu og Uñbod mille Vargiar og Ulfdala Fialla, 1482. hañ ætte Christinu Dottur Eyolfs Arnfiñssonar Riddara og Snælaugar Gudnadottur (af Lepps Ætt). Fader Magnusar i Skridu var Sr. Porkiell Gudbiartsson Prestur i Laufase, er hiellt vid Pordyse Sigurdardottur fra Svalbarde; Fader Porkiels Prests var Sr. Gudbiartur, einig i Laufase, kalladur Flooke, Sonur Asgrijms Prests Gudbiartssonar Vemundarsonar, er ættadur skrifast vr Færeyum.

Moodur Mooder vors hasæla Biskups, eñ Hvsfreya Klausturhalldarans Odds a Reinis-Stad var Gudlaug, Dotter Gudmundar a Kielldum Torfasonar, og Valgerdar, sem Dotter var Halldors Logmañs Olafssonar og Hustrvr Haldoru Jons-Dottur Biornssonar Jonssonar Biskups Arasonar; Eñ Mooder Hustrur Helgu var Gudrun, Dotter Arna B. Gislasonar a Hlijdarenda.

Fad-

Fader Haldors Logmanns var Olafur Jonsson (kominn af Eirijki Riddara Sveinbiarnarsyne), er hiellt Modruvallna-Klaustur, enn Mooder Haldors Logmanns, var Þorun, Dotter Benedicts Rijka Haldorssonar, Prests Benedictssonar af Modruvellinga Ætt. Torfe a Kieldum (Fader Gudm.) gifteſt 1611. Gudlaugu, Dottur Sr. Gudmundar Gislasonar, er hiellt Bæar-Stad i Flooa, og Önnu Þorlaksdottur. Sr. Gudmundur var Son Gisla Sveinssonar Skalholts-Stadar Raadsmans og Gudrunar, er Dotter var Biskups Hr. Gisla Jonssonar og Christinar, Dottur Eyulfs ynara Mokolls: Atte þesse Eyulfur Helgu, Dottur Þorleifs Biørnssonar Hyrdstioora. Fader Torfa a Kieldum var Eyrikur Biørnsson Þorleifssonar Logmans a Skarde, Paalssonar, Jonssonar, Asgrijmssonar. Mooder Torfa a Kieldum hiet Þoruñ Snæbiarnar Dotter. Paall Jonsson a Skarde (Fader Þorleifs Logmanns) atte Solveigu Dottur Biørns Hyrdstioora Þorleifssonar og þess nafnfræga Kvennskorungs Olufar Lopts Dottur Rijka. Marga fleyre Stoor-Hofdingia Lands vors til Hlida og uppepter mætte hier uppreikna; enn vier lætum þetta nægia um Sinn, er sijner, ad vor Hæasæle Biskup hefur, ann Fylgis ad tala, verid medal gofugustu Maña hier a Lande, um þessa Tijma.

2. Hier nærst vijkium vier til sialfrar Æfisøguñar.

Epter þad þesse vor Hæasæle Biskup var fæddur og inntekeñ fyrer H. Skijrn i Ork heilagrar Christne, matte hañ a þridia Missere sian a Bak sinnar elskulegu Moodur; hver þa fyrer Sanluhialplegañ Dauda burtkalladest: Samt olst hañ upp hia sijnum gooda Fodur, er hann uppmentade i Guds Otta og christelegum Dygdum, lagde eiñig Grundvoll hia honum til booklegra Menta: selde þar epter til Læringar Protastenum Sr. Þorleife Skaptasyne, er þa heldt Mwla Stad: Dvalde hann hia honum nockra Vetur, og var af honum med angiætum Vitnesburde til Kaupenhafnar Hæaskoola dimitteradur, hvert hann reiste med Akurevrar Skipe 1731. Sama Ar deponerade hann under Decano Philosophiæ, þeim Nafnfræga Stiornu Meistara Petre Horrebow, og odladest fyrer Privatum Præceptorem Sal. Prof. Gram, er a sama Are vard Geheime Archivarius og Justitz Raad. Epter Rade sijns Gudhræddа og Gooda Fodur lagde vor Sal. Hr. Biskup sig strax epter Theologicis, og heyrde med

allre

allre Köstgiæfne Collegia þeirra merkelegu Guds Maña Prof. Hr. Steenbucks og D. Marc. Wöldikes, þa ny-ordens Professoris Theologiæ, took einnig Attestatz under þeim sømu. Skøm̃u sijdar reiste hann fra Kaupmañahøfn, og kom til sijns Fødurlands, um̃ Jons-Messu Leite a Akureyrar Skipe 1734. Var þa Fader hañs andadr hvad ed skiede 22. Nov. 1733. Nu þar Erfingia Naadar-Ar stood þa yfer, viek vor Haasæle Biskup ad Greniadarstad og bioo þar med Velnefndre Systur siñe Gudlaugu, og aasamt Systkynum sijnum, afhendte Stadeñ med þvi hønum fylgia bar þaangad komnum Preste Sr. Þorde Gudmundar syne. Epter þetta foor vor Saal. Herra um̃ Vored 1736. til Maags sijns og Fødur-Systur, vestur ad Geites-Skarde i Laugadal, og giptest þar, med Kongs Leife, Stoor-gøfugre Frænd-Konu siñe, nu saartþrejande Frw INGEBIØRGU SIGURDAR DOTTUR. Var þeirra Brwdkaup, samt hañs elskulega Broodur, Landþijngs-Skrifarans Odds, er giftest þeirre annare Systur, nefnelega Saal. SIGRIDE S. D. med mikelle Rausn hallded ad Geitis-Skarde i Vidurvist margra gøfugra Mañа, enn Prests-Verkeñ giørde Profastureñ Saal. Sr. Sæmundur Magnussson þañ 21. Octobris 1736. Foor Oddur Saal. og Hwss-Frw hañs þar epter ad Reinis-Stad, eñ vor hiartkiære Biskup med sinne elskulegu Hwstru, sat kyrr a Skarde, þar hañ um̃ þesse Missere hafde eckert Embætte a Hende. I þeirra Egtaskap hefur Gud blessad þau med 6. Børnum, af hverium 3. deydu Korn-ung, eñ 3. eru nu lifande, nefnelega 1. Magnus, Kongl. Maist. Sijslumadur i Hwnavatns Þijnge, giptur Mad. Helgu Halldors dottur. 2. Sr. Oddur, Prestur til Miklabæar og Silfrastadar Safnada, qvongadur Mad. Gudrunu Jons dottur Prests fra Goddølum, og 3. Christin, gipt Skoolameistaranum Mag. Halfdane Einars syne.

Þegar Saal. Jon Þorkells son lagde fra sier Skoolameistara Embætte i Skaalholte 1737. og siglde sam-sumars hiedan af Lande, feck vor Haasæle Biskup Køllun fra Biskupenum i Skaalholte, Mag. Jone Arna syne, ad hann um̃ Hausted sudur kiæme, og tæke ad sier þad liduga Skoolameistara Embætte; hverre Gudlegre Tilhlutan

hann hlijdnadest, jafnvel þo ælite sier of-vaxed, ad undergaangast þeña Vanda i framande Platze, einkum þar hañ hafde ei ædur genged i publiqve Skoola. Ferdadest þo sudur i Trauste Gudlegs Fulltijnges og Kollunar under Veturnætur, og took Biskup M. Jon bædum Høndum moote hønum: hroosade og jafnan vor Hæsæle Biskup Biskupe Jone, þa um̃ hañ var rædt, hversu hañ hefde reynst sier ævallt sem goodur Fader, i þeim Hlutum, er hañs Embætte snertu. Ad lidnum þeim fyrsta Vetre i Skælholte reiste hañ nordur i Land, og flutti Hwss-frw sijna og Varnad i Skælholt, og voru þau þar bædi þañ añañ hanns Vetur, eñ hlaut 1740. reisa Bw i Midfelle og bioo þar til Vorsins 1743. þa hañ flutte sig þadañ Bwferlum ad Hauka-Dal. Um̃ Sumared 1746. feck hann Konunglegt Veitingar Bref (Dat. 3. Junii sama Ars) fyrer STAD æ Øllduhrigg, og var hønum Stadureñ afhendtur æ sama Sumre þañ 3. Aug. eñ um̃ Hausted, þañ 18. Sunnudag efter Trinitatis, var hann vijgdur til þess H. Prests og Predikunar Embættes, af þa verande Stift-Profaste, nu Hæ-Edla og Hæ-æruverdugum Biskupe Skælholts Stiftes Doct. Finne Jonssyne: Viek hañ ad bragde til Stadar, og feck skøm̃u sijdar Skickunar-Bref, ad vera Profastur i Snæfells-ness og Hnappa-Dals Sijslum. Vored epter, nefnelega 1747. sookte hañ sijna elskulega Hwstru, Børn og giørvallañ Varnad, og flutte fræ Haukadal ad Stad: Biggde hañ sijdañ upp Kyrkiuna og Stadarens Hws af Grundvelle forkunar vel, og ætlade so til, ad hañ munde moota Starfs sijns og mikells Uppækostnadar, er hañ fyrer Stadnum hafde, sijna Lijfs Tijd. Eñ Guds Veger eru hærre eñ Mañaña Veger.

Efter þad Biskupeñ Hr. Haldor Bryniulfsson deyde um̃ Hausted 1752. kom, Vored efter, Skickan til þa verande Stift-Profasts, Hættnefnds Biskups D. Finns, hañ skylde reisa til Kaupmañahafnar, væntanlega, til ad verda Biskup i Hoola Stifte, enn þar Biskupeñ Hr. Olafur Gislason deyde efter Nij-ær 1753. og Skælholts Stoll þess vegna lidugur, þa snerest so, ad Biskup Finnur vijgdest þængad, og kom wt nærsta Sumar 1754. Eñ vor Hæ-sæle Biskup feck Bref fræ þvi Hæloflega General Kyrkna Inspections Collegio,

hañ

hañ skyllde a sama Are reisa til Kaupmañahafnar, grunade hañ þa og marga adra, hvad Erended munde vera; Eñ sökum þess hañ hafde alvarlega hugfest ad vera kyrr a Stad, viek hañ wr Plaatse þvi (er hann optlega tiaade sier hefde þoott hid yndælasta) miog naudugur, og, einasta til ad sijna skyldugustu Hlijdne, reiste med Stickeshoolms Skipe, la um̃ Hrijd inn i Norvege vid Arndal, eñ komst med heilu til Kaupmañahafnar, þañ 24. Novembris. Þa haatt-nefndt Collegium til-kiñte honum, hvar fyrer hann være til Danmerkur kalladur, vilde hann a allar Lunder komast hia þvi, ad sier være þad haavigtuga Biskups Embætte a Herdar lagt, og geck so lenge Vetrar, ad Meñ voru i Ovissu, hver Hoola Biskup munde verda. Eñ med Fylge haattnefnds Collegii og Fortolum merkelegra Manna, riedst þad af, ad hann afhendte sitt Maal og Erende Gudlegre Forsiaa og Konglegrar Haatignar FRIDRIKS ens GOODA fodrlegum Vilia. Nockrum Vikum þar efter feck hann Kongl. Kollun og Skickan af 29. Martii. 1755. hañ skyllde vera Biskup i Hoola-Stifte, og var til þess haavigtuga Embættes innvijgdur i Vorrar Frwr (Mariu) Kyrkiu i Kaupmañahofn, af Haa-Edla og Haa-æruverdugum Biskupenum i Siaalands Stifte Hr. Lodvik Harboe, þañ 5. Maii nærst epter, sem var 5. Sunnudag epter Paaska. Fraa Kaupmañahofn reiste þesse Haasæle Herra þañ 6. Junii Land Veg til Helsingia-Eyrar, i hverium Stad hañ maatte dvelia til þess þrettanda sama Maanadar, þa hañ efter midian Aptan siglde þadan, og efter laangsama Utevist komst inn under Hoskulds-Ey a Breidafyrde, liet setia sig i Land ad Setberge i Eyrar-Sveit og kom heim ad Stad þañ 19. Julii, hvar hañ maatte med Glede finna sijna Hiartkiæru Frw, Born og Varnad i goodu Tilstande. Þañ 21. Aug. afhendte Saal. Hr. Biskupen Kyrkiuna, eiñig Stadarens Hws og Inventarium, sijnum Epterkomara Profastenum Sr. Jone Magnusssyne, allt Hefdarlega medfared, so sem þa giørdar Uttekter greinelega syna.

Fraa sijnum opt þar eptir þreyda STAD (er honum reyndist STADA-STADUR) og wr Stadar-Sveit reyste hañ med allañ sinn Varnad þañ 23. fyrrtieds Maanadar, og kom ad Kvollde þess 3

Sept. hijngad ad Hoolum. Hloo þa ei vort kiæra Nordur-Land a moote, þvi hier geingu þa mestu Hardende, so Foolk deyde i þessu Stifte Hundrudum samañ i Hardriette, eñ Jarder løgdust allvijda i Eyde, so Ared 1757. doou hier innañ Stiftis mestañpart i Hungre 1102. Manneskiur, epter Prestaña Sooknar-Skijrslum sama Ar, fyrer utañ allañ þañ Fiolda, sem hrakteſt i adra Fiordunga Landsins, einkum Sudur og Vestur, og fiellu nidur sem Hrævide:, er ei vitum Tolu a. Skolans Hws-Halde og odru þar ad lvtande var ad vijsu i Fyrstunne af honum liett, og þad adgreindt fra þvi Biskupslega Embætte; Enn þar hann sa, ad vegna þeirra Bagenda, sem yfer hofdu geinged Hoola-Stifte, ad driwgara munde og gudrækilegum Stiftunum hagfelldara, ad eiñ hefde under Hendum allt Stoolsins Gotz (eins og ad Fornu verid hefur) enn tveir (sem skylldu þo hafa Kost og Laun af Stoolsins Jñtektum) þa took hañ Deconomatum ad sier uñ Hausted 1765. Eñ strax um Vored epter yfergieck mikeñ Part af Nordur-Lande þad mikla Sand-Fall fra Heklu, hvar af Hestar, Asaudur og jafnvel Naut-Peningur i Hwsum miste Lijfed, og vard til lijtella Nota: Skoñu þar epter fluttist hijngad sw skadlega Fiar-Pest, sem eydt hefur mestum Hlut Asaudar, og er enn ei upprætt, hverrar Verkan, einkum i Tillite til Biskups-Stoolsins, hvers Asaudar Kugyllde flest daud eru, ollum hier nalægum meiga vera peckianulegar. Eñ hvad giorde vor elskulege Biskup i ollu þessu? Haun took upp Prentverked, sem nockur Ar hasde hvijlt, liet ad nijn uppbyggia þess Hws, iñkeypte hvad epter añad nijañ Stijl, fyrer nockur Hundrud Rixdale, so þad er nu i betsta Stande, sem þad i langa Tijma vered hefur. Hvad þad avann, hvad iñkom af honum til Launa tilløgdu Jarda-Gotze og mikeñ Part af Fasta-Eign siñar elskulegu Frwr, liet hañ til þess ganga, ad Stoolnum, Skoolanum og pijs Corporibus yrdi vid Magt halldid, og tillagt þad hverium var anafnad, og þetta epter ytrustu Krøftum og Efnum. Fyrer hanns Tilhlutan og Frañkvæmd er þessi vor Doomkyrkia uppbigd; Mattti hañ sæta ynsra Mootmælum og Uppakostnade, medann þad Verk stoodyfer, sem varade uñ 6. Ar, so sem enn nu tilverande Skilrijke

kynnu

kynnu sanna. Doomkyrkiuna innvijgde hann þañ 20. Nov. 1763. med eftermiñilegre Rædu, og sama Dag vijgde hañ Sr. Jonas Benedictsson, til Capellans ad Stadar-Backa. Biskups-Stoolsins Hws hefur hañ ei all-fan lated ad niju uppbyggia eda endurbæta, eiñig sied til ad 3. Stoolsins Ut-Kyrkiur ad Falli kommar yrdu vel og vandlega uppbygdar, þad sama hafde hann og i Aforme med þar Fiordu, sem nærstlided Haust var nidur rifenn, enn hañ endtest ei til ad lata uppbyggia, einkum þar honum Ovidkomande Ordsaker i Vege stoodu. I sinne Yfer-Reid uñ Stifted og opt endrarnær, rak hann roggsamlega epter Uppfrædingu Ungdoomsins, og ad Presta-Gordum, Kyrkium og Kyrkiu-Gordum være vel vid Magt halded, og avann auk añars þetta, ad yfer 45. Kyrkiur i þessu litla Stifte eru fra Grundvelle, og flestar vel, bygdar.

I adurtiedu var hann ei einasta Forsiaall og Fylgis samur, helldur synde alla Arvekne i Guds Hwse. Þeim andlegrar Stiettar Monnum, sem hann var yfer skipadur, reyndest hañ sem goodur Fader. Med allre Astundan og Goodfyse stioornade hañ Skoolanum i Skalholltе uñ 9. Ar: Sijn Prests, Profasts og Biskups-Verk vandade hann jafnann, og foru þau honum Afar vel, þvi bæde var hann Malsniallur og Ord-rijkur, þar hian misg andrijkur og vidkvæmur. Strax þa hann var ordinn Biskup forsoomade hann ei ad tilkyña Konglegre Hatign, hversu Prestar þessa Stiftis væru i mikid aumu Tilstande, og avann þad, ad sa sannkallade GODDE Kongur FRIDRIK hiñ Fiinte jook Hundrad Rixdslum þeirra Tillag hin Fyrstu Arenn, og Ared 1757. var a Flugumijrar Presta-Moote wtbijtt, auk þeirrar veniulegu Olmusu, 700. Rd. Croner, til Hialpar þeim fatækustu Prestum og Beneficiis, hvar Kugillde hofdu einna hellst falled i þan yfergangande Hardendum. Efter hanns Underlage Arid 1760. fengu Prestar Rett til vissra Bvjarda i sijnum Sooknum, er þær ei adur hofdu, hvar uppa allranadugust Kongleg Tilskipan wt kom Are sijdar. Hann hafde sijfellda Uñsorgun fyrer Kiennidoomsins og Skolanna Gagne, hvad ed sijna hanns ymsar Forestillinger til vidkomande Collegia, Commissioner og har-

ra Herra utannlands epter þvi sem honum virdtest nærverande Tilstand og Fatækt Lands vors þola kynne. Fra þvi hann took vid Prentverkinu algiorlega 1764. hefur hañ latted pryckia miked goodar og gudrækilegar Bækur, latted þær arlega og med miklum Kostnade flytia i adra Landsins Fiordunga og mikenn Fiolda af þeim giefed Fatækum. Epter þad hann vard Biskup, hefur hann tilsett 7. Profasta, 1. Rectorem og 2. Con-rectores, vijgt og vijgia latted 52. Presta, og 22. Diakna sett til Klaustraña; I hañs Tijd hafa einig hiedann wtskrifast 89. Studentar, af hverium 44. eru nu þegar Prest-vijgder.

Hvad þess Sal. Herra eigeñ Personu anhrærer, þa var hañ ad Lijkamans Burdum og Asijnd hiñ frijdaste og fyrermañlegaste, skorte hañ og ei Einord, þa vidþurfte, ei helldur Kurteyse og allskonar Hæfersku. Hann var mildur ad Fe, Olmusu-giarn, Gestrisinn, Lijtellatur, Hreinlyndur, Hiartagoodur og fliotur til Hialpar þeim medþurftu og hanns Hialpar leitudu. Fyrer sijnum Gude var hann Audmiwkur, sijnum Yfirbodurum Hlijdeñ, sijnum Uddergiesnum Astrijkur, i Hwss-Stioorn Framsyñ og Radhollur þeim, er sooktu hañ Rada; I fann Ordum: Hann hafde fleyrst þad til ad bera, er goodann Hofdingia prijder. Af efra Hlut Æfi hans tooku mieg ad bila Kraptarner, einkum sookte ad honum Ostyrkur i þeirre hægre Hende, Sioon-depra, Footaveike og Heyrnardeyfa, so nu um nærstu 6. Ar hefur hann varla Noolfær vered, eñ nu uñ sijdurstu 3. Missere optast halded vid Rwmed, hafa so smaamsamann þverrad Kraptar hanns, einkum a þessum Vetre, ad hann varla hefur ivr Rwmi komist, þa þad hefur uppreidt vered. Loksins fengu farsælann Enda þess Sal. Herra Strijds Dagar, þa vorum godda Gude þocknadest ad burtkalla þennañ voru blessada Yfermañ, fyrer mikid hægt og saluhialplegt Andlat, fra þessu Armædu-fulla Lijfe til sijns himneska Dijrdar Rijkis þañ 8. Dag þessa Manadar under Noon, epter þad hann hafde Biskup vered nær 24 Ar., Prestur og Profastur a 9.da Ar, og Skolameistare 9. Vetur, og er Merkelegt, ad þesse vor Sal. Herra sookte umengeñ þesse Embætte

te sialfur; So DRotten hefur talad til hanns, vid slijkar Umbreitingar, fyrer sinn Smurda og hanns Villdarmen, alijkt og Josua fordum; Moses min Pienare er daudur — so statt nu upp — Josua, lijka sem eg var med Mose, so vil eg og vera med þier: Eg vil ecke yfirgiefa þig, og ecke forlaata þig. Item: Sem til Jeremiam; Þu skallt gaanga til alls þess, sem eg mun senda þig, og allt þad sem eg mun befala þier skalltu tala. Eg set þig a þessum Dege til ad uppryckia, til ad nidurbrioota, til ad eydeleggia, til ad fordiarfa, til ad byggia og planta: Jer. 1. Þeir munu strijda a moote þier, og ecki sa Makt yfir þier, þvi eg er med þier til ad frelsa þig: J øllu þessu hafa hans Hervopn vered kroptug fyrer Gud, til ad umturna Festingunum og nidurbrioota Asetninga og alla Hæd, sem sig upphefur moote Guds Þeckingu, 2. Cor. 10. Og hefur so, yfir Høfud, barest, og vel barest, Ja goodre Baraattu barest (sem Texten seger) þvi hefur Gud einnig, ad farsællega endudu øllu Strijde, (ipsa Beatæ virginis feriâ) farsælann jafnann og nu fullkomenn Sigur, hønum, sem Trwum Þioon, gefid i Christo. Og Gude sieu Þacker, sem þessum sijnum Fideli hefur þa Sigurenn gefid fyrer vorn DROTTenn JESum CHRJstum, AMEN.

Textans Utskijring.

ÞEIR sem a sijnum Tijma vilia verda Sigre hroosande i Himnenum, meiga fortakslaust vera strijdande hier a Jordunne; Þvi þar sem eckert Strijd er, þar er engenn Sigur, og þar sem engenn Sigur er, þar er engen Corona. Gud losade fordum Israel Canaans Lande, einu Lande sem flaut med Mioolk og Hunang, þo maattu þeir strijda þar fyrer. Allur Vegurenn fra Ægypto til Canaan, so lenge sem þeir ferdudust um Eydemørkuna, var eitt sijfelldt Strijd vid Amalechita, Moabita og ymsa Ovine. So eru þar ætijd

Um

Umskipte og Strijd i moote oss, Job. 10. v. 17. Og hver Dagur hefur sijna Piæning, Matth. 6. Gud hefur og so lofad oss Himnenum, thvi retta Canaan; Enn hun verdur ecke inntekenn, nema med Strijde: Himnarijke mæa lijda Ofureble; og their sem Ofurebled giora, munu hrema thad til sijn, Matth. 11. v. 12. Thar er Thræta medal Nætturu Spekinganna um thad, hvert Himenenn stande kyrr, og Jorden hræreft? Eda Jorden stande fost enn Himeninn gænge? Enn hvad um thad er; Hitt er alldeiles vijst, ad einn Rettchristenn, einn JEsu Strijdsmadur, hefur alldrei Frid eda Næde hier a Jordunne, so thar sie ecke utvortes Baræatta og innvortes Otte, 2. Cor. 7. v. 5. Er ecke ein Manneskia i Strijde a Jordunne? Og hanns Dagar sem eins Daglaunara? Job. 7. v. 1. Jæa, vorer Dagar eru Strijds-Dagar: Cap. 14. v. 14. Og thegar thetta vort Lijf er hvad allra Kostulegast, thæa er thad Piæning og Mæda, Psalm. 90. So vier mættum reikna oss vesælasta allra Manna, og hefdum fulla Ordsok ecke einasta ad bolva Dege vorrar Fædingar, helldur ollum vorum Æfistundum, ef thad være ecke Hroosuneñ, ad vier erum visser um, ad thott Strijded vare alla vora Daga, thæa er thó Utfalled i Sigurvegarans Hondum, so framt vier meigum segia med David: DRottenn kienner mijnum Hondum ad strijda; og enn framar: Thu hefur utbwed mig med Styrk til Strijdsens, Psalm. 18. v. 35. og 40. Thvi thæa er Strijded ecke a moote oss, helldur moote Gude, 2. Chron. 20. v. 15. Um thad er Paulus fullviss, hann veit ad hann berst, og hefur bareft goodre Baræattu, og thvi veit hann sier vijsa Coronuna, sem hann berst fyrer. Nu, Strijda skulum vier thæa, og thad var thad er eg giorde Ræad fyrer um ad tala, nefnelega:

1. Strijd og Baræatta Guds Barna i siælfu sier.

Eg hefi Bareft etc. seger Paulus: Thesse Ord talar hañ til Timotheum, sijns elskulega Sonar i Trwnne eins og hann nefner hann, 1. Tim. 1. 2. Og annars ydnglega, og eru thau so sem hanns sijdarsta Kvedia; Thæa hann hafde ad undannfornu i bædum sijnum Brefum, giefid honum margar ægiætar Lijfs Reglur, medal annara thessa: 1. Tim. 4. v. 12. Engenn Forsmæe thijna Æsku; Enn vertu eitt Epterdæme theirra Trwudu, i Ordenu, i Umgeingnenne, i Kiærleikanum, i Andanum, i Trwnne, i Skijrlijfinu. Enn med thvi hann visse ad soddann Lijfernes Reglur fæda Hatur og Foragt i thessum Heime, sem liggur i thvi hinn Vonda, og JEsus, af hverium vier eigum thær ad læra, sender ecke med soddann Lærdoome, Frid a Jordena, helldur Sverd, thvi hann er komenn sundur-thyckann ad giora Mannenn a moote Fodurnum, Dootturena i moote Moodurenne, og Sonar-Konuna i moote Moodur sijns Manns, og Mannsins Heima-Menn eru hanns Fiandmenn, Matth. 10.

So

So hier er engenn Fridar-Von, sem Dadvid einnig yfirkvartar: Þeir ed mier giøra Illt fyrer Gott, setia sig upp i moote mier af þvi eg fram̃fylge þvi hinu Gooda, Psalm. 38. Sa sem epter Holldenu er fæddur Offæker ætijd þann sem epter Andanum er fæddur, Gal. 4. v. 29. Med þvi nu Paulus visse þetta, sege eg, þvi aamiñer hann þenna sinn elskulega Læresvein so innelega og þraafalldlega. Þetta Bodord fæ eg þier minn Son Timothee, epter þeim undanngengnu Spaadoomum um̃ þig, ad þu beriest i þeim, goodre Baraattu, 1. Tim. 1. Item: um̃ber þad Vonda sem goodur Strijdsmadur JEsu Christi, 2. Tim. 2. Og enn aptur: Þol þad Vonda med Evangelio, epter Guds Krapte, Cap. 1. 8. med morgu fleyra; Og allra seinast framan vid vorn Texta: Vertu Arvakur i øllum Hlutum, þol hid Vonda, gior Verk eins Evangelista, fram̃kvæm þitt Embætte verduglega; Þvi eg verd nu Foornfærdur, og Tijme minnar Burtlausnar er nærre: Eg hefe goodre Baraattu barest: Og so fram̃veges. So hiartanlega aaminner Paulus þenna sinn elskulega Son, ad hann fram̃fylge sijnu Embætte, hvad sem þad kostar, hvert þad skal helldur gyllda Lijfid eda Daudann, blijdt eda strijdt, og upphvetur hann þar til med sijnu eigenn Dæme, hvert hann setur honum fyrer Siooner, ad hann skule hafa þad uppmaalad, og so sem lifande epter, fyrer Augunum, þott hann deye siaalfur, og leysest hier fraa, hvers hann meinte nu skam̃t yrde ad bijda, þar hann var nu uppaa nijtt staddur i Munne Leonsins, eins og han̄ kallar þad i þessum sama Cap. v. 17. Han̄ var Faangadur af Nerone, sem nu hafde þad ædsta Valld i Heimenum, þeim grim̃a Tyranna, sem Oskade þar være einn Haalsenn aa øllum Romverium, so hann kynne aflijfa þaa alla i einu, þo var hann hvad grim̃astur vid þaa Christnu, og sierdeiles þeirra Kiennendur. Hann liet kasta þeim fyrer Villudijr, og geck stundum siaalfur i Flockenn med, iklæddur Villudijrs Ham, til ad svala Grim̃d sinne. So var Paulus hier og so einn Spegell, uppaa soddann Guds undarlega Raadsmennsku og Medhøndlan aa sijnum Børnum; Hann lætur þau opt koma i þvilijkt Asigkomulag, ad þar siest engenn Hiaalpar Von, nema siaalfs Guds Osijneleg hulda Hiaalpar-Hond kome þar til, og rycke wt wr Neydenne: Vinum og Vandamønnum fallast Hondur, þeir geta eckert annad enn staded i krijng graatande og Adgiorda-lausir, eins og Agar, Gen. 21. v. 16. Hun gat ecke slockt Þorsta Barnsins, þo þad kostade þess Lijf. Þu hefur fært oss Neted, þu hefur lagt eina Þrwgan aa vorar Lendar, þu lietst Mennena gaanga yfir vor Høfud, vier erum komner i Elldenn og Vatned og wt þadann aptur til ad Endurnæraſt, Ps. 66. v. 11. 12. Guds Børn gieta ecke greidt sig siaalf wr Netenu, þau eru i soddann Þraung, ad þau gieta ecke hrært sig og ecke dreged Andann: Þau eru eins og Korned mille Mylnusteinanna, Jaarned mille Stedians og Hamarsins, eda Isaac mille Sverdsins og Bana-Saa sins, Gen. 22. Þar er ecke Footmaal aa mille þeirra og Daudans. Vid þvilijkt Strijd

eijd og Preyngingar var Paulus alvanur, þvi bender hann Timotheo til, ad umbera þad Vonda, epter sijnu Dæme.

Eg hefe bareſt, seger hann: Vid soddann Bardaga meiga oll Guds Born bwaſt: Aller þeir sem vilia þioona Gude, meiga bwaſt vid Freisting, Syr. 2. Aller þeir sem vilia gudrækilega lifa i Christo, hliota Ofsoknir ad lijda, 2. Tim. 3. Þad kann ei helldur odruvijse ad vera: Þvi hvada Hluttoku hefur Riettlæted med Rænglætinu? Eda hvada Samlag hefur Liooſed og Myrkred? Og hvorninn kann Christur ad vera samhlioda vid Belial? Eda hverja Hlutdeild hefur Trwadur med Vantrwudum 2. Cor. 6. Sæa Ogudlege upphugsar Stræksskap æa mooti þeim Riettlæta, og gnijster samann Tonnum yfer honum, Psalm. 37. 12. Hann situr umm þann Riettlæta, og leitaſt vid ad slæa hann i Hel. Þeir segia, sem Salomon giorer þeim Ordenn upp: Vier vilium liggia i Leyne epter Bloode, og fela oss i moote einum Saklausum æan Saka, vier vilium svelgia þæa lifande sem Helvijte, Jæa, eldungis so sem þæa ed ofann fara i Grofina, Prov. 1. So Guds Born meiga vidurkienna med David: Hefde ecke DRottenn vered med oss, þegar Mennerner uppstoodu i mooti oss, þa mundu þeir hafa uppsvelgt oss lifande, Ps. 124. Þesser eru sem Hafed, nær þad er upprest, þeir gieta ecke vered kyrrer; Þess Vatn wtkastar Skarne og Leyr. Þar er ecke Fridur, sagde minn Gud: fyrer þeim Ogudlegu, Es. 57. v. 20. So þar være eckert Undannfære nie nockurt Hæle fyrer Guds Born, ef þau væru ecke visse umm, ad DRottenn munde framfylgia Mæalesne hinna Vesælu, og Riette hiña Fætæku, Ps. 140. Þetta eru allra þeirra Kior, sem elska JEsum; Þvi seger hann: Undrest ecke þott Heimurenn hate ydur, þvi hann hefur hatad mig fyrr enn ydur. Og einkannlega meiga þau vid þessu bwaſt, sem sier i Lage hafa giefed sig wt fyrer JEsu Christi Strijds-Menn, og geinged æa Mæla med honum, þvi feger Paulus hier so eptertakannlega: Eg, Eg hefe bareſt; Strax eptir þad hann var kalladur til Embættisins, fieck hann ad heyra þetta: Hann er mier eitt wtvaled Verkfære, til ad bera mitt Nafn fyrer Heidingia og Konga og Israels Born, þvi eg vil sijna honum hvad mikid honum byriar ad lijda fyrer mijns Nafns Saker, Act. 9. Þæa strax raadgadest hann ecke umm vid Hold og Blood, kom ei helldur aptur til Jerusalem, helldur foor burt til Arabiam, Gal. 1. 16. 17. Og epter þann Dag var þad hans einasta Ynde og Epterlæte, ad slijta wt ollum sijnum Krostum i Evangelii Þioonustu; Med sijfelldu Erfide, Onæde og Ferdalage, og er sierdeilis forundrunarlegt hvornenn DRottenn styrdi hans Gænge, sem sieæ mæa medal annars i Postulanna G. B. 16. 6. Þæa þeir foora i giegnum Phrygiam og Galatiam, var þeim bannad af H. Anda, ad tala Orded i Asia, þa þeir komu til Mysiam, leitudust þeir vid ad ferdaſt gegnum Bithyniam, eñ Andeñ lofade þeim þad ecke, enn er þeir foorn fram hiæa Mysia, komu þeir ofann til Troada, og (epter eiñe Syn) villdu þeir komaſt til Macedoniam, fooru so fraa Troade beinleid-

is til Samotracen, Dagenn epter til Neapolin, og þadann til Philippos. Hvar hañ mætte wtstanda a þessum Reisuum, þar uñ hefur hann eina langorda Harmaklogun, 2. Cor. 11. 23. Eg hefi erfidad meir enn adrer, lided fleyre Slog, vered optar fangenn, optar i Daudans Hættu, Af Judum hefi Fim-sinnum feinged 40. Slog, einu færra. Prisvar-sinnum em eg hwdstrijktur, Einusinne grijttur; Dageñ og Nottena var eg i Diwpenu. Opt hefi eg i Ferdum vered, i Hœskasemdum medal Ræningia, i Hœskasemdum af Ettmoñum, i Vatnsfollum, mz odru er hñ upptelur, og vidlijka Klogumœl framfærer hann i þessum sama Pistle, Cap. 6. 5. Vier audsijnum oss i ollum Hlutum, so sem Þienarar Guds; I mikillre Þolinnmœde, i Hormungum, i Naudþurftum, i Angistum, i Hwdstrokum, i Upphlaupum, i Erfidesmunum, i Vokum, i Fostum, og so framvegis. I ollum þessum Oskopum hiellt Paulus ecke sitt Lijf dijrmætt; Hann skeytte þar eckert uñ; Act. 20. 24. og var vel til Frids med þad allt samann. Þvi seger hann; Eg hefe lært hvernig sem mier lijdur, ad lœta mier nœgia. Eg veit ad vera audvirdelegur, og eg veit ad vera yfergnœfannlegur; Eg em vanur vid alla Hlute, og hiœ ollum, bœde ad vera saddur og hwngra, bœde ad hafa noog, og Skort ad lijda, Phil. 4. Hann forsoomade eckert Tækefœre, helldur hiellt ad i Tijma og O-Tijma, sem hann vitnar sialfur; Eg vitna fyrer ydur a þessum Dege, ad eg em hreinn af Bloode allra, þvi eg hefi ecki undanndregid ad boda ydur allt Guds Rœd, Act. 30. Eg hefi þioonad DRottne med mikille Audmykt, og miklum Tœrum og Freistingum, sem mier hafa tilfalled af Uñsœtrum Judanna, hvorneg eg hefe engu undann skoted af þarflegum Hlutum, ad eg hafe ecke bodad ydur þad, og kiennt ydur bœde opinnberlega og Hws wr Hwse, og vitnad bœde fyrer Judum og Grickium, uñ Apturhvarf til Guds, og Trwna a DRotten vorn JEsum Christum. Hann giorde eckert af þessu sier til nockurs lijkamlegs Avinnings; Þvi hann skipar Timotheo, ad hallda sig frœa þeim, sem reikna Gudhrœdsluna Abata, so sem Onijtum Manneskium, og fordiorfudum i Sinne, 1. Tim. 6. Sw lijkamlega Ydkun gagnar til lijtils, enn Gudhrœdslann er til allra Hluta nytsamleg, Cap. 4. Einskis ydar Sylfur eda Gull eda Klœde hefe eg gyrnst, enn þier vited sialfer, ad fyrer Naudþurft minne, og fyrer þeim sem med mier eru, hafa þessar mijnar Hendur uñed, Act. 20. Hann gleymde sialfum sier, enn liet sier mest umhugad vera þeirra Naudsyniar, og lijdur alla Hlute, so hann giore einga Hindran Evangelio Christi, 1. Cor. 9. Þvi mier vœre betra ad deya (seger hann), enn giora mijna Hroosun fœnyta. So gengur hañ fram hiœ sijnum eigen Rette, sem hann seger vid þœa i Thessalonica. Vier hofum ecke giefens eted vort Braud hiœ ydur, helldur med Erfide og Mœdu, Noott og Dag erfidande, so vier vœrum ei til Þijngsla nockrum af ydur. Ecke ad vier hefdum ecke Valld þar til, helldur ad vier giœfum oss sialfa ydur til Eptirdœmis, ad breita epter oss, 2. Thess. 3. Hann vijsar til sijn, i ollum Hlutum; Vered mijn-

er Epterbreitendur, so sem eg em Christi, 1. Cor. 11. 1. Cap. 4. 16.

Allt soddann wtstendur Postuleñ med stærstu Hugprijde, og aminñer adra par til: Vier erum fullorugger (hughrauster) alltijd, 2. Cor. 5. 6. Pad maa vera sama hvert pad skal gilda Lijf eda Dauda: Eg er reidubwenn, ecke alleinasta ad bindast, helldur og ad deya i Jerusalem fyrer Nafn DRottens JEsu, Act. 21. 13. Soddañ Fullhugar voru peir Menn fordum; peir oktudu einskis sitt Frelse, og ecke Kongsins Reide, er hann baud ad kasta peim i Ofneñ, ef peir ei villdu tilbidia Gullbylæted: Paa lietu peir i Lioose sijna Hugprijde, segiande: Vier ættum ecke ad svara pier hier uppaa; skyllde ecke vor Gud, sem vier dijrkum, vera noogu maattugur, til ad frija oss? Hañ kañ, O Kongur! ad frelsa af peim glooanda brennanda Ofne, og af piñe Hende. Og ef hann ecke vill, paa skal pad po vera pier vitanlegt, O Kongur! ad vier vilium ecke dijrka pijna Gude, og ecke tilbidia pad Gullbylæte sem pu hefur læted uppreisa, Dan. 3. 17. 18. Postularner gengu glader wt fraa Raadenu, pegar peir voru pess virdter a d lijda Forsmaan fyrer JEsu Nafns Saker, Act. 5. Pvilijk Hugprijde sylger peirre riettu Trw. Peir sem vel pioona, abla sier sialfum goodrar Stiettar, og mikels Frialsleika (Hugprijde, Disrfungar) i Trwnne, sem er i Christo JEsu, 1. Tim. 3. 13. Og hvad er pad ad undra, poott eiñ JEsu Strijdsmadur sie hughraustur og frijgiedia; par hanns Guddoomlegur Kraptur i ollum peim Hlutum, sem tilheyra Lijfenu og Gudræknene, er oss giefenn, fyrer hanns Kyñingu, sem kallade oss fyrer sijna Dijrd og Dygd, fyrer hveria einneñ pau stærstu og dijrmætustu Fyrerheit eru oss giefenu, 2. Pet. 1. hann er hluttakande i ollum Christi Velgiorningum, Hebr. 3. 14. hefur smackad allar Andans Gaafur, Ebr. 6. v. 4. hefur Frid vid Gud, Rom. 5. 1. og Fognud i Gude, pvi Gud er hanns Hiealpræde, hann ottast eckert, Es. 12. helldur vonar aa hann, og sw Von lifer poott Hiartad deye. Jaa, Fridur hins stoora Fridarens Guds, sem yfergengur allann Skiluing, inntekur og gagntekur Hiartad! Hvar fyrer hann packar Gude: Eg packa peim sem mig hefur styrkvañ giort, JEsu Christo DRottne vorum, 1. Tim. 1. 12. Pvi aminner hañ Timotheum: Miñ Son! vertu sterkur i Naadenne, sem er i Christo JEsu, 2. Tim. 2. 1. og so alla adra: vaked, standed i Trwñe, vered Karlmañleger, vered hrauster, 1. Cor. 16. 13. So talar hann med stærstu Hugprijde, eins og einn Hers-Hofdinge fyrer Lide sijnu, adur enn pad gengur i Bardagañ: geingur so sialfur aa undañ sem Gedeon. Pad skal skie, ad lijka sem pier sieed mig giora, so skulud pier og aller giora, Jud. 7. I ollu soddañ hefur Paulus, ecke einasta Bareft, helldur Godre Barattu bareft, i ollu sijnu Embætte og Pioonustu. Pvi allt hvad hann giorer kiemur af hreiñe Elsku og Kiærleika, annars var honum pad engen Nytsemd, 1. Cor. 13. Miñ Vottur er Gud, hversu mig fortenger epter ydur ollum i innelegum Kiærleika JEsu Christi, Phil. 1. 8. og hversu eg aan Aflaats minnest ydar, Rom. 1. 9. Christi Kiærleike pvijngar oss, seger hann,

2. Cor.

2. Cor. 5. 14. og þesse Kiærleike var hiaa hønum sterkare enn Daudeñ, Cant. 8. Guds Kiærleike og Elska var ordenn so sterk i hønum, ad hun var bweñ ad uppbrenna, allt þad sem hann kuñe epter Holldenu kiært ad hafa, so sem eiñ DRottens Eldsloge; þvi kienner hann laangtum meira til añarra Meina enn siaalfs sijns, yfer hverm hañ saarlega kvartar, 2. Cor. 11. 28. fyrer utan þad sem wtvortes tilfellur, er og þetta, ad eg daglega verd Onaadadur, og ber Um̃hyggiu fyrer øllum Søfnudum: Hver er veikur so eg ecke veikest? Hver hneixlast, so eg stikne ecke? allt hvad ad þeim amade, var hønum sem sterkustu Fædingar Hrijder. Børn mijn! (seger hann til þeirra i Galatia) hver eg aftur fæde med Angist, þar til Christur myndast i ydur, Gal. 4. 9. og þesse Angist er ei alltijd aflietteleg so fliootlega, þvi marger liggia lenge (Jaa, alla sijna Æfe) i Fædingarstadnum, eins og Ephraim, Os. 13. þad kiemst leingst, ad þeir med Serah, retta Høndena fram̃, Gen. 38. 28. so sijnast maa þar vilie fædast eitthvad gott, enn midt i þvi sama taka þeir hana til sijn aftur, og missa so Frumgietninguna, eda jafnvel fædast alldrei, so einn ærlegur Guds Þioon, sem hefur Sinne Christi, maa kveliast i þessare Joodsoott, alla Daga sijna. Hann grætur med Graatendum, Rom. 12. 15. hañ vill vera øllum allshaattar. Þoott eg sie friaals vid alla, seger Paall, þa hefe eg giørt mig siaalfañ allra Þioon, so eg aaviñe þess fleyre; og sijdar: Þeim veiku er eg ordenn so sem veikur, ad eg aainne þaa veiku; øllum er eg ordeñ allt, ad eg ølldunges nockra holpna giøre, 1. Cor. 9. 19. 22. O! hversu kunna Mañleger Kraptar ad wtstanda soddañ? Munde ecke þvilijk Um̃hyggia giøra eiñ gamlañ fyrer Tijmañ? Syr. 30. 22. Vissulega: Enn hann megnar alla Hlute i Christo, Phil. 4. 13. hañ lifer sier ecke, helldur lifer Christur i hønum, og hanns Kiærleike so breñande, i Hiartanu, ad þad verdur þvi vidkvæmara, og getur ei sied uppaa þad illa. Eins og þeir gudhræddu børmudu sier, yfer øllum þeim Svijvirdingum sem giørdar voru i Jerusalem, Ezech. 9. 4. og þar flutu Vatns Straumar af Davids Augum, þegar hann saa Guds Bod yfertrodenn, Ps. 119. 136. Þegar Nehemias heyrde þaa Olucku, sem komen var yfer Jerusalem, og Landsins Innbyggiara, þaa sat hann, gret, og syrgde nockra Daga, fastade og bad fyrer Guds Augsyn i Himnenum, Neh. 1. 4. Hvad saart soddañ hafe teked Paulum, þad sijna aadur tied Ord: Hver hneixlast so eg ecke stikne? Og so sem hann villde vera øllum allt, so vilde hann giarnann hafa getad skipt sier i sundur, og vered allstadar til reidu, ad lagfæra og styrkia þaa i Trwñe; so vitiudu þeir Paall og Barnabas þeirra Stada, hvar þeir høfdu aadur predikad Guds Ord, til ad styrkia og hugga Brædurnar, Act. 15. Paulus hafde fraa Jerusalem, og um̃ krijng inn til Illyricum, uppfyllt Evangelii Þioonustu Christi, Rom. 15. 19. Þad var miked Stifte eda Sijsla til Yferferdar, þad maatte þreyta einn Mann, og þott ecke hefde vered nema Ahugenn, hvern hann hafde Yfermaata mikenn. Vier vildum koma til ydar; Eg Paull ad sønnu, bæde einu sinne, og añad sinn, enn Satan hindrade oss,

Thess. 2. 18. Hañ var alltijd uggande: Eg ottast, ad þa eg kiem, mune eg ecke a yvern Hætt, finna ydur, þvi lijka sem eg vil, 2. Cor. 12. 20. Mig hefur langad ad koma til ydar fyrer morgum Arum, seger hann til Romverja, Cap. 15. 23. Item, vier bidium Nootts og Dag yfirflootanlega, ad vier mættum sia ydar Auglit, og uppfylla þa Hlute sem bresta a ydar Trw, 1. Thess. 3. 10. I þessu var hann Ospreytande, þvi Guds Kraptur var mættugur i hañs Breiskleika, og vañ so Sigureñ i Christo, og fyrer hann, so hañ hefur goodre Barættu barest. Eñ auk þess wtvortes, þa hefur einn JEsu Strijdsmadur alltijd ad beriast vid nockud Jnvortes hia sialfum sier, hvar a moot hann mæa. Karlmañlega strijda, skule hañ ei verda sialfur ræk kur. Hvad skier hann þad til Hiartans, hversu hañ er sialfur under Syndena seldur, og stygger Gud a moote sijnum Vilia! Yfer þvi andvarpar David sig preittañ, Ps. 6. 7. Eiñ JEsu Strijdsmadur, hefur ad beriast vid siñ eigeñ Ofullkomlegleika, hann getur ecke þioonad Gude i Anda og Sannleika, sem ber, þvi þott Andeñ sie reidubwenn, þa er Hollded veikt. Hvad sær beitt Barættta þad er, vita þeir einer, sem þad hafa reynt, med Paule; ad vilia þad loder vid mig, enn ad framkvæma þad siñ eg ecke; Þad gooda sem eg vil giora þad giore eg ecke, enn þad vonda sem eg vil ecke giora, þad giore eg; Eg finn eitt Logmæal i mijnum Beinum, sem mootstrijder Logmæale mijns Hugskots: og loksins hroopar hann upp segiande: Eg aumur Madur, hver mun frelsa mig af Lijkama þessa Dauda, Rom. 7. og hier ad auk var honum gefeñ Fleinn i Hollded, Engell Satans, hver hann med Knefum sloo, 2. Cor. 12. 7. sem opt hefur giort hann Oroolegann i Sæl og Samvitsku. Þetta er vidlijkt hia Guds Bornum, eins og þegar Jsraelitarner og Philistearner hertijudu sig, Strijdsfylking i moote Strijds Fylking, 1. Sam. 17. 21. þau meiga keppast efter ad gænga inn uñ hid þrauna Ported, sem JEsus seger, Luc. 13. 21. eda strijda fyrer þvi: Diefulleñ og Syndeñ, Hollded og Heimurenn, eru vorer Mootstandarar; enn vier skulum vera Mootstrijdande, og þad allt til Bloodsins, sem Postulans Eftertekta verda Ord hlioodar, Ebr. 12. 4. So strijder eitt Guds Barn, bæde a moote þvi wtvortes vonda, sem adur er sagt, eins og Pavlus vid Villudyreñ i Epheso, 1. Cor. 15. 32. og so þvi innvortes hia sialfu sier, eins og þar var Strijd i Rebecchu Lijfe, mille Jacobs og Esau, Gen. 25. 22. Hollded gyrnest i moote Andanum, og Andenn i moote Holldenu, Gal. 5. 17. Þesser Tvijburar hnippast vid i hverium riett-christnum alla hanns Æfe, siñe hann ecke til þess, þa er hann ecke riett-christeñ og ecke Guds Barn, nema ef vera kañ i sinne eigen Jñbyrling, þvi hann mæler þa sialfann sig, med sialfum sier, og sig sialfañ, samann vid sialfann sig, og skilur þad ecke, 2. Cor. 10. 12. Þetta er sw hardasta Orusta og Barættta: hier er Daudeñ og Lijfed, Trweñ og Vantrwenn, Vonenn og Orvæntingeñ, Himnarijke og Helvijte, Guds Reide Tilfinning, og hañs Nædar Tilfinning, Særungen og Grædslann; Ja, þeir tveir sterku, ad strijda uñ Hollena,

Luc. 11.

Luc. 11. 21. 22. þessar Fylkingar beriast, hver moot annare i Sæluñe og Hiartanu, so það er lijka sem aller Sælar og Lijfs Kraptar, ætle að sundurtangast, Sæl og Aude, Lidamoot og Mergur, að glidna i sundur, Ebr. 4. 12. þa standa aller Kraptarner riett a Pambe, wtspenter, til að hræra Gud og Himeniñ til Myskunar, Luc. 22. 44. so hanns Myskunar Hiarta hlijtur þa að bresta, og Himenenn að klofna, fyrre enn hann bænheyre ecke sijn Born.

Sa Ogudlege strijder einniñ og hefur margar Plægur, því Asnanum heyrer Keyred; Enn hann berst ecke fyrer sinne Velferd, helldur a moote henne, því hañ strijder holldlega; Og þoott hañs Sæl sie i Verunne, einn Ande, þa er hun þo ecke andleg, helldur nætturleg, 1. Cor. 2. og vegna fordiarfadrar Nætturu holldleg, eins og Lijkamenn, medann hun ecke fædest að niju, því hvað af Holdinu er fædt, það er Hold, Joh. 3. So hia þeim Oendurfæddu strijder Hold vid Hold, siv holdlega Skynsemi og holdlege Vilie, strijder vid þeirra Gyrnder, enn hverttveggia i moote Sælunne, so þeir giora verr enn þeir vita, epter því sliooffkigna Nætturu Lioose, epter Falled, Rom. 1. og það i Strijd vid sialfa sig, eins og Pharisæi. Og i Stadenn þess þeir ættu að taka Skynsemina fangna under Hlijdne Christi, 2. Cor. 10. verdur hun eñ framar fangenn, under Herradæme Syndarinnar og Gyrndanna, og strijda so i mooti Liooseru, Job. 24. 13. og moote sialfum Gude, Act. 5. Enn Guds Born ecke alleinasta beriast, helldur beriast goodre Bærattu, ja, hinne betstu, því þau strijda fyrer þa Trw, sem einusinne er a Hendur falenn þeim Heilogu, að þau fæe henne behallded. Þau beriast goodre Bærattu Trwarinnar, og hondla so eilijst Lijf, til hvors þau eru kollud, 1. Tim. 6. sem Petur einniñ aminner: Legged Kapp a að stadfesta ydar Kollun og Utvalning, því ef þier giored það, munud þier ecki skeika nockru Sinne, og mun ydur so rijkuglega giefinn verda Jngangur i eilijst Rijke vors DRottins og Frelsara JEsu Christi, 2. Pet. 1. 10. 11.

Eckert hofum vier uppa Gud að tala, þoott hann læte oss vera i soddann Bærattu, því hun þienar oss til Gagns, til að temia þa spilltu Nætturu, og æfa oss i Christinndoomsins Dygdum og koma i Veg fyrer vondt Uggleyse, því so sem þetta kiemur fra Gude, so leider það oss til hañs, annars kiæmunst vier það alldrei, því enginn kiemst til mijn nema Faderenn drage hann, seger JEsus, og þar uñ bidur Brwdurenn: Drag þu mig, epter þier vilium vier hlaupa, Cant. 1. 4. Og med því þa, að vier forum hverge O-dregner, þa mætte Gud endelega hitta uppa eitthvort Medal þar til, og hañs Alvitska sa eckert annad hentugra enn þetta; Vier skyldum beriast og strijda; Vilie nockur þyckiast vid það sem væntannlegt er og sialfsagt, þa svarar JEsus hverium einum sem Petre: Hvad kiemur það vid þig? Filg þu mier epter; Þann Veg, sem eg sege þier, skalltu ganga inn i Himnarijke, hvert þier (þijnu nætturlega Sinnislage) þyker betur eda verr. Nu, vier skulum þa strijda, þar er ei

annar Vegur, enn þad er gott, ad so sem hier er Strijd i Sigrinum, so er hier Sigur i Strijdinu, þvi Gud strijder sialfur med oss og i oss; Hann kienner mijnum Hondum ad strijda, seger David, Ps. 18. og Kopar-Bogenn kañ briootast med mijnum Armleggium, so hver einn maa segia med Paule: Ecke eg, helldur sw Guds Naad sem med mier bijr, 1. Cor. 15. Eige Guds Born Strijd vid Hold og Blood, þau deyda þau fyrer Andann Holdsins Gyrnder: Eige þau Strijd vid Mennena, þa viña þau og lijda med Polinnmæde þad vonda, sem goodur Strijdsmadur JEsu Christi, 2. Tim. 2. og þeirra Vopn eru ecke holdleg, heldur kroptug fyrer Gud ad umnturna Festingunum. Þau giora gott i mooti Illu, leatande ecki yfirstijga sig hid vonda, helldur yfervinnande þad vonda med goodu, Rom. 12. 2. Ad beriast med illu i mooti illu, og endurgialda illt fyrer illt, sem morgum er tamt, þad er ad beriast vid Diofulenn og hanns Her, med hanns eiginn Vopnum, og er þad ill Baraatta, Sigurlaus: Enn Guds Born beriast goodre Baraattu, þvi þau brwka good Vopn: Elsku i mooti Hatri, Blessan i mooti Bolvan, og Bæn i mooti Offooknum, Matth. 5. 44. so giordu aller JEsu Postular; Nær oss er hallmælt, blessum vier, nær vier erum offookter, polum vier, nær vier erum spottader, bidium vier, 1. Cor. 4. 12.

Fære Gud þeim sialfur Strijd a Hendur, sem hann opt sijnist ad giora þeim til Reynslu, þa eiga þau vissann Sigurenn; hann gaf honum Sigur i sterku Strijde, seger hann Vijse um Jacob, Sap. 10. 12. þegar hann glijmde vid þann Oskapta Engel, og sagde med einstoku Ofrijke Trwarinnar: Eg sleppe þier ecki nema þu blesser mig, Gen. 32. 34. Þar fieck hann þad Nafn, Israel, Guds Furste (Sigrare) þvi þu hefur halded þig hofdinglega vid Gud, og vid Manneskiur, og fieckst Yferhond. Med þvi hann vann, griet og bad hann, seger Oseas, Cap. 12. 4. Gud, (i soddann Atburdum) lijka sem iklæder sig sialfann mannlegum Veikleika, enn Manninn aptur, sijnum guddoomlega Styrkleika, og lætur sig so yfervinna af sijnum eiginn Krapte, i Breyskleikanum: þvi sagde hann vid Paul, Mijn Naad næger þier, þvi min Kraptur er i Breiskum maattugur, 2. Cor. 12. 9.

Þegar þar kiemur, ad þau skulu beriast vid Daudann og Helsotten, þa skal Gud, hvern þau hafa soleidis adur sigrad, vinna Sigurenn i þeim, so þau fa Sigur a þeim sijdarsta Ovin, sem Josua sagde fordum til Josephs Barna, þu skallt burtreka Cananitann, þoott hañ hafe Jarn-Vagna, og þoott hañ sie sterkur, Jos. 17. 18. Hversu sterkur sem Daudenn er, þa er hann nu, Gude sie Lof! einn yferunnenn og Vopn-laus Ovinur, so vier meigum segia: Daude! Hvar er þinn Broddur? Helvijte! Hvar er þinn Sigur? 1. Cor. 15. Og þoott einn Trwadur falle fyrer Daudanum, þa vinnur hann þo Sigurenn, þvi hann avinnur eilijft Lijf, þau Naadar Giof i DRottne vorum JEsu Christo, Rom. 6. 23. Eingver lijkamleger Oviner hafa Magt yfer Saalunne, Matth. 10. 28. þeirra sem vaka og standa i Trwñi,

1. Cor.

1. Cor. 16. 13. Því DRottenn er med þeim, hvers hægre Hond behelldur Sigrinum, Ps. 118. 15. 16. Guds Sonur strijder fyrer þæa; Einn af Oldungunum sagde til Johannem, Grœt þu ecke, sicia, þad Leoned hefur yferunned, sem er af Ætt Juda, Apoc. 5. 5. Þar strijda Tiju Kongar i moot Lambinu, enn þad mun yfervinna þæa, því þad er DRottenn DRottnanna, og Kongur Konganna, og þeir med því, kallader Utvalder, og Trwfaster, Apoc. 17 14. Þad er sœa Kongur, sem ecki stiornar nema Kongum, sem yferviña fyrer Lambsins Blood. Ande DRottins strijder med, því hann kiemur til Hiœlpar vorum Breyskleikum, Rom. 8. og so sem Guds Englar voru hiœa Christo, bædi i hañs Dauda Strijde, Luc. 22. 43. og i hanns Freistingum, Matth. 4. 11. so munu þeir verda hiœa ollum riett-christnum i somu Tilferlum: Og þa hafa þeir lokſins goodre, jœa, þeirre rett goodu, Baraattu bareſt.

Enn hier mœtte nu einhver spyria, hvert Paulus hefde alltijd bareſt so vel, og upp œa hinn betsta Mœta? So sem þegar hann Offookte Sofnudenn? Þegar hann hafde Þockuan œa Dauda Stephani, og vaktade þeirra Klæde sem Lijflietu hann? Act. 22. v. 20. Þegar hann bles Ognan og Alldurtila, Cap. 7. moot Læresveinum DRottens; Geck til þess ypparsta Prests, Cap. 8. og Oskade af honum Brefa til Damaskum, til Samkundanna, uppœa þad, ef hann fyunde nockra, sem wæru œa þessum Vege, bæde Menn og Kvinnur, ad hann færde þœa bundna til Jerusalem, Act. 9. Ney: Þœa bardest hann ecke vel: Hann giorde þad med villtre Samvitsku, ovitande i Vantrw, sem hann sicialfur seger, 1. Tim. 1. Enn nu er því gleymt og kastad i Hafſins Diwp. Hann munde þad og medkennde þad sicialfur, því hafde Gud gleymt því. Og þar sem Synden var framar þeckt, þar skyllde Naaden verda framar þeckt, Rom. 5. Til þess ad JEsus Christur sijnde œa honum sierdeilesiega alla Poleñmœde, þeim til Epterdœmes, er mundu trwa œa hann til eilijfs Lijfs, 1. Tim. 1. v. 16. Sama Epterdœme hofum vier œa þeim Guds Manne David: sem hefur þann Vitnesburd i Guds Orde: Ad hann var Madur epter Guds Hiarta, Act. 13. Hann giorde hvad rett var fyrer DRottens Augum, og viek ecke frœa ollu því sem hann hafde boded honum, alla sijna Lijfdaga, fyrer utann hanns Breitne vid Uriam, þann Hetita, 1. Reg. 15. v. 5. Þad er merkelegt, ad H. Ande tekur þetta undan, til ad sijna, ad David var þo Madur, og i því syndugur Madur, því hver er sœa sem ecke Syndge? Hann hafde sijna Breste sem lietu sig i Lioosi, bæde vid Uriam, Nabal, þœa hann talde Foolked, þœa hann flwde til Philistœaña Lands: Med odru fleyra. I þessu Þioonade hann sijnum eigenn Vilia, sijnum Gyrndum og Tilhneigingum. Enn allt fyrer þad, þegar Guds Ande vill giora so sem eina Graf-Skrift yfir hann i Post. G. B. 13. Þœa stendur þar: David þœa hann hafde Þioonad Guds Raade sijna Lijfs-Tijd, sofnade hann. Lijka sem hann hefde eckert annad giordt enn Þioonad Gude. Hitt er allt gleymt, allar hañs

Yfirsiooner skulu ad Eilijfu gleymast. So Myskunsamur er Gud, hann Fyrergiefur Syndernar, og geingur framhiæa Yfirtrodslunne; Hann kastar peim æa Bak sier aptur, so peirra Minning kiemur ecke upp ad Eilijfu. Enn petta: Ad David Pioonade Gude: Pad skal alldrei ad Eilijfu gleymast. Pvi Gud er ecke Rænglætur, ad hann forgleyme ydar Verke, og Erfide Kiærleikans, hvern pier hafed audsijnt i hanns Nafne, par pier hafid Pioonad peim Heilogu, og Piooned peim, Ebr. 6. 10. Vor sæle Lutherus, kvad segiast hafa opt huggad sig vid petta: Ad Gud gefur David so goodann Vitnesburd epter Daudann, enn minnest eckert æa hanns Yfirsiooner: Pad mæa og vera ein Regla fyrer oss, hversu vier skulum dæma og tala um þæa Daudu, pegar vier erum visser um, ad pad var alleinasta peirra Hofud Asetningur, Vilie og Astundan, ad Pioona Gude, þæa skulu Yfirsiooner og Hrasaner vera gleymdar. Vier sæaum og, hvad Meistaralega Gud lætur alla Hlute piena peim til Gooda, sem hann elska: Hann visse ad Job var allur Froomur og Rædvandur, Job. 1. Og horfde þo med Vilia, æa hans Hrasaner i Orde og Verke, pegar hann var fræa sier numenn i sijnum Mannraunum, til ad sijna sitt Meistara Sticke i þvi, ad læata alla Hlute, og eins sæalfa Syndena, verda Sijnum ad Goodu; Epter æa, þæa Guds Born kannast vid sijna Breste, verda þau Varygdarsamare epter ennæadur. Pegar Gud hafde vaked Job, og sæa Guds Madur rænkar vid sier, þæa seger hann: Siæa! Eg hefi noogu Orordur vered; Hverju skal eg svara þier? Eg hefi lagt mijna Hond æa minn Munn: Eg hefe talad einusinne, eg vil ecke giora þad framar, eda tvisvarsinnum, eg vil ecke giora þad meir, Job. 39. 35. Pegar Guds Born kannast vid sijna eigenn Synd, þæa upperfast þau meira til þess ad æaminna adra; So giorde David, epter þad Nathan hafde vaked hann upp af Athugaleysesins Svefne, þæa seger hann vid Gud: Eg vil kienna Yfirtrodslu Monnum þijna Vegu, og Syndararner skulu snwast til þijn, Psal. 51. (Eda sem vier syngium: Vantrwudum eg vijsa vil, etc.) So visse JEsus ad Petur munde giora, þvi seger hann hsuum fyrerfræa: Pegar þu snijst, þa styrk þu Brædur þijna, Luc. 22. Pegar Paulus vaknade vid, og komst i Skilning uæ þad, hversu ovægur og fnasande hann var æa moote Gude og Bakspyrnde Broddunum, so verdur hann þvi meir Opreytande, i þvi ad strijda fyrer JEsu Nafn, hvert þad kostar Lijf eda Dauda, þar skeyter hann eckert uæ, Erfidar so meir enn aller adrer, 1. Cor. 15. v. 10. Og æfde sig i þvi ad hafa Hindrunarlausa Samvitsku, bæde fyrer Gude og Monnum, Act. 24. So hann mæa segia: Pesse er vor Hroosun, sem er Vitnesburdur Samvitsku vorrar, ad vier i Einfalldleik og Hreinlynde Guds, ecke i holldlegre Skinseme, helldur i Nad Guds, hofum uæaengest i Heimenum, og allra hellst hiæa ydur, 2. Cor. 1. Og petta var honum sijfelldt Gestabod, Prov. 15. O! eina blessada, jæa, þæa allra betstu Baræattu hvar med hæan, þar nærst;

Fullendar Hlauped. Hvert vier ſkilium ßad fyrer hans Embættes-Hlaup, eda hanns Lijfs-Hlaup, maa vera allt hid ſama; Þvi allt hvad hann gierde, hnie ßar ad, hann kynne ad fullkomna ſitt Hlaup med Fognude, Act. 20. 24. Vort Lijf er eitt Vedhlaup til Daudans, og ßvi lijkeſt ßad vid Hlaup. Annars lijtur Poſtulenn aan Efa, til ßeſſ Skeid-Flots, hvar ßær Griſku Strijds-Kiempur æfdu ſig i Skylmingum og ymſum Idkunar-Leikum, i Fyrndenne; Emkum i ßvi ad hlaupa Renneſkeided eda Stadium aa Enda i einu Andartake, ſem var hier um 125. Skref aa leingd, og hver ſem fræknaſtur var, ſkyllde odlaſt eina Koronu, Hnoſs eda Dijrgrip, ſem hængde vid Skeids-Endann. Og ßar af dregur Poſtulenn ſitt Orda Tiltæke. 1. Cor. 9. Aller hlaupa ad ſonnu aa Skeidenu, enn einn fær Hnoſſed; hlauped, ſo ßier nægied ßvi. Og ſamlijker Kapphlaupe ßeirra aa Skeid-Flotnum, vid ßau Kappgyrne er Menn eiga ad ſijna i Chriſtenndoomſens Dygdum, og Idkun Kiærleikans og Trwarennar; Sierdeiles i ſijnu Kalle og Embætte; Og Hnoſſenu edur Launum, vid ßau Laun ſem Gud af Nad ſinne hefur fyrerbwed ßeim, ſem hann elſka, og goodre Baraattu beriaſt hier i Heime. Þvi ſeger hann; Phil. 3 Eg kieppeſt epter, ad eg kynne hondla ßad, med ßvi eg em hondladur af Chriſto, Phil. 3. 12. Hann ſæker epter ßvi Hnoſſe ßeirrar Kallanar Guds ſem ßar uppe er i Chriſto JEſu, v. 14. Soddann eitt Kapphlaup maa vera allt vort Lijferne, og hvad marga Andar-teppu meiga JEſu Strijdsmenn wtſtanda aa ßeſſum Padreim! Þeir trwa ad ſonnu, enn hvad opt hafa ßeir Orſæk ad hroopa med Taarum, eins og Fader ßes Twnglſiwka! Hiaalpa minne veikre Trw. Hun fiinſt opt ad vera ſem Liods, er flogter aa burru Skare, og veit alldrei nær enn lijdur upp; Sem lijttlogande Horkveikur, ſem ßau og ßau vill wtſlockna: Hvada Kappsmunir koſtar ßad ad elſka Gud yfir alla Hlute fraam? Ottenn hefur ßo Kool, og ſijner ad hann er ecke fullkomenn i Kiærleikanum, 1. Joh. 4. 18. Hann hefur Pecking og Skinbragd aa ſijnum Gude, og hanns Orda Sannleika; Enn hærter ßo opt til ad ſpyria med Nicodemo, hvernenn maa ßetta ſkie? So bægt veiter ßad ad giefa Skilningenn faangenn under Hlijdne Chriſti, 2. Cor. 10. Engenn Strijdsmadur kann ad ſækia meir epter Sigrenum, eingenn Skipbrotsmadur meira keppaſt epter ad naa til einhvers ßes, ſem hann kann ad fleita ſier aa, og hiaalpa Lifenu; Enn einn JEſu Strijdsmadur keppeſt epter ad hondla ßeſſar Dygder og behallda ßeim, ßar til hann fær hondlad JEſum og JEſus hann, og ßau er vel bareſt, ßau er vel fullendad. Annars maa allt Mannſins Lijf heita eitt Hlaup eda Skeidflotur, aa hverium Gud leikur vid Mannanna Sonu, og ſlær ſo ſem aa Glijmu vid ßau. A ßeſſum Flothlaupum vier og fraamgaungum, Naatturlega og Andlega: ßes Naatturlega Hlaups Takmark er Daudenn, ßar vid haanger Hnoſſed: Madurenn fer ßaangad ſem hann verdur eilijflega, og Graatendurner munu gaanga i krijng aa Gotun-

um, Eccl. 12. Lijfed er eitt Hlaup fræa Voggunne til Lijk-Kistunnar, fræa Moodurlijfi og i Moodurlijf aptur, til Jardarennar sem er allra lifendra Mooder. Þetta Renneskeid hleipur Madur, eins ædur enn hann lærer ad gænga, og sæa Gamle eins þegar hann hefur mist Gængenn, og er i Korenne: Mannsins Æfi er so sem þess siglande; Hvert hann situr eda stendur, sefur eda vaker, midar honum til Hafnarennar. So stendur hier alldrei æa sama; Fare Meñ ei fræa einum Stad eda Plætse til annars, þæa fræa Alldre til Alldurs, fræa einum Tijma til annars, einu Stande og Asigkomulage til annars, einu Verke til annars, einne Hugsun til annarar, og alldrei er Madur i soddann Kyrrd, ad Hlauped gænge ecke sem Hiool. Þott þeir wtvortes Limer hrære sig ecke, þæa þræreſt þo Hiartad og Þænkarner. Foor ecke mitt Hiarta med, þæa Madurenn snere til baka sijnum Vagne æa moote þier? 2. Reg. 5. Þott einn sie bundenn tvøfolldum Koparvidium, sem Manasses, þæa kann hann ad tala vid Gud i sijnu Hiarta, og þad er nu þad Nærturlega Hlaup.

Sem þad Nærturlega Hlaup stendur aldrei kyrt, so ei helldur þad andlega, þad hleipur fræa einum andlegum Krapte til annars, fræa Trw til Trwar, Rom. 1. 27. fræa Dijrd til Dijrdar, þeir sem eitt Sinn skulu skijna sem Sool i Rijke þess himnska Fodursins, standa ecke kyrrer sem Josuæ Sool, eda gænga til baka sem Ezechiæ Sool, heldur sem Davids Sool, og gledia sig sem ein Hetia, ad hlaupa sinn Veg, Ps. 19. Vegur þeirra Rietttlætu, er sem eitt skijnande Lioos, þar framgeingur og skijn allt til Hædeigis, Prov. 4. 16: Liosins Born hata alldrei Hlauped til fulls, þau þykiast alldrei fullkomenn i sijnum Christnudoome. Þeir sem bijda DRottins munu fæa nijann Krapt, þeir munu uppfara med Vængium sem Erner, hlaupa og ecke vanmegnast, gænga og ecki þreitast, Es. 40. So kieppest Paulus vid ad hallda til Enda Heilagleikanum i Otta Guds, 2. Cor. 7. og med þvi moote:

Vardveita Trwna. Hañ er ei sem Neyr af Vinde skiekeñ, Matth. 11. ei Ostodugr, sem Bylgiur er i krijng feikiast af hverium Vinde Lærdoomsins, fyrer Leik-Spil Mañanna, æa Villustiguna, Eph 4. 14. Hann kiende bæde odrum og sialfum sier, Rom. 2. og vaktade Kienninguna, Cap. 12. 7. og befalade þad trwum Møñum, sem voru hæfer odrum ad kienna, 2. Tim. 2. 2. Þetta hafde Gud allt uppbyriad hiæa honum, enda fullkomnade hann þad: Hvar fyrer hañ þackar Gude so innilega. Jeg þacka þeim sem mig hefur styrkt, ann giort, Christo JEsu DRottne vorum, ad hann hiellt mig ad vera trwañ, setiande mig i eitt Embætte, 1. Tim. 1. 12. So var hann einninn trwr til Daudans, og yfergaf ecke sinn fyrsta Kiærleika, eins og Biskupenn i Epheso, Apoc. 2. 4. helldur, sem hann æminner Timotheum: Vardveit þad gooda, sem þier er tiltrwad fyrer H. Anda, sem bijr i oss, og aptur: Halltu Trwnne og goodre Samwitsku, hvørra nockrer hafa kastad fræa sier og lided Skipbrot æa Trwnne, 1. Tim. 1. 19. Hann hiellt fast þvi hann hafde, ad einginn tæke hanns

Korg-

Koronu frꝛa honum, Apoc. 3. 11. Ad hann ei tapade þeim Hlutum, sem hañ hafde verkad, so hann odladest fullkomenn Laun, 2. Joh. v. 8.

Þvilijka Strijds Atferd meigum vier siꝛa uppmꝛalada i giorvollu Lijfs-Hlaupe vors hꝛasꝛla Herra Biskups, Gisla Magnussonar, Hañ yfergaf ecke sin fyrsta Kiærleika, þar var ecke fyrst allt frꝛgast fyrer honum, þvi hann var trwr, sem hann hafde kallad, 1. Cor. 1. 9. hver ed og styrkte hann i ollu goodu Orde og Verke, 1. Thess. 5. Hann virdte ecke sijna eigenn Hlute, helldur þꝛa sem voru annarra, Phil. 2. Hann villde eingum vera um neitt skyldugur, utann ad elska alla, og giorde sig so allra Þioon, so hann ꝛa-innꝛ þess fleyre. Hann ꝛat ecke sitt Braud giefins frꝛa nockrum, 2. Thess. 3. helldur adrer hanns. Þad var þanns hreina og Ofleckada Gudrꝛkne fyrer Gude, ad vitia Eckna og Fodurlausra i þeirra Preyngingum, og vardveita sig sꝛalfann Ofleckadann frꝛa Heiminum, Jac. 1. 27. so hann mætte nu med goodre Samvitsku spyria sem Samuel, þa hann gaf frꝛa sier Doomara Embætted, og so adrer svara þar til: Svared mier fyrer DRottne og hanns Smurda; Hvors Uxa eda Asna eg hafe teked, og hverium eg hafe giort Ofrijke? og hvern eg hafe underþrickt? Af hverium eg hafe teked Skeink og forblindad mijn Augu þar med, þa vil eg giefa ydur þad aptur. Þa sogdu þeir: Þu hefur hverke giort oss Ofrijke, ecke helldur underþryckt oss, og ecke teked af nockurs Manns Hende, 1. Sam. 12. Allra Naudsyn took hann so ꝛart sem hanns eigin, bætte hana med Goodvilia ef mogulegt var, þvi hafde Gud hann kiærann, so sem hijrañ Giafara, 2. Cor. 9. 7. i þvi þreyttest hann ecke, þvi hann visse þad hañ munde uppskiera ꝛa sijnum Tijma, Gal. 6. 9. Þar fyrer liet hann ei sijna vinstre Hond vita hvad sw hꝛgre giorde, Matth. 6. Hann var ecke leinge ad velta þvi fyrer sier, sem hann villde giora, helldur var þad fliott og under eins tvisvar giort og giefed. Hann took ecke fyrer Kverkar neinum fyrer eina Hundrad Peninga, helldur var Medaumkunar og Umlijdingasamur, þeynkiande vel ad gott munde ad heyra ꝛa sijdann: Nakenn var eg, og þier klæddud mig, etc. og þad sem þier giordud þessum minustu, þad giordud þier mier, Matth. 25. Hier þarf eckert Hools-Brief um ad skrifa, af nockrum eda til nockurs, þier sꝛalfer hier nꝛlꝛger, sem fiarlꝛger, vorud og erud hañs Brief skrifad ꝛa hañs Hiarta, sem verdur þeckt og lesed af ollum Monnum, 2. Cor. 3. 2. I þessu vardveitte hañ jafnañ sijna Trw og Trygd, og upphvatte adra þar til, þvi hiellt Gud hann og Tryggvañ og fieck honum Embætte, hvers hann giætte eirninn med Opreittre Trwfeste, halldande ad i Tijma og O-Tijna, minnandist allra i sijnum Bænum, Eph. 1. 16. Sparande eckert Omak ad koma og styrkia Brædurnar med Huggunum og Aminingum, og þad med soddann innilegri Efterlꝛngan, sem Paulus i Lioose lætur: Gud er min Vottur, hversu eg ꝛn Aflꝛts minnist ydar, ef mier einhvern Tijma giæfest gott Tꝛkefære, efter Guds Vilia ad koma til ydar, so eg wtdeile nockri andlegri Nꝛdar Gꝛfu medal yd-

ar, ad þier kunned ad styrkiast, Rom. 1. Og so sem hann var Trwr i Guds Hwse, so annadest hann og Naudþurfter Heilagra, ad þeir kynnu ad odlast eina Hialp og rijkuglegt Tillag, 2. Cor. 8. 20. hvar til DRottinn hrærde og Konungsins Hiarta, og veitte þvi sem Vatns-Læk, Prov. 21. fyrer hanns Medalgaungu. So þocknadest hañ sijnum Næunga i ollu þvi sem gott var til Uppbyggingar, Rom. 15. 2. sem honum var mogulegt, og þar i megnade hann fram yfer Megn, gjorde meir enn hann gjorde, og gat meira enn hann gat, eins og sia Smaa-Peningur, sem Eckiann lagde i Musteris Kistuna var meira verdur, enn þær hofdinglegu og alitlegu Skeinkingar hinna Rijku, Marc. 12. 43. Hier var Guds Kraptur i breiskum maattugur. Eg giet ecke bored allt þetta Foolk sagde Moyses, sia trwe Guds Madur; Enn uñ þann sæla Herra maa segia: Hann bar Foolked, og þad þegar hann gat ecke bored sialfañ sig. So sem Belted hænger vid eins Manns Lendar, so liet eg Israels og Juda Hws hanga aa mier, seger DRotteñ fyrer Munn Jeremiæ, C. 13. 11. So hieck þetta Hoola-Stifte og þess Vegsemd aa honum, so sem einum Nagla i fostum Stad, Es. 22. 23. 24. og þad enn þa er hañ sijndist ei hafa Styrk, ad gyrda sig sialfur sijnu eiginn Bellte. Enn DRottenn uñgyrdte þann veika med Styrk, 2. Sam. 2. 4. eins og odrum Megengjordum, so honum vox þar vid Megn og Megenn og Styrkur i sijnu Embætte, Jer. 1. 17. Myskunsemeñ uñkrijnger þaa, sem Ottast DRotteñ, Ps. 32. 10. Þessum DRottins Styrkleika og Myskun, gyrdtur og uñkrijngdur, hæde hann sinn Bardaga fram i Daudann, jaa, giegnum Daudann. Bardest goodre Baraattu, fullendade Hlauped og vardveitte Trwna, þvi hañ leit aa Launenn eins og Moyses, og sa i Trwnne ad Koronann var sier afsijdes logd, etc, af hverium Ordum vier hofum nu framar ad athuga, epter odursogdu

2. Þann Maala, edur Strijds-Laun, sem eiñ JEsu Strijds-Madur hefur ad vænta.

Ute er Þraut, þaa unneñ er: segia Menn, og er þad gledelegt, ad vita, ad Strijdi tekur þo Enda, þaa minnst varer; og þau eru Launeñ vijs, þau eru þad fyrsta sem Menn gæangast fyrer, enn meiga þo bijda þeirra, þar til sijdarst: þaangad til þeir gomlu Hluter eru uñlidner og aller Hluter eru ordner nyer, 2. Cor. 5. 17. Nær vier hofum aflagt, epter hinne fornu Breitne hiñ gamla Manneñ: og erum nu af Hiarta hlijduger ordner þvi Forme Lærdoomsins, sem vier vorum selder til, Rom. 6. so þar maa segiast uñ ofs, hid sama sem Corinthios, þier erud afþvegner, þier erud helgader, þier erud Riettlætter, fyrer Nafn DRottens JEsu, og fyrer Anda Guds vors, 1. Cor. 6. 11. so taka þau og Þrauternar Enda: Hwngur, Angist, Ofsokn, Haske, Klædleise, Sverd. Þetta gat alldrei skiled þann trwada vid Kiærleika Guds i Christo, Rom. 8. enn þaa skal þad ecke verda meir til, framvegis: Gud mun asperra oll

Tar

Tær af þeirra Augum, og Daudeñ mun ecke vera framar, nie Sorg, nie Op, nie Pijna mun vera framar, þvi þeir fyrstu Hluter eru umlidner, Apoc. 21. 4. Þvi seger Paulus; eitt giore eg: Eg gleymme þeim Hlutum, sem til Baka eru, eñ keppest epter þeim sem eru i Fyrer, sæke efter Takmarkenu, efter Hnosse þeirrar Kallanar Guds sem þar uppe er, i Christo JEsu, Phil. 3. v. 17. Honum er mest hugad um þad framvegis: Lat þijn Augu lijta riett aframm (seger Salomon) og þijnar Augnabryr riett framm undan þier, yfervegadu Gaungu þijns Foots, og aller þijner Veger munu stadfestast, Prov. 4. 25. allt þad sem er til Baka, þad forgengur. Eñ hvad efter er, hvad framveges er, þad mun hid daudlega verda upp-svelgt af Lijfenu, 2. Cor. 5. 4. Þangad sem Menn vilia fara þangad snwa Menn Andlitenu. JEsus snere sinne Asiaan stadfastlega, ad ferdast til Jerusalem, Luc. 9. 51. Menn vilia koma til Zions Fialls, til Borgar Guds lifanda, til þeirrar himneskv Jerusalem, Ebr. 12. 22. og er engum ad hugsa ad komast þangad aftur a Bak, eins og Sem og Japhet gengu inn i Tiallded, Gen. 9. 22. Israelis Syner hvurfu aftur i sijnum Hiortum til Egyptalands, Act. 7. 39. og komu so alldrei inn i Canaansland, helldur doou nidur i Eydemsrkunne: minnest þier a Konu Loths, sagde JEsus, Luc. 17. 32. hun leit aftur til Sodoma, og vard ad einum Salt-Stolpa, Gen. 19. so sem æfenlegt Miñes-Teikn, um heñar Synd: enn Guds Born horfa framm i Vegenn, til þess Rijkes, sem DRotteñ hefur gefed æfenlega, med einum Sallt-Sattmala, eins og David Israels Rijke, 2. Chron. 13. 5. Þvi þad er audsied, ad sa sem er einusinne vtgengeñ, af þeirre andlegu Egypto og Sodoma, og leggur sijna Hond a Ploogenn, og lijtur til baka, hañ er ecke hæfur til Guds Rijkes, Luc. 9. Einn JEsu Strijdsmadur, skal ganga riett afram og ecke lijta til baka, til neins þess, sem yndællt sijnest i Heiminum: Hañ sier til baka, sijna Lucku og Velgengne, ef so ma kallast, sijna Audlegd, Vine og Frændur, enn lijtur ecke efter þvi; helldur lætur Heimenn fara, Ja, fara sinn Veg, þar þessa Heims Mind forgengur, Heimureñ forgengur og hanns Gyrnd. Þvi lijtur hañ a þad sem framveges er fyrer Hende, sem Gud hefur tilbwed þeim sem hañ elska; þad veit hañ sier vist, þad er honum geymt, og Afsijdes lagt, so hañ ma ganga ad þvi vijsu, þvi þad er sett þar, so sem einn vijs Ohræranlegur Hlutur, eins og Steinkereñ i Cana. Þvi Rijked er Ohræranlegt, so hann hleypur ecke uppa þad Ovissa, og slæst ecke, so sem sa er i Vindeñ slær, 1. Cor. 9. og er hier þa ad athuga 1. Hvad þad er sem hañ a vijst 2. Med hverium Hætte hañ mun þad odlast. 3. Af hverium. 4. Hvenær og 5. Hverium þad tilfellur.

1. Er ein Krona, sem honum er geymd, og afsijdes lagd. Postuleñ dregur vissulega þenna Talshætt af Sidveniu þeirra gomlu, er plogudu ad giefa ymislegar Kronur, sem hofdu giort einhver sierleg Afreks Verk, Þar voru Sigurhross Kronur, Wedhlaups Kronur, Mwranna Kronur, eda Kransar, handa þeim sem fyrst inn-

tooku

tooku, eda komust uppa Ovinaña Mwra, med morgum fleyre. Sumar voru af Laurberium, sumar ad Oliugreinum, sumar af adskilianlegum Bloomstrum, og odru fleyra; Eñ engeñ af þeim feckst fyrer wtan Strijd og Sigur, eda einhver sierleg Mañdooms Verk, eda Prekvirke. Þessar Koronur kunna nu ad tilfalla Overdugum; so sia um vier eiñ koronadañ Uxa i Lystris, Act. 17. 13. og Johañes sa Grashoppur, er hafa Koronur, lijka sem Gull, Apoc. 9. 7. Eñ Gud gaer vel ad þvi, hvern hann koronar, þvi þar verdur engeñ koronadur nema hann strijde loglega, 2. Tim. 2. 5. og so seger DRotteñ til Zion, þad er, allra sinna Barna; Þu munt vera ein prijdeleg Korona i Hende DRottens, og eiñ Konunglegur Hattur i Hende þijns Guds, Es. 62. 3. DRotteñ er sialfur ein fogur Korona, og veglegt Hofudband fyrer sitt Folk, Es. 28. 5. Koronur voru annars fyrer tvennslags Persoonur, Konga og Sigurvegara. Þad minner oss a, ad DRotteñ upphefur sijn Born til Konunglegs Verdugleika, JEsus giorer þau til Konga og Presta, fyrer Gude Fodur sijnum, Apoc. 1. Sa ypparste Prestur Gamla Testamentesins, var prijddur med einu Hofud-Klæde, sem nefnest sw H. Korona, Exod. 29. 6. med þeirre Gullspaung, hvar a stood skrifad: DRotteñs Heilagleike, Cap. 39. 30. so Guds Folk var eitt Prestslegt Kongs-Rijke, eitt heilagt Folk, Ex. 19. 6. Eñ uñ þa Christnu i N. T. seger Petur: þier erud sw votvallda Kynslood, Konunglegur Prests-Skapur, sw heilaga Piood, Folk Eigendoomsins, ad þier skulud kunngiora hañs Digder, sem kallade ydur fra Myrkrunum til sijns dasamlega Liooss, 1. Pet. 2. 9. so hver eiñ riettrwadur, hver einn JEsu Strijdsmadur, er þa einn Konunglegur Prestur og Prestslegur Kongur. Hier af sia um vier, ad med þvi DRotteñ hefur so nakvæmlega samañ-klwsad þetta tweñt i einne Persoonu: þa ma þad vera eitt hrædelegt Diofulsins Verk i Christendoomenum, þegar Kongs Valded og Kiennevallded samþydest ecke hvert annad, giorande so Lijkaman Christi lijkañ þvi Skrijmsle, sem uppkom af Hafenu, med 7. Hofdum, Apoc. 13. 1. sem alldrei komast i einn Hatteñ, verda alldrei samlynd. Og lijka sem Hafed er Oroolegt, so upp stijga þar vr Mañanna Oroolegu Þaunkum, skadlegar Nyungar og Oreglur, hia sijnum med hverium Hætte: allt af Kappe og Hiegooma Dijrd, sem nidurbrytur Guds Dijrd. Af soddañ aumkunarlegu Tilstande hefur komed, og kiemur enn i Dag, oll Olucka, sem fordiarfar vorn Christendoom. Þvi bidur Paulus so hiartanlega sijna Philippenses. Sie þar nockur Amiñing hia ydur i Christo, sie þar nockur Huagun Kiærleikans, sie þar nockur Sameining Andans; sie þar nockur hiartanlegur Kiærleike og Myskunsemder; þa uppfyllid minn Fognud, so ad þier sieud samhuga, hafande hiñ sama Kiærleika, sieud samlynder og eins Sinnes, giorande eckert af Kappe, eda Hiegooma Dijrd, helldur med Lijtelæte, halldande hver añañ ædre enn sig sialfan. Virded ecke sierhver sijna eigenn Hlute, helldur hver og einn, þa sem añara eru, Phil. 2. 1. seq. O hvad naudsynlegt

er

er þad þar ad Menn sieu samhuga i þvi ad giora alla Hlute til Guds Dijrdar, og ad strijda fyrer Hnossenu, þad er þo alldrei minna verdt enn eitt Kongs Rijke, þad synest Koronan, annars hefde heñe ecke vered lofad. Hver sar sem JEsus virder þess ad reikna hann a medal sinna hinna minstu, hann hefur meira ad vænta, enn þott hann yrde Einvalldz Kongur yfer ollum Heimenum, þvi hvad stodar þad Manneñ, þo hann eignest allann Heimenn, enn lijde Topun Saalar sinnar, Matth. 16. Þad er ydar Fodur þocknanlegt ad giefa ydur Rijked, Luc. 12. 32. þeir fa Dijrdlegt Rijke, og dælega Koronu af Hende DRottens, Sap. 5. 17. Einum Sigurvegara heyrer og so Koronan til, þeim sem hlupu a Skeidinu, skylmdust, eda sloou Opinina. Engenn sem strijder flæker sig i þessa Heims Syslunum, ad hann þocknest honum, sem hann wtvalde i Strijded; Og ef nockur strijder, verdur hann þo ecke koronadur, nema hann strijde loglega, 2. Tim. 2. 4. 5. og vinne Sigur i Christo, 2. Cor. 2. 14. yfer Heimenum, 1. Joh. 5. 4. Alijtum þvi framar Koronuna, helldur enn Strijded og Baraattuna, þvi þad er ei verdt þeirrar Dyrdar sem mun verda opinnber vid oss. Gud koronar ad sonnu sijn Born hier i Heime: Hærurnar eru ein Korona, og þær munu finnast a Riettvijsennar Vege, Prov. 16. Barna Bornenn ein Korona, Cap. 17. Good Eginn Kvinna er ein Korona, Cap. 12. Vijsdoomurenn ein Korona, Cap. 14. Gooder Tilheyrendur ein Korona, 1. Thess. 2. Gott Nafn og Rikte, Job. 31. Og Nadarennar Korona Ps. 5. og hun er sw allra besta hier a Jordunne, hinar vara stundum ecke alltijd, Prov. 27. Enn sw Korona sem yfertekur allar, er oss geymd i Himninum, nefnileg Riettlætisins Korona, sem er og hefur i sier Koronu Lijfsins, Jac. 1. og Koronu Dyrdarennar, Psal. 8. 6. hun fellur alldrei af; Þvi þad er Oforgeingeleg, Oflecktid og Ovisnannleg Arfleifd a Himnum, 1. Pet. 1. 4. Hun er ecke samsett af þeim Bloomstrum sem kunna ad visna, þvi hier er þad Bloomstred af Saron, Cant. 2. þad er JEsus Christur sialfur, sem er Jehova vort Riettlæte, Jer. 23. Oll þau Guds Fyrerheit, sem eru til, eru Ja og Amen i honum, og þau skulu þa skijna fullkomlega a þeim Riettlætu. Og so sem ein Korona umkrijnger Hofuded, bak og fyrer og a bædar Sijdur, so skal eckert vanta i þvi eilijfa Lijfe, þvi sa sem vinnur skal erfa alla Hlute, Apoc. 21. 7. þad er sialfan Gud, sem mun vera þeim allt i ollu. Efter sijna Pijnu var JEsus koronadur med Dijrd og Heidre, Ebr. 2. 9. Hann var siedur af Johanne med morgum Koronum, a sijnu Hofde, Apoc. 19. 12. Þar eru margar Vistarverur, margfolld Dijrd, hann hefur noogu margar Koronur handa sijnum Riettlætum, þa þeir skulu medtaka fullkomlega af hanns Fyllingu Nad fyrer Nad, þa þeir skulu vera hia honum þar sem hann er, og sia þa Dijrd sem Fadirinn hefur giefed honum, Joh. 17. Sw Kona, sem Johannes sa i sijnum Opinberunum, Apoc. 12. (þad er ad Osynilega Christne) hafde Koronu af 12. Stiornum, (þad er Lærdoomur Lærra 12. Postula, sem er Ko-

rona þeirra Riettlætu hier i Lijfe, med því þeir framgaanga efter þessare Reglu, Gal. 6. 16. Enn þa koronast þeir med ollu því gooda, er Evangelium heiter og lofar þeim, sem Gud elska, hvad ecke hefur Auga sied og ecki Eyra heyrt, og ecki hefur i nockurs Manns Hug eda Hiarta uppstijged, 1. Cor. 2. 9. Og so sem Koronann er eiñ Hrijngur, sem ei hefur Upphaf nie Enda, so skal þar vera eilijf Glede yfer þeirra Hofdum, Es. 35. 10. Þessare Koronu fylger nu einginn Mæda, eins og þeim Jardneskum, sem opt eru so þungar, ad þær ordsaka Hofudverk, jaa, eru Obærilegar sem Hanons, er vog eitt Centener, 2. Sam. 12. 30. Þar til Andstreyme margfalldlegt, so einhver hefur nockru sinne sagt; Ad engenn munde virda eina Koronu þess, ad taka hana upp af Jordunne, ef hann adgiætte hvada Umsorgun henne fylgde: Enn þesse himneska Korona er fyrer utann alla Armædu, og Þvijngunar Þijngsle. Jardneskum Koronum fylger opt Ósund. Sonurenn mis-ann Fodurnum Veldis-Spijrunnar. 2. Sam. 12. Enn þar mun enginn osunda annañ, helldur gledst hver yfer og i annars Koronu, sem mun vidvara, og þad þo oll Einvalds Rijke take Enda, Dan. 2. Salomon liet fordum setia tvo Stoolpa af Kopar i Musterisins Forgarde, og sijna Koronu a hvern þeirra 5. Alna haasa, 1. Reg. 7. Enn hvad mun skie þa, sem eru lifandi Maattar-Trie, og sem Stoolpar, Gal. 2. 9. Jaa, enn meira, Jarn-Stoolpar, Jer. 2. 18. i Guds Hwse? og nidurbrioota Baals-Stoolpa, 2. Reg. 3. 2. hafa riettlætt marga, vijsad morgum Veg Riettlætisins, so þeir riettlætter af Trwnne, Rom. 3 28. hafa riettlætt Gud, Hversu munu þeir (sege eg) skijna sem Stiornur eilijflega og alltijd? Dan. 12. 3. Þeir hafa vered sem Stiarnann, er vijsade Vitringunum til Christum, Matth. 2. So hafa þeir vijsad Monnunum Veg, med því osluga Spaadooms Orde, so sem einu Lioose i myrkvum Stad, þar til Dagurenn liomade og Morgun-Stiarnann upprann i þeirra Hiortum, 2. Pet. 1. 19. Því mun þeirra Dijrdar og Riettlætis Korona verda so hrein og klaar, ad Tungled maa skamast sijn og Soolenn blygdast, því DRotteñ Zebaoth mun rijkia a Zions Fialle og i Jerusalem, og fyrer hans Olldungum mun vera Dijrdenn, Es. 24. 23. Þetta geingur framñ yfer allann Stiarnanna Hatt, sem þar stendur umñ Spekina, Sap. 7. 29. því Borgenn hefur ei Þorf Soolar nie Tungls, því DRottins Dijrd uppliosmar hana, og Lambed er hennar Liods, Apoc. 21. 23. eilijflega og alltijd; ecki sem Lopt-Glæringar, sem bregda fyrer umñ Augnablik, ecke sem Morgun-Stiarnann, sem nidurfiell af Himne, Es. 14. 12. eda þær sem Drekinn droo i sijnum Hala, og kastade a Jordina, Apoc. 12. 4. Ney, DRottinn vill vera þeirra Liods eilijflega, Es. 60. 19. Þad sem laangt er, þad er þo ecki eilijft; Enn þad sem eilijft er, þad er laangt. Þad sem varer fraa einne Kynslood til annarar, Ps. 49. 12. er vel laangt: Enn þad himneska alleinasta varer eilijflega. Saa Riettlaate er einn eilijfur Grundvollur, Prov. 10. 25. Arfur þeirra Froomu mun vara eilijflega, Psalm. 37. 18. Hier maa þa gle-

dia

dia sig bæde sæa sem sæer, og sæa sem uppskier, Joh. 4. 3. þvi sæa sem sæer i Andanum, mun af Andanum uppskiera eilijft Lijf, Gal. 6. 8. hvar fyrer þeir 24. Øldungar æa Himnum, sem høfdu Gull-Koronur æa sijnum Høfdum, kostudu þeim nidur fyrer Stoolnum og søgdu: Þu ert verdugur ad medtaka Heidurenn og Prijseñ og Kraptenn, Apoc. 4. 11. Þvi þeir vita, ad þad er þeim

2. Giefed: mun giefa mier, seger Paulus. Þad eilijfa Lijf, Lijfsins, Rettlætisins: og Dijrdarennar Korona er oss fyrerheitenn hier i Lijfe; Enn þa skal hun giefast til fulls. Mørgu verdur lofad hier i Heime, enn þad giefst ecke alltijd. Saul lofade David sinne Dottur, enn hun var giefenn einum ødrum, 1. Sam. 18. 17. Jakob var lofad Rachel, enn giefenn Lea, Gen. 39. 19. Þar æa moot, þad sem Gud lofar, þad vill og gietur hann giefed, Gud hefur giefed oss eilijft Lijf, og þetta Lijf er i hañs Syne, 1. Joh. 5. 11. Þad er ein Giøf, þvi vier syndgum daglegg og forþienum eckert annad enn Straff, so ef Gud villde segia vid oss: Tak hvad þitt er; Þa er þad eckert annad enn Syndenn og Syndarennar Verdlaun, sem er Daudenn, so þetta er þa ein Nædar-Giøf fyrer utann alla vora Forþienustu; Enn hvør er, nu so ørlætur og milldur Giafare? Þad seger Postulenn þessu nærst,

3. DRottenn, sæa rettlæte Doomare. DRottenn JEsus Christur sæa eingietne Sonur Fødursens. Faderenn dæmer eingann, helldur hefur hann giefid Synenum Magt ad hallda Doom, Joh. 5. Hann er sæa eine Madur tilsettur, ad dæma alla Jardarkrijngluna med Riettvijse, Act. 17. Hann mun opennberast af Himne med Englum sijns Kraptar, Hefnd ad veita þeim sem ecke þeckia Gud, 2. Thess. 1. 8. Ad hver einn ødlest epter þvi sem hann hefur adhafst i Lijkamans Lijfe, 2. Cor. 5. Hier siest þad fyrer Alvøru, ad Guds Veger eru ecke eins og Mannanna Veger, og hanns Þænkar ecke sem Mannanna Þænkar, Es. 55. Þetta er fram̃yfir allt hvad vier kunnum ad skynia. Og hvad skal þo einn sterkur Vandlætare gefa þeim Seka, einn rettlætur Doomare þeim Ræanglæta? Seger þo ecke Guds stræanga Løgmæal: Hver Sæal sem Syndgar hun skal deya, Ezech. 18. Og þar er Angist og Þreynging yfir hvers Manns Sæal, sem giører hid Vonda, Rom. 2. Þott þann vilie læta af Syndenne, sem þo alldrei skiedur af siælfs Ramleik, þvi Syndarinn megnar ecke ad hugsa nockud Gott af sier siælfum, enn þott so være, þott hann græti Syndena, hvad sem hann vill tilgiøra; Þad stræanga Guds Løgmæal seger øllum jafnt, fyrer utann alla Vægd: Bølfadur sie sæa sem ecke helldur øll Ordenn i þessu Løgmæale, ad giøra þar epter, og allt Foolked skal segia Amen! Devt. 27. 26. Mannanna Løg giøra allt hid sama; Þott Saka-Skiepnann stande fram̃e fyrer Doomaranum Græatande, jæa, þott Aumingenn giæte wthellt heilu Siæafar-Hafi af Tærum, lofa Boot og Betran, og giøra alldrei optar; Rettureñ er allur hinn same, epter hønum kann Doomarenn Omøgulega ødru ad svara, enn

 þessu

þessu: Ney þar er eingen Vægd, og eckert Undannfære, þu hlijtur ad straffast fortakslaust, þar til þu hefur borgad þinn sijdarsta Pening: Og so er þad epter øllum Løgum. O! Hversu Ometannleg og Dæmalaus Nad mæ þad þæ vera, sem yfirgeingur allann Skylning? Ad sæ riettlæte Doomare, midt i Openberan sijns Rettdæmes, Rom. 2.5. Giefur Rettlæted þvert æ moote øllum Løgum og Rette. Þetta er sæ stoore Leyndardoomur Gudhrædslunnar, 1. Tim. 3.16. Og vissulega sæ i hvern Englarner gyrnast ad innskygnast, 1. Pet. 1. Og aller Utvallder skulu forundra sig yfir, um̃ alla Eilijfd, ad þvilijk Nad skule gefast einum Syndara, jafnvel þott hann sie Ydrande og Trwande, hvad hann verdur þo alldrei, nema Fadereun drage hann. Enn hvar af mun soddañ koma? Gænged til Josephs, sagde Pharao, til þeirra sem bædu hann um̃ Braud, þegar þar var hverge Biørg ad sæ i Hwngurs Neydenne, Gen. 41 So mæ hier og segia vid alla þæ sem vilia nioota soddann Nædar, ad Rettlætast Rænglæter. Gænged til JEsum; hann er sæ, hverium vier høfum ad þacka þessa Dæmalausa Nad; Hann er ydur af Gude giørdur til Riettlætes, 1. Cor. 1. Hann er vort Rettlæte, og hefur Uppfyllt allt Rettlæte, Matth. 3. Med sinne fullkomnu Hlijdne, i hverre Faderenn hefur sijna Velþocknan, so JEsus er Ender Løgmælsens til Rettlætes sierhverium sem trwer, Rom. 10. Hann skeinker oss siitt Rettlæte, sijna fullkomnu Hlijdne, og lætur uppkoma eilijft Rettlæte, Dan. 9. v. 24. Færer oss i Kæpu Riettlætesins, Es. 61. 10. Og Rettlæter þann Rænglæta Oforskulldad: So þegar Guds Nædar Himen, i hverium Rettlæted bygger, var oss til-luktur, og vier stoodum i þvi stakasta Ofbode Sælar og Lijfs, þæ sundursleit hann Himnana, og i gegnum þañ sundurslitna Himen, liet þessa Nædar Basunn hliooma, i Eyrum allra Ydrande Syndara, ad Nædenn er þeim giefinn i Christo fyrer eiljfar Tijder, 2. Tim. 1. Og af Nad erud þier hoolpner ordner fyrer Trwna, og þad ecke af ydur, Guds Gæfa er þad, ecke af Verkunum, uppæ þad engenn hroose sier. So eru þeir Trwudu Guds Rettlæte i hønum Christo JEsu, 2. Cor. 5.21. Hvad skal David framar segia vid þig? (sagde sæ Guds Madur, þegar hann fieck Fyrerheit um̃ Messiam, og fann sig Liemegna til ad þacka DRottne, og audmijkia sig fyrer hønum sem verdugt var) þvi þu þeckter þinn Þenara, seger hann; Hvad skulum vier hier um̃ tala? Hann þeckte oss, hañ sæ vora Eymd, og komst vid af Medaumkan. Þegar Drottningenn af Saba, sæ Hwss- og Bord-Prijde Salomonis, þæ var þar ecke framar Ande i henne, 2. Reg. 10. 5. Þegar henne fiellust Hendur af Forundran. Hvada Ande, eda Andakraptur, skyllde þar vera i oss, til ad wtsegia soddann Dædsemd? Hvar til ecke munu duga Owtsegiannleg Ord um̃ alla Owtsegiañlega Eilijfd. Hvad skulum vier þæ segia annad enn med Þacklætes og Audmijktarfullre Forundran upphroopa med Postulanum og segia: O! Dypt Audæfanna, bæde Speke og Þeckingar

ingar Guds! Hversu Orannsakannleger eru hanns Doomar, og Uppfetannleger hanns Veger? Eda hver hefur þeckt Sinne DRottens? Eda hver hefur hanns Rædgiafe verid? Nu, hvad stoor Dædsemd sem þetta er, þar bæter þad þo stoorum þar vid, nær vier adgiætum:

4. Hvenær þetta skijn og hrijn ad Guds Bornum til fulls, sem er: Ad þeim Degenum, sem Postulenn eptertakannlega seger; Hvert hann meinar sinn Dauda-Dag, eda þann sijdarsta Doomsins Dag, mæa vera allt hid sama, þvi hvers eins Dauda-Dagur, maa reiknast hanns Dooms Dagur; þvi nær eitt Tre fellur, moot Sudre eda moot Nordre, ad hvern hellst Stad Tred fellur, þar mun þad vera, Eccl. 11. v. 3. Hvad loksens til fulls Openberast ad Dege Doomsins: Þad er sia stoore og hrædelege Dagur DRottenns. Sia Dagurenn sem mun brenna sem Ofnenn; Þa aller Stollter, og þeir sem giora Ogudlegleikann, skulu vera Stræa, og sia Dagur sem kiemur, skal Fortæra þeim, seger sia DRottenn Zebaoth, Malach. 4. 1. Þad er sia Dagur, ad hverium Himnarner munu med Stoorum Brestum forgaanga, og Elementen af Hita brædna, og Jordenn, og þau Verk sem þar eru inne, uppbrenna, 2. Pet. 3. 10. Ja, Dagur Fordiorfunar Ogudlegra Mana, ibid. v. 7. ad hverium Konungar Jardarennar, og hiner Rijku, og Stoor-Hofdingiar, og Hofuds Mennerner yfir Þusund, og þeir Volldugu, og hver Þræll og Frelsinge, munu fela sig i Holum og Klettum Fiallanna, og segia til Klettanna og Fiallanna: Falled yfir ofs, og hylied ofs fyrer Auglite þess sem ad Stoolnum situr, og fyrer Reide Lambsins, þvi ad sia mikle Dagur hanns Reide er komenn, og hver fær stadest? Apoc. 6. 15. 16. Sannlega maa hier segia, ad þar er eingenn Dagur þessum lijkur, Jos. 10. Enn þa mun sia Riettlæte (ad þessum Ognarlega Dege) standa med stoore Hugar-Hreyste, i gegn þeim sem honum Þreyngdu, og einkis virdtu hanns Erfide, Sap. 5. Þa munu þeir Rettlætu lijta upp, og upphefia sijn Hofud, þvi þeirra Endurlausn er nælæg. Og meiga glader syngia med David: Þesse er Dagurenn sem DRottenn giorde, lætum ofs kiætast og glediast ad honum, Ps. 118. v. 24. Þa verda til fulls tekenn frea Josua hanns saurugu Klæde, og aptur færdur i Helgedags Klæde, Zach. 3. Aller Trwader og Trver JEsu Strijdsmenn, munu iklædast, hreinu skijnande dijrmætu Lijne, enn þad dijrmæta Lijn eru Rettlætingar Heilagra, Apoc. 19. Þesse Ord eru sonn og viss, Cap. 21. 5. Og uñ þad er Paulus viss, og gledur sig i þessare Von, þegar Von hinns Ogudlega, er eins og þess, sem uppgiefur Andann, þa lisir hanns Von þo Hiartad deye. Þad gefur hann:

5. Til kynna med þessu litla Orde; Mier; mun gieta mier, seger hann: Adur hafde hann sierdeilislega audmykt sig, kallad og calited sig þann allra minnsta ad medal allra Heilagra, Eph. 3. 8. Minnstañ Postulanna, 1. Cor. 15. 9. Þann allra

stærsta Syndara, 1. Tim. 1. 15. Enn nu er hann viss um̃, ad þar sem Syndenn var framar þeckt, þar mune Nadeñ verda eñ framar þeckt, og ad sa sem vidurkienner Syndena skal hlioota Myskun, Prov. 28. 23. Ef vier vidurkiennum Syndena, seger Johannes, þa er Gud trwr og riettlætur og fyrergiefur Syndena og frelsar af øllu Oriettlæte, 1. Joh. 1. 9. Jeg vil medkienna mijna Yfertrodslu fyrer DRottne, og þu, þu fyrergafst mier Vondsku minnar Syndar, Ps. 32. 5. og Paulus seger: Eg veit hverium eg hefe trwad, og er fullviss, ad þad sem eg hefe honum a Hendur faled, er hann mattugur ad vardveita til þess Dags, 2. Tim. 1. 12. Eins Job: Eg veit ad miñ Endurlausnare lifer, etc. Job. 19. 25. Þetta, Eg og mier, er hia þessum Guds Hetium so sem Munnur Trwarinnar, med hverium þeir wtsiwga af Guds Myskunar Ydrum og Hiarta þann Sætleika, sem giorer alla Beiskiu sæta midt i øllum Hormungum, so þeir eru jafnann glader og Frijgedia i sialfum Daudanum og giegnum hann, so þeir smacka hvad sætur ad DRottenn er, og ef Smeckurenn er so sterkur, hvad mun þa Sadningen verda, nær þeir uppvakna epter Guds Mynd? Sia Gud so sem hann er, og þeckia so sem þeir eru þeckter: Enn uppa þad einn Syndare, sem hefur eitt angraadt og vidkvæmt Hiarta, vegna Syndanna, og sijns eiginn Overdugleika, hafe ei Ordsøk til nockrar Ørvæntingar, edur ad þeynkia, Hvad er mier þad, þo þesser Guds Kappar, Paulus, David, Job, og þeirra lijkar hafa vered so fullvisser og yferbevijsader um̃ Guds Naad og Myskun, i Lijfenu og epter Lijfed? Hvad er mier þad? Eg er ecke þeirra Lijke; Eg hefe meir syndgad enn þeir; Þar til ecke giørt so alvarlega Ydran sem þeir: Þessum til Huggunar, sege ea, bæter Postulenn þessu vid: Ecke alleinasta mier, helldur øllum. Hann sem gaf sig til Endurlausnar-Betalings fyrer alla, vill ad aller Menn verde saluhoolpner, 1. Tim. 2. 4. 6. Hann vill ecke nockur tapest, 2. Pet. 3. 9. Þetta er hanns Myskunar Vilie: Munda eg hafa Þocknan a Dauda hins Ogudlega? Seger sa DRottenn DRottenn, og ecke miklu framar, ad hann um̃vende sier fra sijnum vonda Vege, ad hann mege lifa? Ezech. 18. 2. Hvad huggunarsamlegt er þad fyrer þa Veiktrwudu, enn þoo Riett-trwudu! Gud elskade so Heiminn, ad hann wtgaf sinn eingietinn Son, ad aller þeir sem a hann trwa fyrerfarest ecke, helldur hafe eilijft Lijf. Þad er hañs Riettlætis Vilie: Til hvers og Postuleñ hier bender, so eingenn skule misbrwka og syndga uppa Naadina, eda blijfa i Syndenne so Naadenn yfergnæfe. Þvi bodar hann Naadar-Giøfina, ad sønnu øllum, enn sier i Lage þeim, sem hafa elskad hañs Opinberan, þeim sem trwa; Ecke þeim sem elska meir Myrkred enn Lioosed, helldur þeim sem giøra Sannleikann og koma til Lioossins, ad þeirra Verk verde opiñber, Joh. 3. 21. Ecki þeim sem segia, Gud seinke Fyrerheitunum, og spyria: Hvar er Fyrerheited hanns Tilkomu? 2. Pet. 3. 4. Helldur þeim sem bijda med Epterþreyaing alla sijna Strijds-Daga, þar til þeirra Um̃skipte verda, og stynia sialfer i sialfum

sier

sier, i þvi þeir vænta sonarlegrar Utvalningar, Lausnar sijns Lijkama, þvi þeir eru hoolpner i Vonenne, Rom. 8. 23. Ollum þvilijkum jafnar hann samann vid sialfann sig, sem þeim, er hafe ad vænta somu Kiora. Ef Gud er med oss, hver kann þa ad vera a moote oss? Ecki einasta mier helldur oss, oss ollum, sem a JEsum Christum trwum, og hofum ecke sijdur enn hver onnur Skiepna a hyggiusamlega Esterbid, epter Openberan Guds Barna. Þegar Christur, þeirra Lijf opinnberast, þa munu þeir og med honum opinberast i Dijrdinne. Þar þeir voru adur dauder (Heiminum) og þeirra Lijf foolged med Christo i Gude, Col. 3. 34. Þvi seger Petur; þier sem af Magt Guds verded vardveitter fyrer Trwna, til Saaluhialpar, sem tilbwner til ad opinnberast a þeim sijdarsta Tijma, a hverium þier gledied ydur, þier sem um litla Stund, ef so a ad sonnu ad vera, erud hryggver i ymislegum Freistingum, so Reynsla ydar Trwar, sem er miklu dijrmætare, enn þad forgeingilega Gull, sem þo fyrer Eldinn reynist, finnest til Lofs og Heidurs og Dijrdar, i Opinberan JEsu Christi, 1. Pet. 1. 5. 6. 7. Soddann Dijrdar Opinberan elska aller þeir, sem hafa Vitnisburd H. Anda um þad þeir sieu Guds Born, Rom. 8. 16. Efter þvi sækia þeir medann þeir lifa, og eiga þad so vijst nær þeir deya, þa fa þeir þad allt i Hendurnar, sem þeir hafa vonad og trwad, þa opinberast þeim þad þeir hafa elskad, og þa fullkomnast Elskann a þvi, sem þeim er opinnberad, og þa Hofdinge Hyrdaranna opinberast, munu þeir wr Bijtum bera þann Ovisnannlega Dijrdarinnar Krans og Koronu, 1. Pet. 5. 4. hveria nu hefur og wr Bijtum bored vor alltijd elskade hasæle Herra Biskup Gisle Magnusson, þad er honum nu allt opinberad, sem ecke hefur Auga sied, Gud hefur honum þad opinberad, hann forsoomade ecke ad opinnbera oss allt Guds Rad, nu er hann opinnberadur med Christo i Dijrdinne, og so geinginn i giegnum fra Daudanum til Lijfsins Hann er ecke daudur, sem sagt er, Ney! Gud hefur leidt hann yfer um Daudann, eins og Israel, yferum, og i giegnum þad rauda Haf. Hann er alleinasta tekenn fra oss um Stundar Saker, so vier odlunst hann aptur eilijflega, Phil. v. 13. Og so sem hann bardest trwlega, so hefur Gud, sem han kallade, reynst honum trwr og giefed allre hanns Baraattu þann Enda, ad han fieck stadest. Hann var Fidelis, Tryggve, Trauste, og Trausta-Bialke, hier hia oss i Guds Hwse: Mun þetta Maattar-Trie vera broted? Ney, þad heyrdest so, enn var alleinasta Trausta-Brestur, midt i þvi hann giordest sa Stoolpe, sem alldrei mun framar wtgaanga, Apoc. 3. 12. þar sem Gud sialfur og Lambed eru Mustered, Cap. 21. 22. Er vor Tryggve daudur? Ney, þad synist so: Enn þar er miklu riettara sagt, hann yfervann Daudann, þvi i sinne Baraattu vid hann, kyppti hann Stoolpunum undan ollum Hijbylum allra sina Ovina, so þeir daudu voru miku fleyre, sem hu drap þa han doo, en þa hu drap i sijnu Lijfe eins og Samson, Judic. 16. Og nu ma i Sanleika segia: Þeir eru aller dauder, sem leitudu epter Lijfe Barnsins, Matth. 2. 20.

Þvi i

Þvi i hñs sijdurstu Baraattu, draapust Synden og Dauden og allur þeirra Her: Ja Daudenn og Helvijte, fooru þa lokslins fullkomlega til Helvijtis og kostuduſt i Dyki Elldsins, Apoc. 20. 14. Hann einn beheldur Sigrenum og Koronunne. Alt hvad teiknast kann med Daudans Nafne, er daudt i þessum Bardaga. Daude goods Nafns og Nyktes, sem margur vilde hier Kviksætia. Daude Gledenn-ar, þvi Sorg og Andvarpan eru daudar, Es. 35. 10. Daude Heilbrigdennar, hafe D. Rotten sijnst ad vilia slaa hañ i Hel, þad er nu framar eckert Hogg ad Ottast af hanns Hende. Þad er alle yfirunned. O hvad sætum Sigre hefur hann nu ad hroosa! Lijted þar fyrer til hanns sem talade til ydar Guds Ord, hvers Umgeingnes Endalykt, nær þier horfid af, þa breited epter hanns Trv, Ebr. 13. Laatum sem hann tale nu enn þa til vor sem Petur: Jeg vil þo alltijd Kapps um kosta, ad þier epter minn Afgaang minnest þessa, 2. Pet. 1. 15. Tokum hier Vara a einum Frodmum og siaum einn Raadvandann, þvi þad mun gaanga þvilijkum vel ad sijdurstu, Pſ. 37. 37. Og þa er Strijded unned, og er ei verdt þess sem honum er nu Openberad, þar hann hefur nu sem einn rettur Konunglegur Prestur, og Prestslegur Kongur, medteked þa þresolldu (Ja, Pusundfolldu) Koronu Lijfsins, Riettlætesins og Dijrdarennar, sem alldrei fellur af, helldur er Eilijf og Oendannleg. Gott er til ad hugsa, vier konum til hanns, enn hann ecke til vor.

Gud, sem er Fader allrar Naadar, virdest ad setia hier Naadarennar Prijde a allra sinna Barna Hosud, og vernda þau med einne vænne Koronu, Prov. 4. 9. Ad þau mættu verda ein prijdeleg Korona i hanns Hende, og stioornast so og stijrast af honum, i sinne Kallan, ad þau beriest goodre Baraattu, Fullende Hlauped, med Trv og Dygd til Esiloka, þa þau munu finna Gud Trvfastann; sem giefur og giorer þad hann lofad hefur, þeim sem vinna: Ad eta af Lijfsins Tre; Af þvi hulda Manna; Vera frij fra þeim odrum Dauda; Odlast Magt yfir Heidingiun-um, Apoc. 2. Klædast hvijtum Klædum; Verda Ohræarannleger Stoolp-ar i Guds Mustere, og sitia a Sonarens Throne, C. 3. O! Þa Omet-anlegu Þyngd eilijfrar Dijrdar! Þeim eilijfa Konunge, Oforgein-gelegum, Osijnelegum, alleina vijsum Gude; sie Heidur og Dijrd um Allder Allda, A M E N.

Inn-

Innsend Erfe-Liood
efter
Sæl. Hr. Biskupeñ Gisla Magnussson
fylgia hier med.

I.
Fræa P. P. S.

SEr eg nu þad mig særer,
Sóoma-rijk Adal Bloominn,
bleik og fol burt eru tekenn,
Biarker grænar utmarkast;
Diarft fær Odæll og ertenn,
Dsoggling Skielfingar hoggvid.
Villdar-Menn Guds alvalda,
volduger ausast Molldu.

2. Hyrter, enn ei af Hiarta,
Hrygdlætur fylgia Trygder,
Mætt-hær og milldur DRottenn:
mijnu Hugse di sijnist,
sem hann af Soolar-Geimi,
sann-skign ea Tilstand Manna,
litid hafi: Og lærted,
lijk Ord af Munni vijkia.

3. Sia: stendur sea trwlynde
Saudvørdur minn i Naudum,
þreittur vid Heims Kyn-Þættu,
þræa-bænir Hvijld ad fæa;
Sæng væter sijna laungum,
sær-grætande i Tærum.
þiandur af þwngu Strijde,
þrenger ad Laufnar-Degi.

4. Opt Vonar Augum lyptir,
Angurs þa Pijlur stænga,
rennder ea Hiealpar Hendur,
hann, mijn: Og bidur þanninn;
Lættu snart, dijre DRottenn,
dvijna Hugrauner mijnar,
leidest mier Lijfs Armæda,
Lyst er ad vera med Christo.

5. Brostid er mitt i Briosti,
biartast Myskunar Hiarta,
eykur mier hardt Ofrijke,
Audvorpun sso glooande;
Minn Hiardar Høfudvørdur
Hreynlynde, skal nu reyna,
hvad eg gield þeim, er þoldu,
þiak, fyrer mijnar Sakir.

6. Þvi skalltu, þu sem ellter
Proott-Megn og Lijf fræa Droottum,
færa til mijn wr Fære,
fridsamlega, þann bidur.
Kom, hlijdde, foor, Verks-Vijma
vard ei ea Skipun hardri,
bleikann upp Bwning tekur,
burtu hvarf, fws ad starfa.

7. Gudur Naals giordar Leider,
gieck uñ Bool Stiftis Hoola,
Okyrr, leitande Lijkis,
liettfær i Hamsi þiettum,
Strijdlyndur uns nam Stadar,
stardi ea Biskups-Gardiñ,
æsti Hug, Augunn hveste,
uñ Hrijd og mælti sidann.

8. Fyrst eg er Hilmis hærsta
Her-fws Voskapa Berin,
þeim vildag þig eakoma,
Þystla-Roos Biskup Gisle,
H

eda

eda munt undann þædur,
Odals-Jardar margfroode
Stafur? þad alls eg efa,
enginn slijkt hreppir Geingid.
9. Proott-knær Frumhlauped hvatte,
hann, ad mæltu þannenn,
Skulld kallar sier Lidskyllda,
Skaperrenn, til Verk-Snerru:
Greiddu Hogg: Mæring mædde,
meigenn Saar-Dauda beigiu,
Fiell: Enn uppleid Ospiollud,
Aundeñ fræa Lijkhams Bondum.
10. Senduft (eg sæa i Anda)
Sveiter af Himna Reitum,
skynande Skarte bwnar,
Skraut var æa þeirre Brautu,
kdu; Enn Loptenn nedri,
lioomudu af slijkum Blooma,
Dans-Saung æa Dijrdar Twngu,
dillande Radder stilla.
11. Færde sw fagra Hirden,
frelsada af Daudans Helsi,
Sælu Biskupsins Sæla,
Soolar Grams ad Hæstoole;
Koronu Dijrdar klærre,
krijndest, sogur Asyndum,
Brwdgumenn Hendur bædar,
breidde moot þar hun leiddest.
12. Twnga alls fær engenn,
Ordum roomad þann Sooma,
Skilningur fellur Fængenn,
fær æi grundad þæa Æru.
Hvert munde nockurt Hiarta,
Heidur þann Grun i leida?
Þijd sem veitte Þolgoodre,
Þrenning Guddoomsins henne.
13. Hann er fræa horfinn Monnum,
Hanns Sæl uner Ve-Mæle,
Lifir glod Lopte ofar,
Lioosi klædd, Sigre hroosar,
Bein frioofgar betst, þo swne,
Bloom Dygda Minning froomust,
dijrdleg af Grof nu giordre,
Giallande Lwdur kallar.
14. Dotted tel eg Tre Marttar,
Tijged, og Stoolpa hnijgenn,
Guds Hiardar Hofud Vordur,
hueig; Þvi græata meigum;
Rockur fleyrst bodar Reckum,
Roomad, og nælægd Dooma.
Syrter: Þvi setst er hin biarta,
Sool Kyrkiu Himen-Boola.
15. Soolar af Sikling talenn,
Soola-hvorf voru Hoola,
Soolar af Sikling valenn,
Sool þesse rann upp Hoolum,
Soolar af Sikling alenn,
Sool þessi skein æa Hoolum,
Soolar af Sikling falenn,
Sool þesse leid fræa Hoolum.
16. Roomadur horsku Ræme,
Rædspakur inne Daader,
Monnum er Mal hanns kuñu,
Mæte skreyttur agiætes,
Diupsær og Vitur var Hann,
Villdar-Menned Kior-Snillda,
vandur ad Vinum reyndest,
Vinfastur, Trygglundaste.
17. Ort braut af betstu Hiarta,
Braud Hamingiu snaudum,
reyndest þeim Ranna kiendu
med Rædе vel og Daadum,
Hofdingia Virding vafde,
vann þvi Gunst ædstu Mgnna.

Faar

Faar helld eg sijdann Fijra
Fetad i Spor Hanns giete.
18. Aulldungur Jss var Folldar,
Aulldungur Lijfs ad Kvollde,
Aulldung þann, medann Allder,
Aulld telur, frægann holldum,
Aulldungur uppskar millde,
Aulldunga betstu Giollden;
Aulldungur, Efra Vellde,
Aulldunga prijder Fiolldann.
19. Skard fyrer Skyllde er vorded,
skipter Lit Hoola Stifte,
Roggsemenn, hanns lijk, hugsag,
hrade til Dæins Stada;
Mærings Manndygder skorugt
Meinged fræge, hvad lenge
Leiptur Soolar um Lopted,
Log kienner Allda-Dogum.
20. Gud, hanns Hwstrw Pol-þijdre,
þijdasta veite Blijdu,
blijdustu Huggun blæde
blædande JEsu Edar,
Eda Sorgmardra Svidann
Svide Christs Benia fride,
Fridar lioomande Leider,
leidest til Funda þreidu.
21. Gud sæa oll Meinenn græder,
Græde hanns Astvina Mædu,
Gud sæa, betst Krapte klæder,
Klæde þæa Styrk Hiælprædes,
Gud sæa Trw og Von glæder,
Glæde Pol Lifs Onædes,
Gud sæa oll veiter Giæde,
giæde oss Vistum Hæda.

11.

Fræa P. J. S.

HVM skygger biartann Himenn, Hwm fagrar Stiornur skwmar, Hwm Soolar: hefter Liooma, Hwm bijr Gladværes Umak, Hwm nær hiwpa Geyma, Hwm þreynger Sinu Rwme, Hwm þokar fast ad Heime, Hwm Lijsing giellur Dwma.

2. Sool Allder sijnar elur, Sool blikar Lopts und Hioolum, Sool Lijssins settst hin fola Sool-fogur ad Næa-Boolum; Sool Kyrkiu swwtvalenn, Sool skiær og Biskups Stoole, Soolar i efstu Solum, Soolar Grams viek ad Skiocle.

3. Undur skie ockru Lande, Undur sem hryggia mundu, Undarlegs oblug Hondenn, Undur þau fremur stundum: Undur þo ecke reyndar, Undur slijk Falle bundust, Undrum þeim aller stondum, under i Voku og Blunde.

4. Skard lijtst i Skyllde vorded, Skard þad oss Ynde vardar, Skard Engla Skiolldungs Hyrdar, Skard mun i Biskups Garde, Skard þetta skorpu Sverde, skardad feck Dandiu hardi: Skard er ad skuli Virdum, Skard Audnu slijkt akvardast.

5. Gisle hnie studdur Giætslu, Gisle Lioos Nordan Jslands, Gisle fra Guds Pund-Verslan, Gisle Roos vorrar Syslu, Gisla Giaf-milldes Veitsl, Gisla Hroos fengu kvijslad, Gisli doo ei, þvi geisla, Gisla Biskups Ett-Hrijslur.

6. Soome Lands sinn Lijfs Tijma, Seim-rijfur Mær og Beime, rijmande Glæpa Groome, Grams Soolar Hakeldama, Fræmudur Presta froomur, Framadur Snilli

tamur

tamur, Amarants alenn Blooma, Amalaus, hreinn, Røksamur.

7. Fræde nam fyrr a Tijdum, Fræde Prestlingum ræda; Fræde Ønnungar frijdust, Fræda Und heyrdu blæda, Fræde su Andar Fridar, Frædeleg rakte Astædur, Fræde Biskups frekt daadu, Fræding þeirs' heyrdu Giæda.

8. Engell Guds Orda slijngur, Engell Hers Soolar Þengils, Engels bar Edle Twngu, Engell rijkiande lenge, Engell med Alldurs Þwnga, Engel Himen Braut gengenn, Engla þar uner Sanngum, Engel Hvarf þreyer Menged.

9. Dijrd-skreittur DRottens Hyrder, Dijrdar Mannkostum hijrdur, Dijrd halldenn dijr Ætt-Jardar, dijrdlegur medann stijrde, Dijrd Hanns hiaa Dønum fordum, diirdlega floo aan Rijrdar. Dijrdlega Døgum varde, Dijrd Guds ad Lande skijrdest.

10. Øldungur Ør og Milldur, Øldungur haar ad Vølldum, Øldung þeim allur fylgde, Øldunga Dygda Fiølldenn, Øldungum ædstu skilldur, Øldunga lægre Skiølldur, Øldung þann Æru gillda Øldunga fremsiann tølldum.

11. Øll Spor hanns Æru-gullenn, allstadar frij af Galla, øll blikud ædstu Heillum, allbloomud vel maa kalla. Øllum meir Orda Snilles allfrægann, Lærder spialla; Øllum band Ast og Hylle, aller nu þreya Fallenn.

12. Munadarlausa i Meinum, Maktar fool sijnu Skioole, Braud feck broted Hwngrudum, braadt Nakenn Klædum þaked, Fødurlausra var Fader, Foothrumum Lyknar skiootur Herra, med Hiaastod dijrre, Herra Nafn bar Oþverrad.

13. Naad og Naattura Giædum, naadu vorn Herra baadar, naadugar nærsta skrijda, Naad Umflotenn a Laade, Naad þesse nu er lidenn; Naad hann Christs Dyrdar þaade, Naad Guds sem ny aabreidest, naade Verk Hag og Raadenn.

14. Hroos Alldurs Hærur glæsa, Hroosverdar naade liosast. Hroos-bloomud hrein Good-fyse, Hroos ried allsvegar kioosa, Hroos-sæll nam hiedann leysast, hroosande Dygda Roosum, Hroos Lidens Haudur Isa Hroosunar fræge Gloosum.

15. Ætt Bloomstur Adals þetta, Ætt sijna fagur rætte. Ættgengt Laan alla hitte Ættar Biskups Kyn-Þætte! Ættgaafum Unger mettest! Ættprijs ei Gømlum hætte! Ættenn so øll med Riette Ætta-Krans heita mætte.

16. Hvarr mun nu slijkur Herra? Hvar i Geistlegra Skara? Hvar jøfnum Heidre kiøriñ, Hvar añar skrantlegare? Hvar er saa Hoolum stijre? Hvar und' Røduls Umfare? Hvar siest hañ? Hverge vera. Hvar? Skal þvi enginn svara?

17. Sof Herra! Sæmdinn lifer, sof Angurs horfinn Dofa! Sof Herra! Sælu vafinn, sof Møtum Blunds Orofinn! Sof medann Sunna hreifest! Sofe þo alldrei Lofed! Sof uns Her Zions drijfur, Sofendur Styum ofar.

18. Grætur Frw goodann laatinn, grætur Affspreinge mætast, grætur Ætt-Grein allvitrañ, grætur Þiood, audt er Sæted. Heil-sturinn Harma þilur, Hoola Doom-Kyrkia og Skoole. Syrgium ei! Sool er aa Morgun, Syrgiendum Angur byrgest.

19. Ydur Haa- og Vel-Ædla, ydur Fru, samt hañs Nidiar, ydur sem epterbijded, ydar Hiaalprædis Gridum, ydar Saar Angurs græde; ydur, Høfdinge Fridar, ydur Lijfs Yude greide, ydur Vægd Hels i Hvidum.

20. Lifed med List og Giæfu, lifed Hagsældum drifenn, lifed kiær Lioosa-Jøfur, lifed Stioorn forsiaal yfer, lifed Tign Lands upphafinn, lifed glæst jøgrum Bifur, lifed æ Lofe reifud, lifed Guds Naad innskrifud.

E R R A T A.

Pag. 10. Lin, 14. 11. les 2. Pag. 16, l. 32. leigdur l. leiddur.